

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กุหลาบ มัลลิกะมาส. วรรณกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, ๒๕๑๙.

เจตนา นาควัชร. "วรรณคดีวิจารณ์และการศึกษาวรรณคดี." ใน วรรณไวทยากรณ์
วรรณคดี, หน้า ๒๙. พระนคร : โครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, ๒๕๑๔.

ชลธิรา กลัดอยู่ และคนอื่น ๆ. การใช้ภาษา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, ๒๕๒๑.

ชวาล แพร์ทกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,
๒๕๑๙.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. การประพันธ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,
๒๕๑๔.

_____. "ปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร." ใน เอกสารประกอบการ
สัมมนาภาษาและการสื่อสาร, ฉบับที่ ๕ (๑ - ๓ พฤศจิกายน, ๒๕๑๖)
ม.ป.ท. ๒๕๑๖.

_____. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการวัดและประเมินผลภาษาไทย.
กรุงเทพมหานคร : แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
ม.ป.ป. (อัคราเนา)

- ฐะปะนีย์ นาคกรรพ และประภาศรี สีหอำไพ. ภาษาไทยสำหรับครู : หนังสือประกอบคำบรรยายวิชาภาษาไทย ๕. กรุงเทพมหานคร : แผนกวิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐.
- บุญนำ บุญเสรี. "การฝึกทักษะการเขียนในชั้นมัธยมศึกษา." ใน จุดสารภาษาไทยของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. พระนคร : กรุงเทพฯการพิมพ์, ๒๕๐๖.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม. กรุงเทพมหานคร : ชุมชุมส่งเสริมการใช้ภาษาไทย, ๒๕๒๐.
- _____ . "หัวใจของวรรณคดีไทย." ใน วรรณไวทยากรณ์ วรรณคดี, หน้า ๑๒๕ - ๑๔๖. พระนคร : โครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, ๒๕๒๐.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐.
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. การเขียนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๘.
- พยุง ญาณโกมุท. "วิธีสอนภาษาไทย." เอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาไทย. อุดรธานี : ฝ่ายเอกสารและตำรา วิทยาลัยครูพระนครศรีอุดรธานี, ๒๕๑๘.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม. พิมพ์ครั้งที่ ๑๓. พระนคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๑๖.
- ล้วน สายยศ และอังคณา ทันทิรรัตนานนท์. สถิติวิทยาทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, ๒๕๑๕.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาฝ่ายภาษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิตยา,
๒๕๑๘.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมการฝึกหัดครู. สรุปผลการวิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์
ของเด็กไทยในระดับชั้นอนุบาล - ป.๔. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษา-
นิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, ๒๕๒๑.

_____. หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘. เล่ม ๑.
กรุงเทพมหานคร : แผนกช่างพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, ๒๕๑๘.

ลีธชา พิณีภูวคณ และประทีป วาทิกทินกร. ร้อยกรอง. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๖.

สุจวิต เพียรชอบ. "การสอนหลักภาษาไทย," ใน คู่มือครูวิชาภาษาไทย. พระนคร :
มงคลการพิมพ์, ๒๕๑๒.

สุจวิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัย, ๒๕๒๒.

สุชาติ สวัสดิ์ศรี. "แนวคิดของนักเขียนวรรณกรรมไทยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ - ๒๕๔๔
ปัจจุบัน," ใน วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๑๖.

เสฐียรโกเศศ. การศึกษาวรรณคดีแห่งวรรณศิลป์. พระนคร : ราชบัณฑิตยสถาน,
๒๕๑๗.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. หลักภาษาไทย. พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
๒๕๔๗.

บทความ

"คุณหนูเขียนเรื่อง." ลลนา (ตุลาคม ๒๕๒๒) : ๑๒๙ - ๑๒๘.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. "การส่งเสริมความคิดริเริ่มทางภาษา." วิสามนศึกษา
(๒ มิถุนายน ๒๕๐๙) : ๓ - ๙.

นิตยา ฤทธิโยธี. "วิธีสอนให้เด็กรู้จักเขียนอย่างสร้างสรรค์." ศูนย์ศึกษา ๒๑
(มกราคม - เมษายน ๒๕๑๔) : ๖๐.

"แววกวี." สตรีสารภาคพิเศษ ๓๒ (๒๑ ตุลาคม ๒๕๒๒) : ๑๑.

บุญลือ ทองอยู่. "ความคิดสร้างสรรค์." มิตรครู ๒๐ (๑ เมษายน ๒๕๒๒) : ๑๖.

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. "การสอนวรรณคดีไทยกับความคิดสร้างสรรค์." วิทยาสาร
(๑ มีนาคม ๒๕๑๔) : ๑๐.

ประหยัด สายวิเชียร. "ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จำเป็นสำหรับครูเพียงใด."
ศึกษาศาสตร์สาร ๔ (กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๒๒) : ๓๑.

เอกสารอื่น ๆ

ชวน เพชรแก้ว. "การวิเคราะห์และเลือกผลงานของนักเขียนบทร้อยกรองร่วมสมัยมา
ใช้ในการสอนแต่งคำประพันธ์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์-
ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๑๙.

ชะอุม วิบูลย์ศรี. "การสอนทักษะการใช้คำสัญลักษณ์ในการเขียนความเรียงแก่นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๙.

- เขาวนา ยุทธสุริยพันธ์. "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนใน
ระดับประถมศึกษาและมัธยมระหว่างโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนที่ใช้หลักสูตร
ปกติ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, ๒๕๑๔.
- นัยนา สุทธิธรรม. "ฉันทลักษณ์ไทยร่วมสมัยในการสอนแต่งคำประพันธ์ในระดับมัธยม
ศึกษาคอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิต-
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘.
- /ประชุมพร ศุกรเจริญ. "การสร้างแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์สำหรับชั้นประถม
ปีที่ ๒." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐.
- /พิศมัย สิงห์แก้ว. "การใช้เรื่องสั้นของมณัส จรรยาภักดิ์ สอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์."
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐.
- ยุพา ชนอนคราม. "การสร้างแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์คำร้อยกรองสำหรับชั้น
ประถมปีที่ ๔." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิต-
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐.
- ฉาวรรณ ลิขิตทรัพย์. "การเปรียบเทียบความวิตกกังวลและความคิดสร้างสรรค์ของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาระหว่างโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนที่ใช้หลักสูตร
ปกติ." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.
- วรรณาด พ่วงสุวรรณ. "การสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๑." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘.

BIBLIOGRAPHY

Books

- Anderson, Ronald D., and Others. Developing Children Thinking Through Science. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1970.
- Brook C., and Warren R. P. Understanding Poetry. 3d ed. New York : Holt Rinehart and Winston, 1960.
- Gale, R. F. Developmental Behavior. Toronto : The McMillan Co., 1969.
- Guildford, J. P. The Nature of Intelligence. New York : McGraw Hill Book Co., 1968.
- Henning, Dorothy Grant. "Let Children Enter the Realm of Poetry." In Content and Craft, Written Expression in the Elementary School. Englewood, N.J. : Prentice - Hall, 1973.
- Hurlock, E. Adolescent Development. New York : McGraw - Hill Book Co., 1955.
- Kennedy, Larry D. "Teaching Poetry and Prose." In Teaching the Elementary Language Arts. New York : Harper & Row, 1975.
- McKee, Paul. Language in the Elementary School. Houghton : Mifflin Co., 1939.

- ๕๕
- Maslow, A. H. Motivation and Personality. New York : Harper and Brother, 1954.
- Mason, J. G. How to be a More Creative Executive. New York : McGraw - Hill Book Co., 1960.
- Robers, C. R. "Towards a Theory of Creativity." In Creativity. Edited by P.E. Vernon. Hamondsworth : Penquin Books, 1970.
- Sailer, Waldermar. Angel's Poetry. Bangkok : Chuan Printing Press, 1976.
- Smith, James A. Creative Teaching of the Language Arts in the Elementary School. Boston : Allyn and Bacon, 1972.
- Taylor, I. A. Creativity. New York : Hasting House, 1959.
- Torrance, E. P. Education and the Creative Potential. Minneapolis : The Lund Pren, 1963.
- _____. Guiding Creative Talent. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1964.
- Wilson, Roy R. "Poetry Writing - Exercise in Creativity." In Teaching Children Language Arts. New York : Parder Publishing Co., 1975.
- Wilt, M. E. Creativity in the Elementary School. New York : Appleton Century - Crofts, 1959.

Articles :

Alexander, Baird. "The Treatment of Poetry." English Language Teaching (23 January 1969) : 166 - 173.

Bentley, Joseph C. "Creative and Academic Achievement." The Journal of Educational Research 59(1965) : 269 - 272.

Del, Fambrough. "Teaching Nineteenth Century Poetry in a High School English Classes." Research in Education 7 (May 1972) : 104.

Hafernick, Jean. "Creative Expression." Instructor (April 1972) : 30.

Kearns, Phyllis Keesey. "The Effect of Relaxation and Guided Imagery on the Creative Thinking and Writing of Fourth, Fifth, and Sixth Grade Students Identified as Gifted." Dissertation Abstracts 40 (July 1979): 83.

Owens, Francis Louis. "A Study of Creative Writing Ability of Third Grade Students in a Communication Skill Through Authorship Program." Dissertation Abstracts 33 (January 1973) : 3485.

St. Romain, Madeleine Duvic. "A Study of Differences in Creative Writing of Children under Varying Stimuli." Dissertation Abstracts 36 (July 1975) : 244.

Thomas, Carrol Gee. "The Effect of Written Comment on Expository Composition." Dissertation Abstracts 31 (January 1971) : 3412.

Walker, William J. "Teacher Personality in Creative School Environments." The Journal of Educational Research 62 (February 1969) : 243 - 244.

Williamson, Judy Ruth Wimbish. "A Study of Three Motivational Techniques for Creative Writing." Dissertation Abstracts 33(January 1973) : 3490.

Wolter, Daniel Ralph. "Effect of Feedback on Performance on a Creative Writing Task." Dissertation Abstracts 36 (April 1976) : 6573.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

แบบสอบ

คำอธิบายวิธีทำ

แบบสอบนี้มี ๒ ชุด ดังนี้

ชุดที่ ๑ เป็นข้อสอบแบบปรนัย เพื่อทดสอบความรู้เกี่ยวกับบทร้อยกรอง และการเลือกใช้ถ้อยคำในการเขียนบทร้อยกรอง

ให้นักเรียนเลือกกากบาทคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ

ชุดที่ ๒ เป็นข้อสอบแบบอัตนัย เพื่อวัดความสามารถการใช้ภาษาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แบบสอบทั้ง ๒ ชุดนี้ ให้เวลาทำ ๒ ชั่วโมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความรู้เกี่ยวกับหน่วยกรองประเภทต่าง ๆ และการเลือกใช้หน่วยค่าในการเขียนหน่วยกรอง

ให้เลือกกาบาทข้อคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละคำตอบ

<p>๑. การเขียนหน่วยค่าให้คล้องจองกันมีสี่ลา
 จังหวะ มีกฎเกณฑ์บังคับเป็นประเภท
 ต่าง ๆ เรียกการเขียนในลักษณะนี้ว่า
 อะไร</p> <p>ก. ร้อยแก้ว
 ข. ร้อยกรอง
 ค. บทเพลง
 ง. บทพากย์</p> <p>๒. ร้อยกรองต่างจากร้อยแก้วในข้อใด</p> <p>ก. แนวคิดของเรื่อง
 ข. ความละเอียดแจ่มแจ้ง
 ค. ความไพเราะสละสลวย
 ง. ลักษณะบังคับในการเรียบเรียง</p> <p>๓. ลักษณะบังคับที่ร้อยกรองทุกประเภทจะ
 ต้องมีได้แก่อะไรบ้าง</p> <p>ก. คณะ พยางค์ เอกโท
 ข. คณะ พยางค์ สัมผัส
 ค. คณะ สัมผัส เอกโท
 ง. คำนำ คณะ พยางค์</p> <p>๔. ข้อใดมีสัมผัสสระ</p> <p>ก. ระบาย - ไผ่หน้ำ
 ข. เเงาราย - ไผ่รม</p> | <p>ค. แยมยวน - ชวนหมาย
 ง. คอกมวง - ไผ่ป่า</p> <p>๕. ข้อใดมีสัมผัสอักษร</p> <p>ก. วัชกรุณ - สุนทรี
 ข. อรุณโชติ - โรจน์ฟ้า
 ค. บริสุทธิ์ - บุคผอง
 ง. แห่งชั้น - ชาวชน</p> <p>๖. สัมผัสที่กวีคิดเพิ่มเติมขึ้นทีหลัง เพื่อให้
 ไพเราะนั้นหมายถึงสัมผัสชนิดใด</p> <p>ก. สัมผัสภายในวรรค
 ข. สัมผัสระหว่างวรรค
 ค. สัมผัสสระ
 ง. สัมผัสอักษร</p> <p>๗. ข้อใดมีสัมผัสนอก</p> <p>ก. จากแรงมาเป็นรวง
 ระยะทางนั้นเหยียดยาว
 ข. พริกเผาผะผาวโผย
 มาเผ็ดเผาะอยู่เพียงคอ
 ค. ฉันทารีกชื่อเชอ
 บนเกลียวเกลอนรินทร์ไป
 ง. สว่างวาววับคัมภาย
 เป็นผีพุ่งไต้แสงสะท้อน</p> |
|---|--|

- ๘. ข้อใดที่ไม่มีสัมผัสในเลย
 - ก. เจียรระโนแววปรัชญา
 - ข. จากคำชีวามหาศาล
 - ค. เพิ่มพลังขลังให้วิญญาณ
 - ง. กล่าหาญกับสรรพันทราย
- ๙. ข้อความต่อไปนี้ เป็นร้อยกรองชนิดใด

จักจั่นจี่เจ้อยเรือยร้อง
ขับกรองคำกลอนอ่อนหวาน
เรไรร้ายกาพย์ขบขันท์
บรรสารขอไฉ่สายลม

(ในสายลมหนาว-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

- ก. กาพย์ยานี
- ข. กาพย์ขับไม้
- ค. กลอนหก
- ง. กลอนแปด

- ๑๐. ข้อความต่อไปนี้ มีจำนวนบทและบาทเท่าใด

หัวใจเขาคือควาว แวรวูบวาววามฟ้าไกล
กรรขบพริบเพรียกไป ไคมีคมีคคิคคีนหวัง

หัวใจเขาคือธาร ไหลซาซานซาบกำลั้ง
หลอรันชั้นสองฝั่ง ฝากรอยสครันทศุณย์

(ก่องกวางเสียงปิ่น - อุษเชณี)

- ก. ๑ บท ๑ บาท
- ข. ๒ บท ๒ บาท
- ค. ๒ บท ๔ บาท
- ง. ๔ บท ๔ บาท

- ๑๑. กลอนแปดใดที่ชื่อ เช่นนั้น เพราะอะไร
 - ก. วรรคหนึ่งมี ๘ คำ
 - ข. คำกลอนหนึ่งมี ๘ คำ
 - ค. คำกลอนหนึ่งมี ๘ วรรค
 - ง. บทหนึ่งมี ๘ วรรค

- ๑๒. ลักษณะบังคับที่สำคัญที่สุดของกลอนคืออะไร
 - ก. คำนำ
 - ข. พยางค์
 - ค. เอกโท
 - ง. คำสัมผัส

- ๑๓. ข้อใดมีทั้งสัมผัสสระและสัมผัสอักษรอยู่ในคู่เดียวกัน

ตลอดปี่มีแค่เช้ญดำเค็ญครอม
ข้าวเต็มกอบกรอกยุงวันพรงสิ้น
ชะแง้คางฉางเหียนเตียนจนชิน
นำคารินรคอกฟระรวัว

(ใครเลี้ยงโลก - อุษเชณี)

- ก. เช้ญ - เค็ญ
- ข. กอบ - กรอก
- ค. เหียน - เตียน
- ง. ริน - รค

- ๑๔. บทร้อยกรองต่อไปนี้ มีลักษณะเด่นในข้อใด

ลมประเลงรีวร้ายจากชายป่า
ไกวชิงช้าเถาว์ลัยกระชั้นไหว
เพลงไม้ซออ้อออกพลอกพิไร
ฝนคอกไม้พุ่มพรางลงกลางคืน

(วังวารินทร์-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

- ก. วรรคหนึ่ง ๆ มีคำ ๘ คำตายตัว
- ข. สัมผัสออกดอกของตามแผนบังคับ
- ค. มีสัมผัสในทั้งสัมผัสสระและสัมผัสอักษร
- ง. ใจถ้อยคำที่ทำให้เกิดความรู้สึก
๑๕. จงเลือกคำในข้อข้างล่างนี้ เติมลงในบทร้อยกรองให้ได้ใจความสมบูรณ์ไพเราะและถูกต้องตามลักษณะบังคับ
- ตะวันยอแสงระยับกับยอกไม้
ลมแผ่วไถ่ระบายปามาออนอน
ใบไม้ร่วงลอยพริ้วปลิว _____
บางหมุนรอนลอยควางอยู่กลางลม
(เสียงที่มาไม่ถึง-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)
- ก. เกสร
- ข. ชับชอน
- ค. วะวอน
- ง. ซาครอน
๑๖. ข้อใดเป็นความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในบทร้อยกรองที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้
- ใบไม้แห่งนาค รอนจากข้าว
ลงไปกลิ้งเกลือกกินเลือดรินไหล
และกับลมเหือกสุดท้ายกอนตายไป
เขายิ้มอย่างมีชัยให้ทุกคน
- ก. ใบไม้
- ข. ชีวิต
- ค. ประชาชน
- ง. ลมหายใจ
๑๗. บทร้อยกรองในข้อใดใช้คำที่ทำให้นึกเห็นภาพชัดเจนมากที่สุด
- ก. จงเป็นอาทิตย์เมื่ออุทัย
พลังไหม้เข้มแข็งแกร่งกล้า
พากเพียรเวียนรู้โลกา
เปลี่ยนแปลงสู่อาริยะยุค
(แค-วัยครุฑของชีวิต - ทวีปวร)
- ข. เชอโอบอ้อยรอมันกระสันรัก
หนักถนงค์ข้อสำไซสำสัน
ใบอ้อยกรีกแกมกริบเลือกชิบพลัน
เชอกลับต้นยืมกว้างอย่างสุขใจ
(อันขอนี้เฟิงประจักษ์ - อุษธานี)
- ค. ฉันทน์เยว่ฉันทน์เซลาฉันทน์
ฉันทน์จึงมาหาความหมาย
ฉันทน์หวังเก็บอะไรไปมากมาย
สุดท้ายให้กระต่ายฉันทน์แค้นเคี้ยว
(เพลงเดือนแห่งสถาบัน-วิทยากร เชียงกูล)
- ง. คึกนี้เศรมรู้ตื่นแล้ว
สำรวจจกแววมณีในสวรรค
ฉันทน์สมบัติฉันทน์ทั้งนั้น
ชื่อแจ่มจันทร์และควงควาว
(เศรมรู้ - อังคาร กัลยาณพงศ์)
๑๘. บทร้อยกรองในข้อใดใช้ถ้อยคำที่เกิดพลังเร้าอารมณ์มากที่สุด
- ก. หลับตาเกิดที่รักเพื่อพักผ่อน
ฟังเพลงกลอนที่กล่อมถนอมขวัญ
ใจระงับรับใจในจันทรจ
คางแพรพันผูกใจหมื่นพันอน
(บนลานอโศก - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

- ข. ชาติหน้าถ้ามีจริง
น้องหญิงนาวางชาย
เป็นสินค้ากลางคืนทราย
เรียงรายข้างถนนหนทาง
(ชาติหน้าถ้ามีจริง-อังคาร กัลยาณพงศ์)
- ค. ถ้าจะมีสองมือไว้ถือสาก
อย่าอายปากหากจะถือว่าถือศีล
และถ้าหากมีหัวใจไว้ป้ายเป็น
จงมีคืนไว้เพื่อจะกระที่บนคน
(คำขอร้อง - จินตนา ปิ่นเฉลียว)
- ง. เขาอนจนพรมพญาออกซจี
กลางแสงสีสองสาครภาคไหว
แต่ยมเขาเศร้าเหลือใจละไม
ตั้งเต็กไข้เฉาชำระกำกอล
(ขุนทรภะ - อุษเชนี)
๑๘. บทร้อยกรองในข้อใดใช้คำอุปมา
อุปไมยได้เด่นชัดที่สุด
- ก. อนิจจนาเสียดาย
ฉันทำชีวิตหายครึ่งหนึ่ง
ส่วนที่สูญนั้นลึกซึ้ง
มีน้ำผึ้งบุหงาลามาลย์
(อนิจจา - อังคาร กัลยาณพงศ์)
- ข. ในมุมหนึ่งของโลกที่ใดคน
ยังคงมีความสุขสนุกแสน
สร้างมาจากความยากลำบากแสน
ของคนแคลนสิ้นไร้ไปทั้งนั้น
(มหกรรมของสัตว์เมือง - วิทยากร
เจียงกุล)
- ค. อันความรักระหว่างแม่และลูกนั้น
มีด้วยกันทุกมวลสัตว์ดวงหน้า
ลูกหมาวิ่งตัวไปไกลและปลา
แม่หวงหาอาหารไม่จรไกล
(รวมกลอนชุดเมตตา-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)
- ง. เชอเย็นหยัดคักฟ้าเบื้องหน้าโน้น
อันโชติโชนโชกแดงกึ่งแสงไต้
เคล้าสายเลือดลูกหลอนสังหรณ์ใจ
กายเธอไซ้เหมือนเงาเฝ้าคุ้มเคียว
(อย่าหมายหมิ่นกลบศรัทธาวิญญา เชอ-อุษเชนี)
๒๐. บทร้อยกรองในข้อใดเลือกใช้คำในลักษณะ
เดียวกับบทร้อยกรองต่อไปนี้
"ให้คิดถึงเพียงใจใจจะขาด
ก็มีอาจไปตามความคิดถึง
ห้ามมาหาแต่อย่าห้ามความคะนึง
จะถือคิงโดยด้อยร่อยรำพัน"
(เดือนดับในดวงตา-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)
- ก. ชายฟ้าเลื่อนเดือนตะวันให้มันล่อง
เพื่อเราท่องเที่ยวไปในโลกกว้าง
ฟังบทเพลงไบไฉ่ไหวเบาบาง
พลิวพลิกกว้างคว่างหลนบนแผ่นดิน
(บทเพลงแห่งไบไฉ่-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)
- ข. โอลະເທံທີ່ຈະກລອມເຈົ້າຈອມໜູ
ອ່ຳໂສກສັດຍ໌ເສົ້າໄປໃຫ້ໝັນໝອງ
ໝາວນ້ຳຕາງຄາງຄິນຊິ້ນລະອອງ
ທີ່ຈະກອງຄອນໄທຍຄອມໃຫ້ພິງ
(ขวัญอ่อน - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

ค. กลางวันคือความใหม่แห่งไฟแดด
อันเผาแฉกเป็นควันริวสาย
ทั้งคงเดือนเหมือนจะเริ่มละลาย
ตะวันชายมายเย็นเหมือนเป็นปี

(เมืองคานตะวันตก-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์) ๒๓.

ง. โอ้วากอกอเอ๋ยไม่เคยไซ้
โอ้วาใจใจเอ๋ยไม่เคยอ่อน
มาระอุระณะผัวรอน
โงมารอนรอนราวราวซาตใจ

(พญาโศก-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

๒๑. ข้อใดเป็นการเรียงลำดับทรอยกรอง
ต่อไปนี้ได้ถูกต้อง

- ยื่นหยักอยู่ร่วมกัน ๑
- ไว่ปายเป็นความไม่ผัน ๒
- สควมีสองคืน ๓
- มีหมายมั่นกินแรงใคร ๔

(อหังการของดอกไม้-จิรนนท์ พิศรปริษา)

- ก. ๑ ๔ ๓ ๒
- ข. ๑ ๒ ๓ ๔
- ค. ๓ ๒ ๑ ๔
- ง. ๓ ๔ ๑ ๒

๒๒. ควรนำความในข้อใดมาตอบทรอย
กรองต่อไปนี้ให้จบจึงจะเหมาะสมสมถูก
ของสอดคล้องกับใจความ

"ฉันเชื่อถือคำว่า"คามบุญ"
ศักดิ์พิสุทธิ์อยู่ที่ใจสีพิสนธิ
เราอาจทำสูงไคศวยใจตน

(คามบุญ - จันทนา ปิ่นเฉลียว)

- ก. ถ้ากมลเป็นหนึ่งไม่พึงใคร
- ข. ถ้าทุกคนยอมรับนับถือใจ
- ค. คาของคนมีอยู่เสมอมา
- ง. ขอชุมชนอย่ายึดคาราคาเงิน

ลักษณะสำคัญที่ทำให้ทรอยกรองร่วมสมัย
แตกต่างจากทรอยกรองสมัยก่อนคืออะไร

- ก. การกำหนดจำนวนคำและบังคับสัมผัส
- ข. การเสนอแนวคิที่กว้างขวางกว่าเดิม
- ค. การกำหนดรูปแบบและจำนวนคำ
- ง. การเลือกใจคำ

๒๔.

ใครถูกกู่หมื่นคิดปะ
อนารยะสุดสกลสัตว์
ราวสิงคางเสื่อสาบกลางป่าชฎ
ใจมืดจักกว่าน้ำหมึกดำ
เพียงกินนอนสืบพันธุ้นั้นดา
ชื่อว่าสิ่งประเสริฐเลิศล้ำ
หยามยศกษัตริย์พระธรรม
เหยียบย่ำทุกหย่อมหญ้าสาธาารณ
ภพพนาอย่ามีรูปมโนมย
จงผูกเกิดในร่างคิรัจฉาน
หน้าคิคคินกินชีเสื่อยคลาน
ทรมาณทุกชรอนนรินทร์เอย

(คฤกคิลปะ-อังคาร กัลยาณพงศ์)

บทรอยกรองข้างบนนี้มีท่วงทำนองเขียนอยู่ใน
แนวใด

- ก. ราวพืด
- ข. กูหมื่น
- ค. กาวราว
- ง. เกรี้ยวกราด

๒๔. ความคิดที่เป็นสาระของบทร้อยกรอง
ในข้อ ๒๔ อยู่ในประเภทใด

- ก. มุ่งสัจจะ
- ข. ธรรมชาติ
- ค. เชิดชูศิลป์
- ง. คุ้มกันมนุษย์

๒๖.

ทารก

แนบในอกอุณออมถนอมขวัญ
ดวงเนตรค่าชดบังจับจิตนั้น
ฝากความฝันความพิสุทธิ์ผุดผ่องใจ
แม่พิมพ์รักเลี้ยงเพียงชีวิต
หนูนิดนินมิ่งขวัญอย่าหวั่นไหว
หุ่บุดชุกเชิดชูจะเป็นภัย
รอโชคชัยเมื่อหน้าไม้ชานัก
(สมบัติอนาคต - ทวีปาร)

จากบทร้อยกรองข้างบนนี้ ผู้เขียนต้องการ
สื่อสารอะไรแก่ผู้อ่าน

- ก. วิทยาทกเป็นวัยที่บริสุทธิ์
- ข. ความรักของแม่นั้นใหญ่หลวง
- ค. สภาพสังคมมีแต่ความทุกข์ยาก
- ง. เด็กเป็นความหวังในอนาคต

๒๗. บทร้อยกรองต่อไปนี้ แสดงถึงแนว
คิดเกี่ยวกับเรื่องใด

หนูจำ

ตั้งหน้ารำเรียนเขียนอ่าน
แม้มีเพียงพินزلาน
กระดานโหว่หว่างอย่างนี้

ฝนชุกกรกรอนปอนเปียก
กระดล็กเกรียวไคนี้
ซิคซิคเข้าไคคนคี่
โน่นน้องนี้พี่ทั้งนั้น
ห้องบนคนเชิดเป็นยาก
คร่ำครากแตกคำห้าพัน
ชีวิตชั่วชกักัดพัน

ฝนขึ้นสิ้นหนาวหนาวแขง
ลมโบกโกรกรอุ้สุ่สะท้อน
เสียงขาน ก. กา พร้าแปร่ง
หนูจาดมเคียดเคียดแหวง
สิ้นแรงเสียแล้วหรือไร
ใครเล่าเขาจักเข้าช่วย
เราม้วยช่างเราไซ้ไหม
ละอันฝันเพียรเรียนไป
กลิ่นมันเข้าไคน้ำตา

(กลิ่นมันเข้าไคน้ำตา - อุษเชนี)

- ก. การรู้เท่าทุกข
- ข. การปลุกปลอบใจ
- ค. การชมชมธรรมชาติในฤดูฝน
- ง. การรำพึงถึงความยากไร้

๒๘. บทร้อยกรองต่อไปนี้ตีเค้นในคำใด

ใบไม้ร่วงหนึ่งใบในราวป่า

ยังดีกว่าใบไม้เหลืองในเมืองหลวง
ที่รอบปลิวหล่นเปลา่ประโยชน์เปลือง
เป็นค่างควงคำเปื้อนในป่าคน
(ใบไม้ป่า-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

- ก. การบรรยายธรรมชาติ
 ข. การรำพึงถึงชีวิต
 ค. การใช้สัญลักษณ์
 ง. การเล่นอักษร
๒๘. บทร้อยกรองในข้อใดที่แสดงสภาพ
 ชีวิตชนบทได้อย่างสะเทือนอารมณ์
 ที่สุด
- ก. ก. หุ่นขาวเขียวขจี
 สีสดชื่นระรื่นลมไหว
 ปลูกามาเต็มโคล
 ในน้ำใสใต้อันตะวา
 (หุ่นขาว - อังคาร กัลยาณพงศ์)
- ข. ในพ้ามี่น้ำ
 ในคืนซำมีแต่ทราย
 น้ำคาที่ตกทราย
 คือเลือกหลังลงโลมคิน
 (อีศาน - นายผี)
- ค. โถหวานเสร็จแล้วหนาไม่ซำนัก
 เราก็จักได้สมอารมณ์หมาย
 กระคิกคิ่นรอน้ำฝนจนเมฆฮาย
 ใครจะหายไปเมืองบางก็ช่างใคร
 (อาแพท - วิทยากร เชียงกุล)
- ง. เราไถรวนพรวนคินสิ้นทุกหย่อม
 ย่อมแหมมเมหมกงานหวานพิชกล่า
 เพื่อหยักยื่นเหนือพื้นพสุธา
 เป็นไทปรากฏแคว้นทั่วแคว้นไทย
 (ของชาวชน - อุชเชณี)

๓๐. ข้อใดเป็นบทร้อยกรองร่วมสมัยที่เสนอ
 แนวความคิดแปลกแตกต่างจากข้ออื่น
- ก. เกิดเป็นคนจนยากต้องบากหน้า
 ขึ้นรถเมล์ธรรมดาประจำเสื่อ
 ออกกำลังโหนราวทุกเช้าเย็น
 ความจำเป็นบังคับให้รับรอง
 (รถเมล์ - จินตนา ปิ่นเฉลียว)
- ข. หิ้งที่บางที่ความสุข
 แพ้ชุกอยู่แค่ออกหน้า
 หากดาวสุกไขว่ไล่คว้า
 หิ้งห้อยรอยราฟาเฟลิน
 (แค่เพื่อเพื่อนอื่นหมีห แสน - อุชเชณี)
- ค. หยาดน้ำแก้วลอกกลิ้งถึงอโศก
 โลกทั้งโลกลอยระหว่างความว่างเปล่า
 มีความรื่นรมย์เย็นแผ่เป็นเงา
 ลมแผ่วเบาบอกลำนาคำกวี
 (บนลานอโศก-เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)
- ง. จ้างเทพยดาปรุงอากาศ
 บริสุทธิ์สะอาดไว้มกลางหา
 เจียรระโนน้ำค้างพร่างพราว
 ปล่อยให้ทานบุญสุนทรีย์
 (เศรมฐี - อังคาร กัลยาณพงศ์)

ชุดที่ ๒

จากภาพต่อไปนี้ นักเรียนมีความคิด ความรู้สึกอย่างไร
ให้เขียนหรือยกรองแบบเสรี ตามความคิดสร้างสรรค์ และความ
ถนัดของนักเรียน ความยาวไม่ต่ำกว่า ๕ บท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

คู่มือประกอบการใช้แบบฝึก

แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความหมายและข้อเสนอแนะในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถทั่ว ๆ ไปที่ทุกคนมี ไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลอาชีพใดโดยเฉพาะ ลักษณะเด่นของความคิดสร้างสรรค์ คือ ความคิดแบบอเนกนัย (Divergent Thinking) ซึ่งเป็นความคิดอย่างกว้างขวาง ประกอบด้วย ความคล่องในการคิด (Fluency) ความยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดริเริ่ม (Originality)

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของผู้เขียนออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ในลักษณะที่เป็นสิ่งแปลกใหม่ มีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ซ้ำแบบใคร โดยใช้ภาษาที่ประณีต ไพเราะ ถูกต้อง

ความมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แมคคี * (McKee) ได้ให้ความมุ่งหมายในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

๑. เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดความเห็นของเขาที่มีต่อสิ่งที่ได้พบเห็นด้วยตนเอง
๒. เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความถนัดทางการเรียนภาษา ได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง

* Paul McKee, Language in the Elementary School (Houghton: Mifflin Co., 1959), p. 208.

ความหมายและข้อเสนอแนะในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถทั่ว ๆ ไปที่ทุกคนมี ไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลอาชีพใดโดยเฉพาะ ลักษณะเด่นของความคิดสร้างสรรค์ คือ ความคิดแบบอเนกนัย (Divergent Thinking) ซึ่งเป็นความคิดอย่างกว้างขวาง ประกอบด้วย ความคล่องในการคิด (Fluency) ความยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดริเริ่ม (Originality)

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของผู้เขียนออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ในลักษณะที่เป็นสิ่งแปลกใหม่ มีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ซ้ำแบบใคร โดยใช้ภาษาที่ประณีต ไพเราะ ถูกต้อง

ความมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แมคคี * (McKee) ได้ให้ความมุ่งหมายในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

๑. เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดความเห็นของเขาที่มีต่อสิ่งที่ได้พบเห็นด้วยตนเอง
๒. เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความถนัดทางการเรียนภาษา ได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง

* Paul McKee, Language in the Elementary School (Houghton: Mifflin Co., 1959), p. 208.

๓. เพื่อเราให้เด็กเกิดความสนใจและมีความซาบซึ้งในคุณค่าของวรรณกรรม
ที่
๔. ส่งเสริมให้เด็กเขียนแสดงความรู้สึกนึกคิดด้วยภาษาของเขาเอง เพื่อ
ช่วยให้เขาเกิดพัฒนาการทางภาษา คือว่าการฝึกเขียนแบบมีกฎเกณฑ์

ข้อเสนอแนะในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แมคคีย์^๑ ได้ให้ความเห็นว่า การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่มีหลัก
เกณฑ์ที่ตายตัว แต่เขาก็มีข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

๑. ควรจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เพื่อเราความสนใจและส่งเสริมให้เด็ก
เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
๒. ควรส่งเสริมการอ่านของนักเรียนอย่างเพียงพอ
๓. ผู้สอนต้องใช้ความเพียรพยายามและอดทนอย่างมาก
๔. ควรให้นักเรียนเขียนในลักษณะที่เป็นตัวของตัวเองให้มากที่สุด
๕. การเขียนระยะแรก ๆ การฝึกหัดของนักเรียนจะเป็นไปอย่างช้า ๆ
อย่างไรก็ตาม ผู้สอนจะต้องใช้ความพยายามให้เด็กเขียนออกมาในลักษณะที่เป็นตัวของ
ตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
๖. การพิจารณาผลงานของเด็ก ไม่ควรคาดหวังในคุณค่าทางวรรณศิลป์
มากนัก
๗. เมื่อเด็กมีผลงานเชิงสร้างสรรค์ออกมา ผู้สอนจะต้องประเมินผลให้
เด็กทราบ เพื่อส่งเสริมกำลังใจและแก้ไขข้อบกพร่อง
๘. ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็น
อย่างดี และสามารถวิเคราะห์ประเมินค่างานเขียนประเภทนี้ได้

^๑Ibid., p.p. 210 - 212.

๕. การที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้รับผลสำเร็จนั้น จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติ โดยให้ครูและนักเรียนได้รับทราบร่วมกัน

๑๐. ในการวินิจฉัยผลงานของนักเรียน ครูไม่ควรยึดหลักเกณฑ์ทางภาษามากนัก

๑๑. ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทุกเรื่อง เด็กควรจะได้เขียนโดยใช้ความคิดและภาษาของตนเอง

๑๒. ผู้สอนควรระวังการเขียนที่แอบอ้างว่าเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เช่น งานเขียนที่ลอกเลียนแบบของผู้อื่น งานเขียนที่ปราศจากคุณค่า

สมิท^๑ (Smith) ผู้สนใจในเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก็ได้เสนอแนะในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

๑. การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะต้องมีความใหม่หรือมีลักษณะเฉพาะตัว

๒. การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะเป็นความคิดแบบอเนกนัย (Divergent) ซึ่งเป็นการคิดแบบหลายทาง ไม่จำกัดว่าจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้องสมบูรณ์เพียงคำตอบเดียว

๓. การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ต้องการแรงจูงใจเพื่อก่อให้เกิดกระบวนการคิด ผู้สอนจะต้องสร้างสถานการณ์ท้าทาย หรือเร้าใจให้เด็กคิดอย่างต่อเนื่องกัน

^๑James A. Smith, Creative Teaching of the Language Arts in the Elementary School (Boston : Allyn and Bacon, 1972), pp. 9 - 14.

๔. ครูควรใช้คำถาม เพื่อช่วยเร้าให้เด็กคิด และควรยอมรับความคิดของทุกคน โดยไม่มีการตำหนิความคิดของใครว่าโง่ หรือใช้ไม่ได้

๕. การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดของเขาออกมา ควรเน้นและชมเชยในเรื่องของความแตกต่าง ลักษณะเฉพาะตัว ความเป็นตัวของตัวเอง และความคิดริเริ่ม

๖. การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไม่ควรกำหนดคำตอบตายตัว เพราะผลงานของนักเรียน เราไม่อาจทำนายได้ว่าจะออกมาในรูปใด

๗. การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครอบคลุมการในการทำงานสำคัญเท่า ๆ กับผลงาน

๘. การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ควรจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม เช่น สถานที่เรียน อุปกรณ์การสอนที่จำเป็น

๙. ควรให้เด็กได้ประสบความสำเร็จมากกว่าประสบการณ์ล้มเหลว เพื่อเป็นกำลังใจสร้างงานใหม่ต่อไป

๑๐. การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ควรส่งเสริมให้เรียนรู้ความรู้ และทักษะต่าง ๆ และให้รู้จักประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ

๑๑. การให้อ่านเรื่องและงานเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กได้รู้จักแนวทางในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น

๑๒. การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะช่วยพัฒนาทักษะในการประเมินผล และทักษะในการวิจารณ์ โดยการแสดงผลงานของแต่ละคนในชั้นเรียน ให้เด็กฝึกคิดวิจารณ์ ประเมินผล

๑๓. ควรใช้วิธีการแบบประชาธิปไตย ในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แผนการสอนแบบฝึกที่ ๑

หลักการและเหตุผล

การเรียนรู้ตัวอย่างและแบบแผนของบทร้อยกรองร่วมสมัยหลาย ๆ แบบ ช่วย
เพิ่มความรู้และก่อความคิดสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถรวบรวมประสบการณ์ ความรู้สึก
ความซาบซึ้งจากการอ่านบทร้อยกรอง โดยให้นักเรียนสามารถ

๑. เข้าใจแบบแผนข้อบังคับของบทร้อยกรองร่วมสมัยแต่ละประเภท

๒. รู้จักใช้ความคิดคล่อง (Fluency) และความคิดยืดหยุ่น (Flexibility)

โดยการสร้างคำสัมผัสสระ และสัมผัสอักษร จากคำที่กำหนดให้

งานที่จะทำ

๑. บอกแบบแผน ข้อบังคับ ของบทร้อยกรองที่กำหนดให้

๒. เรียงลำดับบทร้อยกรองที่กำหนดให้

๓. บอกประเภทของบทร้อยกรอง พร้อมทั้งเขียนให้ถูกต้องตามแบบแผน

๔. เขียนคำสัมผัสสระ และสัมผัสอักษร จากคำที่กำหนดให้

๕. เติมคำสัมผัสลงในช่องว่างของบทร้อยกรอง

เวลาที่ใช้

จำนวนครั้งที่สอน ๑ ครั้ง ๒ ชั่วโมง

แบบฝึกที่ ๑

ความมุ่งหมาย

เพื่อให้นักเรียนรู้อะไรและเข้าใจในแบบแผนข้อบังคับของบทร้อยกรองร่วมสมัยที่กำหนดให้

ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถทำสิ่งต่อไปนี้ได้

๑. บอกแบบแผน ข้อบังคับของบทร้อยกรองที่กำหนดให้ได้
๒. เรียงลำดับบทร้อยกรองที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
๓. บอกประเภทของบทร้อยกรอง พร้อมทั้งเขียนได้ถูกต้องตามแบบแผนได้
๔. เขียนคำสัมผัสสระและสัมผัสอักษรจากคำที่กำหนดให้ได้
๕. เติมคำสัมผัสลงในช่องว่างของบทร้อยกรองได้เหมาะสมและถูกต้อง

มโนทัศน์

เมื่อเกิดความคิด ความรู้สึกประทับใจในเรื่องใด ก็มักเขียนบรรยายความคิด ความรู้สึกนั้น ๆ ออกมาเป็นถ้อยคำในรูปแบบต่าง ๆ ตามความพอใจ

เนื้อหา

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบทร้อยกรอง

กิจกรรม

๑. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างบทร้อยกรองร่วมสมัย
๒. ชี้ข้อสังเกตเกี่ยวกับแบบแผน ข้อบังคับ
๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ

กิจกรรมเสริม

ให้นักเรียนเขียนบทร้อยกรองร่วมสมัยที่นักเรียนชอบและสนใจ รวบรวมไว้ในสมุดของแต่ละคน

แผนการสอนแบบฝึกที่ ๒

หลักการและเหตุผล

การเรียนรู้คำ ทลอคจนการช่างสังเกศ ช่างจำ ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทั้งด้านความคิดคล่อง (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดริเริ่ม (Originality) เกี่ยวกับคำ โดยให้นักเรียนสามารถ

๑. เข้าใจความหมายของคำไวพจน์ และคำสัญลักษณ์
๒. รู้จักใช้ความคิดคล่อง (Fluency) และยืดหยุ่น (Flexibility) โดยการเขียนคำไวพจน์ และคำสัญลักษณ์ จากสิ่งที่กำหนดให้
๓. เข้าใจความหมายของคำที่ทำให้เกิดภาพ เกิดเสียง เกิดความรู้สึก คำที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และคำอุปมาอุปไมย
๔. รู้จักการประเมินค่า สามารถบอกได้ว่าคำใดที่เหมาะสมสำหรับเติมลงในบทร้อยกรองที่กำหนดให้
๕. ฝึกการใช้ความคิดนอกเนกนัย (ความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลต่าง ๆ โดยไม่จำกัดจำนวน) ด้านความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม

งานที่จะทำ

๑. เขียนคำไวพจน์ จากสิ่งที่กำหนดให้
๒. เขียนคำสัญลักษณ์ จากสิ่งที่กำหนดให้
๓. เขียนความหมายจากสัญลักษณ์ต่าง ๆ
๔. เลือกคำที่เหมาะสมเติมลงในช่องว่างของบทร้อยกรอง
๕. เรียบเรียงถ้อยคำที่กำหนดให้ให้คล้องจองและเหมาะสม
๖. เขียนข้อความให้คล้องจองกันอย่างมีความหมาย ตามแบบของร้อยกรอง โดยมีคำที่กำหนดให้ช่วยด้วย

เวลาที่ใช้

จำนวนครั้งที่สอน ๑ ครั้ง ๒ ชั่วโมง

แบบฝึกที่ ๒

ความมุ่งหมาย

เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำประเภทต่าง ๆ และการใช้ถ้อยคำในบทร้อยกรอง

ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถทำสิ่งต่อไปนี้ได้

๑. เขียนคำไวพจน์จากคำที่กำหนดให้ได้
๒. เขียนคำสัญลักษณ์จากคำที่กำหนดให้ได้
๓. เขียนความหมายของคำสัญลักษณ์จากบทร้อยกรองที่กำหนดให้ได้
๔. เลือกคำที่เหมาะสมเติมลงในช่องว่างของบทร้อยกรองได้
๕. เรียบเรียงถ้อยคำที่กำหนดให้ได้คล้องจองและเหมาะสม
๖. เขียนข้อความให้คล้องจองกันอย่างมีความหมาย ตามแบบของร้อยกรอง

โดยมีคำที่กำหนดให้อยู่ด้วย

มโนทัศน์

เมื่อกล่าวถึงการบรรยายความคิด ความรู้สึกของตนเอง ก็สามารถเลือกใช้คำที่มีพลังในการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกนั้น ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกตามไปด้วย

เนื้อหา

การเตรียมคำและเลือกใช้ถ้อยคำในบทร้อยกรอง

กิจกรรม

๑. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่าง
๒. ชักถามอภิปรายร่วมกัน
๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ

กิจกรรมเสริม

ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ยกตัวอย่างบทร้อยกรองร่วมสมัยที่นักเรียนชอบ เขียนตีความที่ป้ายประกาศในห้องเรียน โดยให้บอกควยว่าบทร้อยกรองที่นักเรียนนำมาคิดไว้นั้นเด่นในการใช้คำคำใด

แผนการสอนแบบฝึกที่ ๓

หลักการและเหตุผล

การศึกษาแนวคิด การวิเคราะห์สารจากบทร้อยกรองร่วมสมัยที่ได้อ่าน และ รู้จักตีความหมายของสิ่งต่าง ๆ ออกมาเป็นหลายแนวคิด เป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เขียนแนวความคิดที่เกิดจากการตีความหมายจากสิ่งที่กำหนดให้ออกมา เป็นข้อความที่คล้องจองกัน ตามลักษณะของบทร้อยกรอง โดยให้นักเรียนสามารถ

๑. รู้จักใช้ความคิดคล่อง (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดริเริ่ม (Originality) โดยการสร้างคำจากคำ หรือภาพที่กำหนด แล้วเรียบเรียงเป็นข้อความที่คล้องจองกัน
๒. รู้จักใช้ความคิดริเริ่ม ในการเขียนข้อความให้คล้องจองกัน

งานที่จะทำ

๑. คิดเขียนคำจากคำ หรือภาพที่กำหนดให้
๒. บรรยายความคิด ความรู้สึกของตน เขียนเป็นร้อยกรองตามวรรคที่กำหนดให้
๓. เขียนมร้อยกรองจากหัวข้อที่กำหนดให้

เวลาที่ใช้

จำนวนครั้งที่สอน ๑ ครั้ง ๒ ชั่วโมง

แบบฝึกที่ ๓

ความมุ่งหมาย

เพื่อให้นักเรียนใคร่รู้จักแนวความคิดต่าง ๆ ของบทร้อยกรองร่วมสมัย ตลอดจนรู้จักเชื่อมโยงความคิด

ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถทำสิ่งต่อไปนี้ได้

๑. บอกแนวความคิดที่ปรากฏในบทร้อยกรองที่กำหนดให้ได้
๒. ยกตัวอย่างบทร้อยกรองที่มีแนวความคิดตามที่กำหนดให้ได้
๓. วิเคราะห์ความคิด หรือเนื้อหาสาระในบทร้อยกรองได้ว่า ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และใจความของสารในบทร้อยกรองนั้นว่าอย่างไร
๔. เขียนความคิดของตนจากคำ หรือภาพที่กำหนดให้ และเรียบเรียงเป็นข้อความที่คล้องจองกันได้
๕. เขียนบรรยายความคิด ความรู้สึกของตนต่อจากวรรคที่กำหนดให้
๖. เขียนบทร้อยกรองตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้

มโนทัศน์

เมื่อก่อให้เกิดความคิด หรือเกิดอารมณ์ประทับใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ก็ถ่ายทอดความคิด หรืออารมณ์นั้น ออกมาเป็นถ้อยคำที่ไพเราะจับใจ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์รู้สึกตามไปด้วย

เนื้อหา

การศึกษาแนวความคิดและการเชื่อมโยงความคิด

กิจกรรม

๑. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่าง
๒. แบ่งกลุ่มอภิปราย เพื่อวิเคราะห์แนวความคิดและสารที่ได้จากบทร้อยกรอง
๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ

กิจกรรมเสริม

๑. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มหาบทร้อยกรองร่วมสมัยที่มีแนวความคิดแปลก ๆ มาคิดไว้ที่ป้ายประกาศ
๒. นำบทร้อยกรองร่วมสมัยมาให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันวิพากษ์วิจารณ์ว่าบทร้อยกรองนั้น ๆ มีแนวความคิดเกี่ยวกับอะไร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนแบบฝึกที่ ๔

หลักการและเหตุผล

การเขียนเป็นเรื่องราวจากประสบการณ์ โดยแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการของผู้เขียน ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

จุดประสงค์

เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในคำบรรยาย โดยให้นักเรียนฝึกทักษะ ในการใช้ความคิด และจินตนาการถ่ายทอดออกมาเป็นบรรยายที่ไพเราะ ประทับใจ

งานที่จะต้องทำ

เขียนบรรยายจากแนวคิด และภาพที่กำหนดให้

เวลาที่ใช้

๒ ชั่วโมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกที่ ๔

ความหมาย

เพื่อให้ักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในการเขียนบรรยาย

ความหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายพร้อมกับตั้งชื่อ จากภาพที่กำหนดให้ โดยใช้ความคิดและจินตนาการตามความถนัดของแต่ละคนได้

มโนทัศน์

เมื่อมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากระทบใจ กวีรู้จักคิด พิจารณา โดยอาศัยประสบการณ์ และจินตนาการ มาสร้างสรรค์ถ้อยคำเขียนเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความคิดด้วย

เนื้อหา

แนวคิด และภาพ

กิจกรรม

๑. แบ่งกลุ่มนักเรียน ให้กลุ่มหนึ่งเขียนความคิดเป็นร้อยแก้ว อีกกลุ่มหนึ่งเขียนให้เป็นร้อยกรอง
๒. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ

กิจกรรมเสริม

นำผลงานของนักเรียนที่น่าสนใจ ติดไว้ที่ป้ายประกาศ

หน่วยที่ ๑

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหน่วยกรอง

คำอธิบาย

แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หน่วยที่ ๑ มี ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นตัวอย่างบทร้อยกรองร่วมสมัย ๓ ประเภท คือ กลอนแปด กลอนหก และกาพย์ยานี ๑๑ พร้อมทั้งข้อสังเกต และแผนผังข้อบังคับให้นักเรียนอ่านตัวอย่าง พิจารณาข้อสังเกต และแผนผังข้อบังคับ แล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ตอนที่ ๒ เป็นแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ ทั้งหมด ๕ ข้อใหญ่ แบ่งเป็นข้อย่อย ๒๐ ข้อ มีตัวอย่างประกอบให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคำสั่ง และตามตัวอย่างที่ให้ไว้ เวลา ๒ ชั่วโมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกที่ ๑

ตอนที่ ๑

นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง	แล้วลองตั้งเกตวนดู
ตัวอย่างยกมาครานี้	มากมีหลายอย่างต่างกัน
เป็นบทร้อยกรองสมัยใหม่	เปรียบคังมาลัร้อยขวัญ
เสริมค่าความรู้อนันต์	สร้างสรรค์ความคิดจิตตน

กลอนแปด

ขอพบฟ้าชลิบทอง

มิ่งมิตร	เชอมีสัทธิต์จะล่องแม่น้ำริน
ที่จะบุกคองค่างกลางคำคืน	ที่จะชื่นใจหลายกับสายลม
ที่จะรำเพลงเกี่ยวโลมเรือขาว	ที่จะยิ้มกับดาวพราวผสม
ที่จะเหมอมองหน้าน้ำตาพรหม	ที่จะชมชื่นลึกโลกหมึกมน
ที่จะแค้นเริงเลนเช่นหงษ์ร้อน	ที่จะถอนใจทอคกับยอดสน
ที่จะหวานสุขไว้กลางใจคน	ที่จะทนทุกข์เข้มเค็มหัวใจ
ที่จะเกลาทางกุสูกนยาก	ที่จะรากณมนิมบิมไสว
ที่จะหาญผสานทานยันตาใคร	ที่จะให้สิ่งสิ้นเชอจันต์จง
ที่จะอยู่เพื่อคนที่เขอรัก	ที่จะหักทาลแพรกแหลกเป็นผง
ที่จะมุ่งจุกหมายปรายทะนง	ที่จะคงธรรมเพียงเคียงโลกา
เพื่อโค้งเคี้ยวเรือวเคื่อนและเพื่อนโพ้น	เพื่อไผ่โอนพริ้มพ้อลัญญา
เพื่อเรื่องชาวพราวแพรวหัวแนวนา	เพื่อขอพบฟ้าชลิบทองรองอรุณ

อุชเชนี

ข้อคิดที่ได้จากบทร้อยกรอง "ขอบฟ้าชลิมทอง"

๑. คนเรามีสิทธิ์ที่จะทำอะไรได้ตามใจชอบ เช่น ขึ้นชมธรรมชาติ
รักใคร่รักใคร่คนหนึ่ง ฯลฯ

๒. ขณะเดียวกัน เราก็มีสิทธิ์ที่จะช่วยผู้ยากไร้ ที่จะปราบคนพาลเพื่อช่วยรักษา
ความเป็นธรรมในสังคมไว้

ข้อสังเกตในการเลือกใช้คำ

๑. การใช้คำซ้ำ เป็นการเน้นความคิด ความรู้สึก เช่น ที่จะ , เพื่อ
๒. คำเนะภาพ ทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพชัดเจน เช่น แม่น้ำ - ริน
โลก - หมึกมน หงษ์ - ร่อน ผม - นิ่ม ใฝ่ - โอนพริว ฯลฯ
๓. คำที่ทำให้เกิดความรู้สึก ใช้ถ้อยคำที่มีพลังเร้าอารมณ์ ทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดตาม เช่น เขมมีสิทธิ์ที่จะ.....
๔. คำสัมผัส มีทั้งสัมผัสสระ และสัมผัสอักษร เช่น คำ - คำ ,
ควาว - พราว , ลึก - หมึก , แพรก - แผลก , ดง - คำ , ชม - ชื่น ,
โค้ง - เคี้ยว , พราว - แพรว ฯลฯ
๕. คำที่มีความนัยตรงกันข้ามกัน ทำให้ความหมายของกลอนเด่นชัดยิ่งขึ้น
เช่น
ที่จะเล่นเร่ร่อนเล่นเซ่นหงษ์ร่อน ที่จะถอนใจทอดค้ำกับยอดสน
ที่จะหวานสุขไว้กลางใจคน ที่จะทนทุกข์เข้มเค็มหัวใจ

เสียใจ

เสียใจร้าวร้าวมณีรุ้ง
 มีหวังกระทั่งปากฟ้า
 จะเจ็บจำไปถึงปรโลก
 จะเกิดที่ฟ้ามากรรมตาย
 ถ้าเจ้าอุบิถินสรวงสวรรค
 สูเป็นไฟเราเป็นไม้
 แมแต่ผู้ดีมีอาลัย
 ถ้าชาติไหนเกิดไปพบพาน
 ทายไปอยู่ที่ไทรอยเท้า
 เพื่อจดจำพิษชานานา

มุ่งปรารถนาอะไรในหล้า
 ชบหน้าคิคนินกินทราย
 ฤกรอยไศกรูปร่างจางหาย
 ออย่าหมายว่าจะให้หัวใจ
 ทาขอลงโลกกันคั่นหมั้นไหม้
 ให้ทำลายสิ้นถึงวิญญาณ
 ลืมเจ้าไซร้ชั่วกัลปาวสาน
 จะทรมาณควักทิ้งทั้งแก้วตา
 ให้เจ้าเหยียบเล่นเหมือนเส้นหญ้า
 ไปชั่วฟ้าชั่วดินสิ้นเอย

อังคาร กัลยาณพงศ์

เจ็บปวดร้าวร้าวเป็นนักหนา

สิ้นฟ้าสิ้นดินมีสิ้นเจ็บ

ความอาลัยไม่เหลือแม้รอยเล็บ

ให้หนาวเหน็บวิญญาณสะท้านสะเทือน

บทร่ายกรอง "เสียใจ"

๑. บทร่ายกรองนี้ แสดงความรู้สึกของกวีในคำใดบ้าง

ความแค้น , ความเกลียด.....

๒. กลอนวรรคใดที่ใช้คำมีพลังเร้าอารมณ์ที่สุด

.....

๓. บทร่ายกรองนี้ให้บรรยากาศและความรู้สึกอย่างไรแก่ผู้อ่าน

.....

.....

๔. ลักษณะบังคับของบทร่ายกรองนี้ไม่เคร่งครัดตามฉันทลักษณ์ บางวรรคมี ๖ คำ

เช่น

๕. "ตายไปอยู่ที่ไทรอยเท้า ให้เจ้าเหยียบเล่นเหมือนเส้นหญ้า" คำกลอนนี้มีความหมายว่าอย่างไร

.....

.....

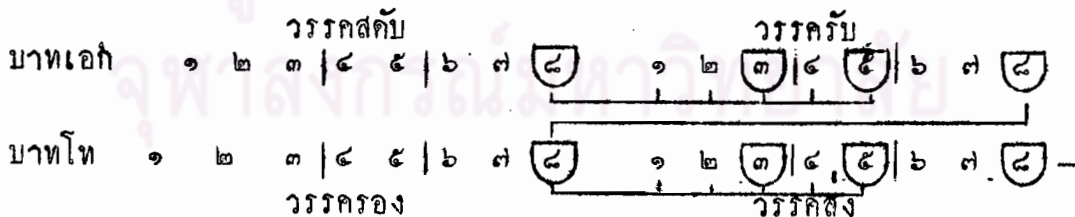
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อสังเกต

<p>จากตัวอย่างกลอนแปดนี้มีความหมาย มีสองบาทหรือคำกลอนไม่ซ่อนเร้น แปดคำเป็นหนึ่งวรรคหลักสังเกต สัมผัสนอกเด่นชัดถนัดตา สัมผัสในอย่าง "ท่านภู" มีอยู่มาก อาจจะได้ไม่บังคับคงเคยชิน หากสงสัยดูแผนผังข้อบังคับ เสียงวรรณยุกต์ก็ควรจำคำสั่งท้าย</p>	<p>เห็นง่ายง่ายหนึ่งบทปรากฏเด่น สองวรรคเป็นหนึ่งคำกลอนท่านสอนมา แต่เขียนเจ็ดหรือเก้าได้ไม่กังขา ตามตำราฉันทลักษณ์ประจักษ์จันต์ บางครั้งยากหาไม่ได้ตั้งใจฉิว เพียงแต่รินคำจากใจให้พริ้งพราย จะช่วยจับความคิดให้เข้าใจง่าย อย่าให้กลายเป็นไปไม่งามตา</p>
<p>วรรคสุดท้ายได้ทุกเสียง ท้ายวรรครับส่วนใหญ่ใช้ "จัตวา" วรรครอง, ส่งใช้ "สามัญ" นั้นเหมาะนัก ลงเสียง "ตรี" ก็ยังเห็นมิเป็นไร</p>	<p>แต่ "สามัญ" นั้นเสียงเสียดีกว่า "ตรี, สามัญ" นั้นหนา อย่าไปใช้ แต่ "จัตวา" จำเป็นหลักใช้ไม่ได้ หากสงสัยลองเปล่งเสียงเทียบเคียงดู</p>

แผนผังข้อบังคับกลอนแปด

บทที่ ๑

บทที่ ๒

.....

.....

กลอนหก

บนพรหมไวยไผ่

ไผ่ช่ออ้อเอี้ยคเบียดคอคอด
ออกแอกแอกคอคยอคไกว
กระเพื่อมพลิ้วพลิ้วปลิวกว้าง
บนแพไวยไผ่ไยของ

ลมลอคไล้เลี้ยวเรียวไผ่
แพไวยไผ่ลำคาลอง
เขอวางร้างปล่อยล่อยล่อง
แสงทองส่องทางตาชามา

ลิ้วเนียนเลื่อนนิวน้ำ

ระบำไวยไผ่ผวา
นกกนอยจับจับลิบลดา
วายุฟ้าฟอนคว่างทางไป

หนาว
มณีน้าค้างรางไร
เชอคงหลงคอคยอคอย
สีแดงแสงแตกแผกเขื่อน

ลมกราวเกลือกกลิ้งกิ่งไผ่
เหมือนใจเจ้าหญิงยิ่งเลื่อน
เจ้าชายไม่เห็นเป็นเพื่อน
เหมือนเหมือนเลื่อนลับดับลง

แอกคอคคอคแอกแอกคอค

ไผ่สอคพลอคชอพอส่ง
นิยานน้ำค้างรางคง
เศษผงไวยไผ่ไปปลิว

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

กรุงกรึงกรึงกรุงกรุงกรึง
กระคิงคอว้าววเร่ง
ผสานแซ่เสียงเพียงเพลง
วังเวงเหมือนคำอาลา

บทร้อยกรอง "บนพรมใบไผ่"

๑. บทร้อยกรองนี้มีลักษณะแตกต่างกับกลอนแปดอย่างไรบ้าง

.....
.....

๒. ผู้แต่งได้พรรณนาถึงอะไรบ้าง ทำให้เกิดมโนภาพแก่นักเรียนอย่างไร

.....
.....
.....

๓. หาคำสัมผัสสระและสัมผัสอักษรในบทร้อยกรองนี้อย่างละ ๕ คู่

สัมผัสสระ

สัมผัสอักษร

๑.	๑.
๒.	๒.
๓.	๓.
๔.	๔.
๕.	๕.

๔. คำที่เลียนเสียงธรรมชาติ ได้แก่

.....
.....

๕. คำกลอนตอนใดให้ภาพชัดเจนที่สุด

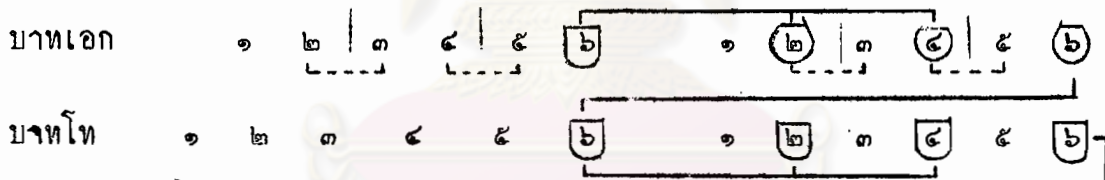
.....
.....

ข้อสังเกต

วรรคหนึ่งหกคำนำหวาน	กรองกานท์กำหนดบทให้
สองบาทสี่วรรคสลักใจ	เปรียบไปคล้ายกลอนแปดนา
สัมผัสนอกในไพเราะ	ฟังเพราะเสนาะกรรณธรรมา
แผนผังตัวอย่างสร้างมา	ศึกษาไตรตรองลองเพียร
ทุกวรรคระว่างจังหวะ	อย่าละค่าเกินเพลินเขียน
อ่านสองอย่าหลงเวียน	ว่าเรียนแล้วลองกรองคำ

แผนผังข้อบังคับ กลอนหก

บทที่ ๑

บทที่ ๒

บาทเอก
 บาทโท

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รอยจารึก

ฉันทจารึกชื่อเชอ	บนละเมอกดุมหมอกมัว
บนฟ้าบนดินทั่ว	บนริงรัวระฆังชาน
ฉันทจารึกชื่อเชอ	บนพร้าเพื่อแห่งควงมาน
บนช่องกองบรรสาน	กลองชัยชาญกังวานหมาย
บนแพรวแววมณี	บนผงคลี่ลู่อิทราย
บนฉาหยอมพญาราย	บนแยมพรายพวงผกา
บนอาลมวลกลืนร่า	บนล่านำสายลมพา
บนพราวคาวเพริศฟ้า	บนพักตราผองเพ็ญเคื่อน
บนพรวิวลลือธาร	บนตระการตรวยโตรกเคื่อน
บนลีลาเมฆเคลื่อน	บนรางเลื่อนแลรมเงา
บนกองทองอุษา	บนเริงร่ารุงเสลา
บนพรายสายพิณเสรา	บนพริ้งเพราพฤษ์แก้วไกว
บนยอดกองข้าวพูน	บนรอยนูนแนวนาไร่
บนพรอยหึ่งหอยไพร	บนครรไลไถทศคมา
บนเรือเนือมนุชย์	บนมงกุฎและกะลา
บนงอบ, จอบ, คทา	บนปากอระหายุหิว
บนพริ้มโอษฐ์อ้อมเต็ม	บนรอยเม้มปากปวศริว
บนยิ้มปิ้มปลืคปลิว	บนหน้านิ้วทรมาน
บนตาประกามิตร	บนสุจริตและแรงงาน
บนมือช้อนสาน	บนละลานคมไสว
ฉันทจารึกชื่อเชอ	บนเกลียวเกลอนิรันคร์ไป
บนนำช่าบนไฟ	เชอนั้นไซ้ คือ "เสรี"

บทร้อยกรอง "ร้อยจาร์ึก"

๑. ข้อคิดที่ได้จากบทร้อยกรอง เรื่อง ร้อยจาร์ึก

๑.๑

.....

๑.๒

.....

๒. การเลือกใช้คำ

๒.๑ คำสัมผัส

.....

๒.๒ คำซ้ำ

.....

๒.๓ คำเนะภาพ

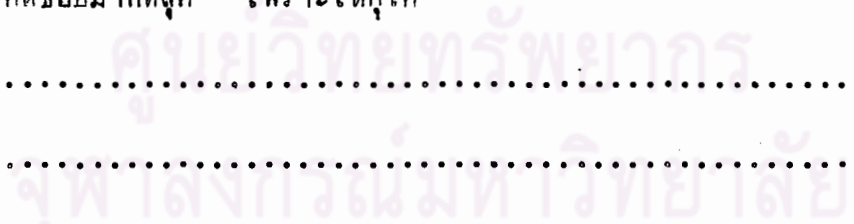
.....

๓. ตอนใดที่ชอบมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ข้อสังเกต

<p>ภาพยนตร์ที่มีกำหนด แต่งายคังหมายมาด <u>บาทหนึ่งมีสองวรรค</u> <u>วรรคแรกหาพยางค์</u> สัมผัสตามแผนผัง การอ่านควรจดจำ ร้อยกรองสมัยใหม่ คำมากหลากหลายความ</p>	<p>ให้<u>หนึ่งบทมีสองบาท</u> <u>บาทเอกโทเป็นแนวทาง</u> คงประจักษ์ตามตัวอย่าง <u>วรรคหลังหย่อยักคำ</u> ควรระวังอย่าเสียงซ้ำ แยกจังหวะกะเหงางาม ไม่เคร่งครัดตามข้อห้าม ต้องรวมเสียงเสียงลัดไป</p>
---	--

แผนผังขอบังคับ ภาพยนตร์

ตอนที่ ๒

๑.	ร้อยกรองต่อไปนี้ หลงลืมจึงเขียนพลาด	มีไม่ครบตามบทบาท บอกได้ไหมวรรคใดเอ๋ย
----	--	---

ตัวอย่าง

ตึกแต่น้ำข้าวชวยาวโย่ง
คิดออกโพรงไม้ผู้โง่โง่
เมื่อเปลวไฟพอนขึ้นต้นเรียงลาม
(ตะวันไม่ตกที่ป่าสัก - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

เฉลย วรรครอง (วรรคที่ ๓)

๑. สำหรับรูคอกกระจิริค
เกาะดอกหญ้าบนคันทนา
แมงมุมตั้งท่าตะครุบกิน
(ทุ่งข้าว - อังคาร กัลยาณพงศ์)

เฉลย _____

๒. ในบ่อนต้นพินนี้ทุกสีหน้า
ยากจะหาพักตร์พริ้มยิ้มอ่อนหวาน
แม่จะยิ้มก็เสยะและโศกพาล
(บ่อนชีวิต - จินตนา ปิ่นเฉลียว)

เฉลย _____

๓.

โลกนี้ไซ้คำชู้คมีคเสมอ
ถึงเหตุร้ายร้ายลอลละเมอ
ไซ้จักเจอจอกจิตนิจกาล

(เนาแนว ๓ แนวเคี้ยว - อุษเชนี)

เฉลย _____

๒.

อันกาศย์กลอนหนึ่งบทมีสี่วรรค
เรียงลำดับอย่างไรฉันใครรู้

คงประจักษ์แจ้งในใจทุกผู้
ลองเขียนหมู่ร้อยกรองนี้ให้ที่เอ๋ย

ตัวอย่าง

บนเกลี้ยวเกลอนิรันครไป
เชอนั้นไซ้คือเสรี

ฉันจารีกชื่อเชอ
บนนำซ่าบนไฟ

(รอยจารีก - อุษเชนี)

เฉลย

ฉันจารีกชื่อเชอ
บนนำซ่าบนไฟ

บนเกลี้ยวเกลอนิรันครไป
เชอนั้นไซ้คือเสรี

๔.

มีเรื่องสนุกทุกใบไม้
มากมายไถ่นำฟาสารพัน

อักขระใหม่เก่าอ่านเอาได้
โลกนี้เล่ห์ทองสมุดใหญ่

(จาฤกอดีต - อังคาร กัลยาณพงศ์)

เฉลย _____

๕. จะอยู่เยี่ยงคนฉลาดทวาดเขาหรือ จะมีคำใดให้เห็นว่าเป็นคน
เรามีมือมีเท้าเท่าเขาหนา หากเจ้าไม่คิดสู้สู้พิทา
(จะอยู่เยี่ยงคนฉลาด - วิทยากร เชียงกูล)

เฉลย _____

๖. ทางไกลทุกก้าวเท่าเดิน ความคิดสุดคิดแก้ไข
เดินตามความหวังตั้งใจ ความหวังสุดหวังตั้งใจ
(ที่สุดของชีวิต - ทวีปวร)

เฉลย _____

๓. บทรอยกรงทอไปนี้คู่ที่แปลก ไม่เขียนแยกวรรคลงชวนสงสัย
คู่ไม่ออกกรุปร่างเป็นอย่างไร โปรคเขียนใหม่แล้วบอกชนิดเกิดมิตรเอย

ตัวอย่าง ใครตกเต็มเท่าใดไม่ก็คั่นจงแบ่งปันไปแต่จะกินได้ที่ยังเหลือเผื่อคนหลังบ้าง
เป็นไรเราไม่ได้สร้างเจ้ามาเพื่อฆ่ากัน
(ลำนำนแม่แห่งธรรมชาติ - วิทยากร เชียงกูล)

เฉลย ใครตกเต็มเท่าใดไม่ก็คั่น จงแบ่งปันไปแต่จะกินได้
ที่ยังเหลือเผื่อคนหลังบ้างเป็นไร เราไม่ได้สร้างเจ้ามาเพื่อฆ่ากัน

บทรอยกรงประเภท กลอนแปด

๓. สังคมเป็นเช่นนี้เวลานี้ถูกวิบัติด้วยมัจจุรุษใหม่คอร์ปชั่นที่พันทุเหมือนโรค
 สูติงฝังสังคมเรา

(วิบัติด้วยสังคม - จินตนา ปิ่นเฉลียว)

เฉลย _____

บทร้อยกรองประเภท _____

๔. กลางคึกกลางแค้นคณกลางหินกรวดกร้าวเทาเงินเงาคาวปลั่งจิตซิดเชิญใจ
 เห็นสูฮาวก้าวไป

(อึกก้าวเกิด - อุษชนี)

เฉลย _____

บทร้อยกรองประเภท _____

๕. เรื่องเงาน้ำพริ้มพรายบนใบแก้วกระเพื่อมแพรวเพียงระบ้าร่าดลองโค้งตะวัน
 สะพานรุ่งรุ่งละอองผีเสื้อทองแมลงทับบินวัยไว

(วังวารินทร์ - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

เฉลย _____

บทร้อยกรองประเภท _____

๑๐. หนังสือคือเพื่อนแท้ช่วยให้โลกลูกกว้างไกลหนังสือคือเพื่อนใจให้ความรู้ฉบับแข็ง

เฉลย _____

บทร่ายกรองประเภท _____

๘.	สัมผัสมีนอก, ใน คล้องจองกันสองทาง ทคล้องนึกความรู้ เขียนคำคล้องจองกัน	จำได้ใหม่จากตัวอย่าง คือพยัญชนะ, สระ เหมือนกัน ให้คิดดูแล้วเลือกสรร ตามตัวอย่างอย่าดั่งเล
----	--	--

ตัวอย่าง

สัมผัสสระ

คำ	หนาว	ราว	พร้าว	ยาว
	ว้าว	ขาว	สาว	ราว
	ก้าว	คาว	วาว	อาว

๑๑.

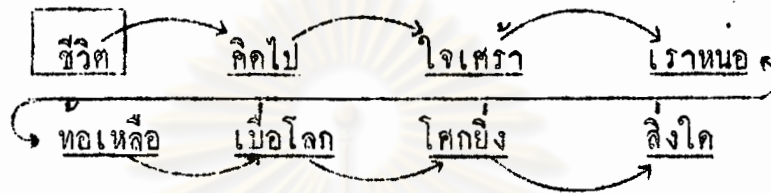
สอน _____

๑๒.

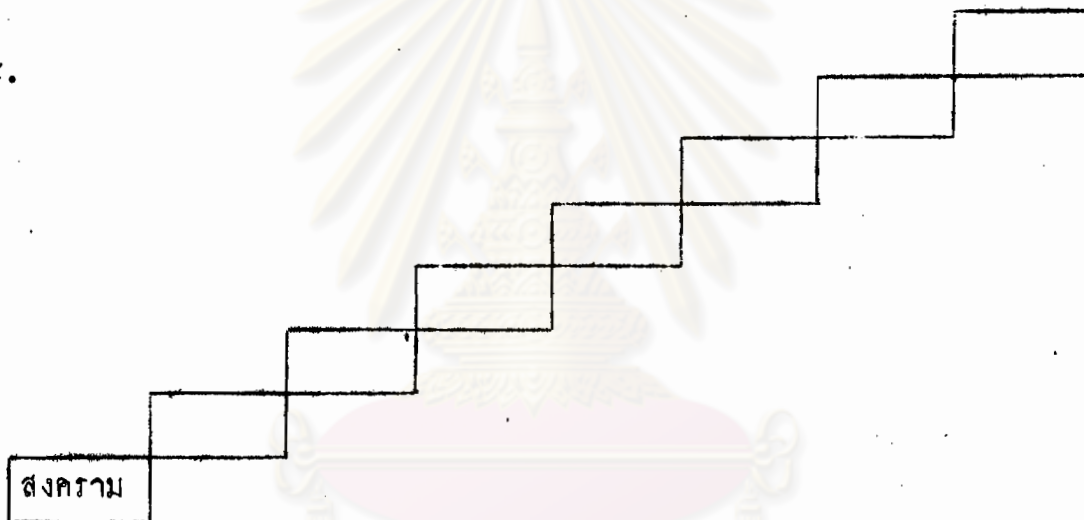
น้ำ _____

๑๓. ช่อง

ตัวอย่าง

๑๔.

๑๕.

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมผัสอักษร

ตัวอย่าง

เก่ง

กาจ

แก้ว

เก๋า

ก้อน

ก้า

เกิน

การ

กิน

ความคิด

→ ชักข้อ

→ ชุนเคื่อง

→ ชับชาน

→ คำคน

→ ขวยเขิน

๑๖.

ฟากฟ้า

๑๗.

พริ้มพราย

๕.

ร้อยกรองต้องมีสัมผัส
แต่บทร้อยกรองที่นี้

ให้ชัดและวางถูกที่
ไม่มีล่องทามาเต็ม

ตัวอย่าง

อันความคิดอิสระใครผละโฉน

กระเจิง ๑ จากกรอบและขอบสันต์

สู่ทุ่งกว้างกลางแจ้งแสง ๒

บ่มความ ๓ เพื่อองฟ่องละล่องไกล

(ความคิดอิสระ - อุตเชนนี้)

เฉลย

๑. โจน

๒. ตะวัน

๓. ฝัน

หมายเหตุ

สัมผัสสระ

- - - สัมผัสอักษร

๑๘. การเกิดท้องเจ็บปวด ท้องราว และทรมาน
 ในสายฝนมีสาย ในชาตินี้มี ทอง
 (หนทางแห่งหอยทาก - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

เฉลย ๑. _____ ๒. _____ ๓. _____

๑๙. เลื่อนเลื่อน ฉันทน์ไม้ เงาไลรินลือกอ
 ลมโรยโชยริ้วพริ้วแซม เกลือกแถมบัวยิ้ม พราย
 (อึกก้าวเด็ก - อุษเชณี)

เฉลย ๑. _____ ๒. _____ ๓. _____

๒๐. เราอยู่เพื่อพวงนี้ะที่รัก จรรโลง เสรีที่ปรารถนา
 พวงนี้เมื่อแรงพั้นกลับ มา ความโง่บ้าบักขบจะ รอย
 (เพื่อ ... พวงนี้ - จินตนา ปิ่นเฉลียว)

เฉลย ๑. _____ ๒. _____ ๓. _____

หมายเหตุ _____ สัมผัสสระ
 - - - - - สัมผัสอักษร

หน่วยที่ ๒

การเตรียมคำและเลือกใจถ้อยคำในบทร้อยกรอง

คำอธิบาย

แบบฝึกทักษะการเขียน หน่วยที่ ๒ มี ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑

เป็นตัวอย่างคำต่าง ๆ ที่นิยมใช้ในบทร้อยกรอง เช่น คำไวพจน์ คำสัญลักษณ์ คำที่ทำให้เกิดภาพ เกิดเสียง คำอุปมาอุปไมย ฯลฯ

ให้นักเรียนอ่าน พิจารณา แล้วอภิปรายซักถามร่วมกัน

ตอนที่ ๒

เป็นแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ ทั้งหมด ๖ ข้อ แบ่งเป็นช้อยย่อย ๒๐ ข้อ มีตัวอย่างประกอบ

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคำสั่งและตามตัวอย่างที่ให้ไว้

เวลา ๒ ชั่วโมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกที่ ๒ตอนที่ ๑

การเขียนบทย่อกรอกรอทั้งใช้คำ
และรู้จักใช้คำให้พริ้งพราย

ควรศึกษาจดจำคำทั้งหลาย
เพื่อความหมายแจ่มกระจ่างดังต้องการ

คำไวพจน์ :

คำที่มีรูปต่างกัน
เขียนแปลกแตกต่างกันไป
ประโยชน์เพื่อการคล่องจง
เลือกเพี้ยนเขียนคำประพันธ์

เช่นจันทร์กับเดือนเหมือนไหม
แต่ให้ความหมายเหมือนกัน
ไม่ต้องใช้คำซ้ำนั้น
สร้างสรรค์อักษรขจรไป

เช่น ใจ : กมล แค ทรวง รติ
มน อุระ หทัย

ฤทิ มโน ก็ไค้
เลือกใช้ตามแต่ต้องการ

ตัวอย่าง

ดอกไม้ป่าปรงกลิ่นประหินป่า
หอมจนหอมหัวใจไปแว้งคว้าง

อบนุหงามาลัยทั่วไพรกว้าง
เคลิ้มถวิลกลิ่นปรางอบกลางทรวง

(ชุกวารีตุริยางค์ - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

แผ่นดิน : โลกธาตุ , ทรายคด , ภูมิ , พิกพ , ภพ , ชาติรี , ค้าว ,
ไผท , หล้า , มหิดล , เมณี , ปฐพี , พสุธา , ธรินันท์

ตัวอย่าง

กับ เชอทุกวันฉันย่า
กับ เชอฉันทองปถพี

คินซ้ำออกแยกแตกหนี
ดวงคลีตระหลบกลมบัว

(กับ เชอ - อุชเชณี)

คำสัญลักษณ์ :

คำสัญลักษณ์เป็นคำที่มีความหมาย
ความหมายกว้าง เกินคำและคำลึก

ซึ่งอาจหมายถึงความคิดความรู้สึก
อ่านแล้วนึกสร้างสรรค์จรใจ

เช่น	คอกกุหลาบสีแสด	เป็นสัญลักษณ์ของ	ความรัก
	เต็มทิศ	เป็นสัญลักษณ์ของ	เป้าหมาย
	ปากไก่ 	เป็นสัญลักษณ์ของ	นักเขียน
		เป็นสัญลักษณ์ของ	ครู
		เป็นสัญลักษณ์ของ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การใช้คำสัญลักษณ์ในบทร้อยกรอง เป็นการใช้คำน้อย แต่ได้ความหมายกว้าง
และลึกซึ้ง เพราะบทร้อยกรองจำกัดจำนวนคำ จึงเป็นที่นิยมมาก

ตัวอย่าง

ระคาคคอกเหลืองแสดแต่งประดับ เหมือนจะรับขวัญอยู่ทองหอ
อัญเชิญมิ่งมยุรามาเคียงคลอ พร้มพระนอดนอมเชิญเจริญวัย
(ยุงรำแพน - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

สีเหลืองแสด และมยุรา เป็นสัญลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คางคกขึ้นวอทอง ลอยดองทองเที่ยวสวรรค
อึ่งอ่างไปค้ำยกัน เทวคานันหนีเข้ากะลา
(วัฑฒะเล - อังคาร กัลยาณพงศ์)

คางคก , อึ่งอ่าง	เป็นสัญลักษณ์แทน	คนเห่อเหิม ทะเยอทะยาน
สวรรค	เป็นสัญลักษณ์แทน	ความสุข
เทวคา	เป็นสัญลักษณ์แทน	คนที่ได้รับการยกย่อง

คำที่ทำให้เกิดภาพ

คำพวกนี้ส่วนมากมักเป็นคำที่นำมาประกอบคำนาม เช่น เกิดอนกลาง
ไหวไหว เชื่องช้า กรีกกราย อ้อยสร้อย ฯลฯ

ตัวอย่าง

๑. มีเสื้อนอนกระพือมีอีกซ้าซ้า เกาะสง่าสงบนานกลางลานรม
หม่อมคำชยันเคินยังเคินงม กลีบคอกส้มเกลื่อนส้างที่กลางดิน
(เสียงที่มาไม่ถึง - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

๒. คนอย่างเรา ทุกคำเข้าไคลโซกโซกกายทั่ว
เสื้อชีวีวเร่งเรือเหลือมิวชัว กระทั่งหัวหอมตมถมไว้เต็ม
(ใครเลี้ยงโลก - อูชเชนี)

๓. พอแคคพร้อยคล้อยฟ้าระยาระยิบ คาวก็วิบแวววมในอ้อมสรวง
ระคะคาวพราวคิ่นนั้หมื่นทวง พอรุ่งสว่างรายนั้พรรมณั้
(ธารแสงดาว - จินตนา ปิ่นเฉลียว)

๔. ควายเคี้ยวเอื้องนอนหนอง แววคาหมนหมองไม้สิ้น
เหลือบรึนวนเวียนบิน เกาะกินเลือดนั้พุงกลวง
(ทุ่งข้าว - อังคาร กัลยาณพงศ์)

ถามนึค

จากตัวอย่างข้างบนนี้ คำใดนะทำให้เกิดภาพบ้าง

.....
.....
.....
.....

คำที่ทำให้เกิดเสียง

ได้แก่คำเลียนเสียงของสิ่งต่าง ๆ เช่น ครืนครืน กรอบแกรบ หวีคหวีว ฯลฯ

ตัวอย่าง

<p>๑. เจ้าดูบใหญ่ใจยักษ์ชกพิศพราก
จับเจ้าอภัยคัทล่อเจ้าวง
เขามานใหญ่ไขกอกจอกจอกชู
สวรรค์กรงพลุ่งเพลิงเริงพะเนิน</p>	<p>เข้าทวาคยังยุคอุคเจ้าหลง
ทามแรงส่งไสเลือกกระเคือกเคิน
เขามีไครุคาเจ้ามัวเฝ้าเห็น
เรืองบังเอิญ เขาว่าประสาอินทร์
(เฮย เรืองเล็ก - อุชเชณี)</p>
<p>๒. แจมจันทร์เจ้าเขาเมฆขาว
ไชลงข้างมาง้างไม้</p>	<p>หนาวเย็นเส้นหญ้าป่าใหญ่
ไล่หักโงงผางกลางคอง
(สิน้อง - อังคาร กัลยาณพงศ์)</p>
<p>๓. เขาเคลียนิ้วเนิบนุ่มเสียงทุ้มพรา
เจ้าขมื่นเหลือองออนนอนเคียวคาย
เสียงฉับฉิ่งหรีงรับชัยเร่ง
เขาเบือนนิ้วผิวแฉวแล้วราลง</p>	<p>เหมือนหวนหาโหยไห้หน้าใจหาย
จะเหนื่อยหน่ายหนาวน้ำค้างที่กลางคอง
จะสรวกเพลงเพื่อนยินตื่นเสียงส่ง
เสียงนั้นคงแน่นครางอย่างท่วงโย
(นกขมิ้น - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)</p>

คิดหน่อย

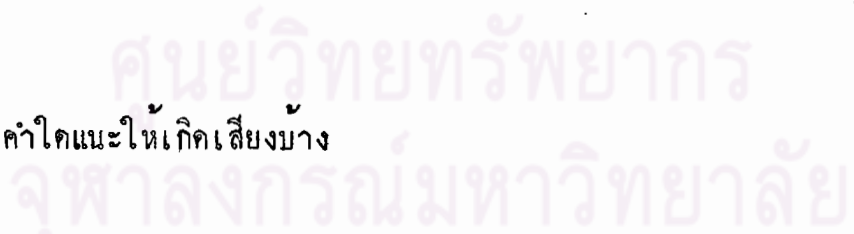
คำใดน่าจะให้เกิดเสียงบ้าง

.....

.....

.....

.....

คำที่ทำให้เกิดความรู้สึก

คำเหล่านี้ให้ความรู้สึกแก่ผู้อ่านเหมือนได้สัมผัสด้วยประสาททั้งห้า เช่น
ความรู้สึกที่เหมือนกับได้สัมผัสสิ่งที่มีรูปร่าง ร้อน เย็น หรือความรู้สึกที่เหมือนกับได้กลิ่น ฯลฯ

ตัวอย่าง

- ๑. ชุบน้ำขึ้นเข็ดหน้า ลมปากก็กระพือ
 โขยพัดสะบัดคือ กระจายหิวก็ก้าวโหย
 ผักกุ่มที่รอกิน มาเปรี้ยวลิ้นน้ำลายโรย
 พริกเผาผะผ่าวโผย มาเค็ดเผาอยู่เพียงคอ
 หอมหัวในครวไฟ หอมข้าวใหม่ที่ชั้นหม้อ
 ราชินขึ้นคองรอ ทอเรียงเม็ดสะเด็ดน้ำ
 (คำถามข้ามทุ่ง - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

- ๒. เป็นคืนที่ทองฟ้าจ่าสีเลือด และดาวเคียดดวงแดงดังแสงไต
 ดมโหยหวานป่วนเสียงเพียงสิ้นใจ ไร่อาลัยวีรบุรุษผู้บุกปราบ
 ถ้าน้ำตาฟ้าจะร่ำค่าคืนนั้น คงเพราะหวนไหวตามความสงสาร
 น้ำตาฟ้า น้ำตาดินรินโลมมาน ยะเยือกชานทรวงประชาให้อาทร
 (คืนที่ ๑๔ ต.ค. ๑๖ - จินตนา ปิ่นเฉลียว)

- ๓. กระจิบจับหนอนป้อนดูน้อย เกาะคอยที่กิ่งมะเคื่อปล้อง
 ละออนออเขาแฉะของ ร่องขอเหยื่อพร้าเพรื่อไป
 นางนกกงกหาหนอนกระจิริค ตักแตนนินคินชินชวักไขว่
 บินตามไกลโลจิกเร็วไว ป้อนให้ลูกออนจนออนแรง
 (แมนก - อังคาร กัลยาณพงศ์)

สงสัย

คำใดที่แนะนำให้เกิดความรู้สึก

.....

.....

คำที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

คือ การเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับข้อความและเหตุการณ์ตามท้องเรื่อง ทำให้ผู้อ่านเกิดความสะเทือนใจ เห็นจริงเห็นจังตามไปด้วย เช่น ใช้คำสุภาพ เป็นคำสอน ใช้คำหวานสำหรับรัก หรือบทรบความงามของธรรมชาติ ใช้คำคมเป็นคำเยาะเย้ย ถากถาง ฯลฯ

ตัวอย่าง

๑. ควันไฟลอยอ้อยอิงทิ้งทิวไม้ เป็นภาพไหวอยู่หว่างกลางความเหงา
ฟ้าสีจืดชืดหม่นบนทิมเทา ทาบทิวเขาคร้มเขียวคูเกี่ยวคาย
อยากให้ลมลู่วิวทิวไม้ราย และนกงามเฉยวันนกผกผันผาย
ลอยจวดักกวัดักแก้วเหมือนหักทาย บรรเลงรายรูรับการกัลป์มา
(กลับบ้าน - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)
๒. พอเคิบใหญ่โคตีท่าซี้เก็ก ลืมตอนเด็กจมปรักทุกซอกโซ
เงินเดือนสามพันกว่ากล้าวางโต ซอมท่าโก้ อานนวด แม่ปวดใจ
จำตอนเด็กใส่ใจมั่งไอหนู ดูสมูแรงหนอย หนอย - ร้องให้
แต่เคี่ยนนี้จาง "อีหนู" ดูซี้โคล อายอบไอ่น้ำลิม ดุย - ลิมกู!
("...?... - จันทนา ปิ่นเฉลียว)
๓. ฟ้าแห่งกระหายเมฆ วิเวกหล้าป่าตายเหลือง
น้ำตาตกเนืองเนือง ล้วนเรื่องเลือดเคื่อครังดิน
แดดผาวราวไฟไหม้ ใจหายนาแตกกระแห่งสิ้น
แดงกบ เขี่ยชุกชุกกิน คลุกสืนเขาวตางข้าวแดง
(อีสาน - อังคาร กัลยาณพงศ์)
๔. อันความรักระหว่างแม่และลูกนั้น มีด้วยกันทุกมวลสัตว์ถ้วนหน้า
ลูกหมาวิ่งทั่วไปไก่และปลา แม่ห่วงหาอาวรณ์ไม่จรไกล
เพียงแต่รสคืดลิ้นเคยชินปาก คนก็แยกให้พราวจากกันได้
ทุกซอกของสัตว์ไม่ต่างคนอย่างใด แต่สัตว์นั้นน้ำตาไหลไค้อย่างเดียว
(รวมกลอนชุดเมตตา - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

ตอนที่ ๒

นักเรียนเรียนเรื่องคำ ทดลองลองเขียนใหม่	คงจดจำและเข้าใจ เพื่อใช้คำให้ชำนาญ
--	---------------------------------------

๑. จงเขียนคำไวพจน์ของคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ได้มากที่สุด ตามตัวอย่าง

พระจันทร์ : เคียน แซไซ โสม ศศิธร รัชนี รัชนีกร
นิตสาร จันทร์เพ็ญ แฉง จันทร์ มุหสัน

๑. ผู้หญิง :

.....

.....

๒. น้ำ :

.....

.....

๓. ดอกไม้ :

.....

.....

๒. จงเขียนคำสัญลักษณ์ที่เหมาะสมของคำต่อไปนี้ ตามตัวอย่าง

ความบริสุทธิ์ : คำสัญลักษณ์ที่เหมาะสม คือ ดอกไม้สีขาว , สีขาว

๔. **ความเมตตา**

๕. **สันติสุข**

๖. **พระราชา**

๗. **สงคราม**

๘. **ความยุติธรรม**

๓. จงให้ความหมายของคำสัญลักษณ์ที่ใช้ในบทร้อยกรองต่อไปนี้ ตามตัวอย่าง
ตัวอย่าง

อย่ามัวเหินเพลिनเหาะเลาะลมเพลิง เมื่อชุมเพลิงครอกหล้าพาสยอง
มรสุมรุมสวนป่วนทำนอง จะพลิกทองชรินทร์ให้กินทัพง
(อัจฉริยะ - อุชเชณี)

ชุมเพลิง และ มรสุม เป็นสัญลักษณ์แทน ความทุกข์ยาก , ภัย

๔. โอहनอนบ่อนฟากฟ้า เป็นป่าช้าของเทพเจ้า
 จะมอคมวยทุกดวงดาว เห็นบนานักจักรวาล
(มนุษย์อมตะ - อังคาร กัลยาณพงศ์)

हनอน เป็นสัญลักษณ์แทน

๑๐. เบิกบานเกิดคอกไม้ในมนุษย์ เพื่อช่วยหยุดยั้งจิตคิดอันดล
 หัวใจที่คลี่บานอ่อนหวานปน ช่วยชีพพ้นพิษหยาบจากบาปภัย
(บานบุรี - จินตนา ปิ่นเฉลียว)

คอกไม้ เป็นสัญลักษณ์แทน

๑๑. ย่าร่องให้มิตรจ่าย่าร่องให้ ในความไกลสุดหล้าและฟ้าเขียว
 มีสายรุ้งพุ่งรัวละลิวเหียว หลังรุ่งเรียวเรืองเกินเราเห็นโค
(เนาแนว ณ แนวเดียว - อุชเชณี)

สายรุ้ง เป็นสัญลักษณ์แทน

๔. เลือกคำต่อไปนี้เติมลงในช่องว่างของบทร้อยกรองให้มีความหมาย และถูกต้อง

๑๒. สายทิพย์ ยี่ดยาว ศรีธชา ประเลง สายธรรม ชีวา
ความหวัง นสานสาย

พินสายรุ่งราย ^๑ เพลงความหวัง แมปิงวังยมานาน ^๒
พรมวาริคุริยางคหลังระบาย เลานิยาย ^๓ เจ้าพระยา
สร้าง ^๔ สโลมไทยให้ชื่นฉ่ำ สร้าง ^๕ คำจุนบุญรักษา
สร้างสายธารอุดมทัศนเื้อ ^๖ สร้าง ^๗ วิทยานธารอารมณ์

(ลำนำน้าแห่งเจ้าพระยา - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

เฉลย ๑. ๒.
๓. ๔. ๕.
๖. ๗.

๑๓. คัด ^๕ สนั่น ^๒ ความ ^๔ เจ็บ ^๑
น้ำ ^๖ สาย ^๑ เข็ญ ^๒ นัย ^๓ ใจ ^๔ แพบ ^๕
น้ำ ^๖ สาย ^๑ เข็ญ ^๒ นัย ^๓ ใจ ^๔ แพบ ^๕

อยากจะเขียนอะไรให้ ^๑ ไหมนถึงใจคนที่ ^๒
ทั้งที่ทุกข์ ^๓ เลือกตากกระเด็น ^๔
และกับคนคนหนึ่งซึ่งทำเจ็บ ^๕ ก็ไม่ไหว
สันดานคนกนชั่วตัว ^๖ พ้อทำไมเสียค่าเสีย ^๗

(สัศว - จินตนา ปิ่นเฉลียว)

เฉลย ๑. ๒.
๓. ๔. ๕.
๖. ๗.

๑๔. ควงจิต วัณวัณ ราชวัง ยะเยือก วายวาง
 ถวิล พรารฟ้า พรางพรู
 รัตติกาลหวานดาว ๑ แล้ว หิ่งห้อยแพรวแสงรัย ๒ อยู่
 เหมือนดาวเหลือเปลือฟ้าพาเนตรตรู ๓ มา ๔ ชมไม้ในแดนดิน
 เสียงแตรนอนวอนเศรำเหงา ๕ ให้หรีเป็ดือกตามิดสนิทสัน
 คอยเอนกาย ๕ ลงกลางคืน ใจ ๖ ถึงฟ้าประชาไทย
 (เพื่อใคร - อุษเชนี)

เฉลย ๑. ๒. ๓.

๔. ๕. ๖.

๕. นำคำที่กำหนดให้มาเรียบเรียงให้ได้ใจความ และคล้องจองกันด้วย

ตัวอย่าง

ณ วัน ถึง ชีวิต เรา ทอง ของ

..... เราณถึงวันทองของชีวิต

๑๕. เคี้ยว นี้ มี เรา แบบ หลาย มนุษย์

..... เฉลย

๑๖. น้ำ ฝน ไล้ หตน มะม่วง เกล็ด ไบ

..... เฉลย

๑๗. พระยา งาม วาด เจ้า ทนาว ราว หน้า

..... เฉลย

หน่วยที่ ๓

การศึกษาแนวความคิดและการเชื่อมโยงความคิด

คำอธิบาย

แบบฝึกทักษะการเขียน หน่วยที่ ๓ มี ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑

เป็นตัวอย่างบทร้อยกรองร่วมสมัย ซึ่งมีแนวความคิดต่าง ๆ ให้นักเรียนอ่าน ตัวอย่างบทร้อยกรองที่แสดงแนวความคิดต่าง ๆ แล้วร่วมกันอภิปรายถึงแนวความคิด เนื้อหาสาระของบทร้อยกรองนั้น ๆ

ตอนที่ ๒

เป็นแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำทั้งหมด ๕ ข้อ แบ่งเป็นช้อยย่อย ๒๐ ข้อ มีตัวอย่างประกอบ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคำสั่ง และตามตัวอย่างที่ให้ไว้

เวลา ๒ ชั่วโมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบฝึกที่ ๑

ตอนที่ ๑

คนเรามีความคิดอิสระ
มีดวงตาเห็นไกลในหนทาง
บ้างจึงคิดเขียนถึงความซึ้งสุข
สิ่งพบเห็นคือชีวิตนาคิดตรอง

ที่อาจจะโลดแล่นแดนต่างต่าง
ทุกสิ่งอย่างมีดวงใจไว้รับรอง
บ้างเขียนปลุกปลอบใจให้หายหมอง
อ่านแล้วลองพินิจคิดตามเอย

บทร้อยกรองร่วมสมัยนิยมเขียนสั้น ๆ ประมาณ ๕ - ๑๒ บท มักมีโครงเรื่องคล้ายเรื่องสั้น การเขียนมีแนวความคิดต่าง ๆ ได้แก่

๑. เกี่ยวกับความรัก

เป็นความรักประเภทต่าง ๆ เช่น ความรักต่อเพื่อนมนุษย์ ชาติ ศาสนา ความรักระหว่างพ่อแม่ที่มีต่อลูก ความรักของหนุ่มสาว ตลอดจนการกล่าวถึงความสุขสมหวัง หรือความทุกข์ผิดหวังอันเนื่องมาจากความรัก

ตัวอย่าง

ในความฝันหนึ่งซึ่งสคิล
หอมประทุมทิพย์เรามาเบาบาง
ณ ที่นั้นนางฟ้าปวงภูธรา
ต้อนรับเทพธรรมาศิยาตรเยื้องกราย
บทเพลงแห่งความรักจักเจือแจ้ว
มวลมนุษย์ทุกข์สดับรับลีลา
โลกสวยสดคงงามเพราะความรัก
ฝากล่านำน้ำใจให้แก่นัน

แสงรักไลโลมหล้าเมื่อฟ้าสว่าง
โลกสว่างราวสวรรค์พรพราย
พิณบอบบางบรรเลงเพลงถวาย
ระเริงร้ายรับกับทิวา
อบอุณแดวพานภพสมสรรษา
ลอยสู่อามาจักรรักนิรันดร
สาคแสงศักดิ์สิทธิ์สว่างสร้างสวรรค์
กลมโลกฝันอันอร่ามเพื่อความรัก

(ดนตรีแห่งอารมณ์ - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

ข้อสังเกต

ความคิดเกี่ยวกับความรัก ที่ช่วยจรรโลงโลกมนุษย์ให้มีความสุขสันต์ มีความ
อบอุ่น เต็มไปด้วยน้ำใจไมตรีจิตต่อกัน

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยพัรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ความสวยงามของธรรมชาติ

เป็นการกล่าวถึงความงามของธรรมชาติ เช่น ป่าเขาลำเนาไพร ฯลฯ สอดแทรกกับอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนด้วย

ตัวอย่าง

แพไม้ไผ่ไหลผ่านน้ำน้อย
ผ่านเงื่อมผางจากต้นน้ำคันเกลียว
เคื่อนลอยทวนทิวฟ้าขึ้นมาแล้ว
ไกลแสนไกลในสายหมอกระลอกแระ
ในคดกักลึกเร้นเห็นทิวเขา
หมูยางยุงยั้งขมอยู่ครุ่มคล้า
หิ่งเรไรรายไม้พิโรกลอม
นกละเมอเพื่อความาไกลไกล
ภาพเช่นนี้ก็เห็นเป็นเพียงภาพ
คิดถึงคนเคยทว่าเพอร่าพัน
โอ้แม่กลองเมืองกาญจน์บันดาดจิต
อย่าหลงมนต์เมืองเขาเจ้าพระยา

ระเรื่อลอยหลาดหลากจากป่าเปลี่ยว
เกาะแก่งเรียวเลี้ยวอ้อมค้อมคุ้งแคว
ประกายแพรวพรายระยิบจับกระแเส
เรื่อนร่างแหิ่งห้อยพริ้วไผ่น้ำ
เป็นเงาเงางำทับชะอับอ้า
ยะเยียบน้ำเนียบหนาวที่ราวไฟ
ประโลมอ้อมราตรีที่หลับไหล
แพไม้ไผ่ผ่านเลียบอย่างเงียบงัน
ยังกำซาบซึ่งจิตยามคิดฝัน
เมื่อไรกันคืนเช่นนี้จะมามีมา
ให้หวนคิดคืนครองแม่กรองจำ
เพียง วาจาจงขลังยินยังเธอ

(คืนหนึ่งในแควน้อย - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

ข้อสังเกต

การบรรยายภาพ ป่า เขา สายน้ำตก แพไม้ไผ่ ต้นไม้ หมอก ทำให้มองเห็นภาพความงามของธรรมชาติเหล่านี้

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

๑. แนวคิด
-
๒. คำภาษา ใช้คำที่ทำให้เกิดความหมายเกี่ยวกับภาพ ได้แก่
-

๓. สภาพสังคม การเมือง เหตุการณ์ปัจจุบันต่าง ๆ

ตัวอย่าง

นี่คือความล้มเหลวของมนุษยชาติ

นับวันยิ่งโหดร้าย ยิ่งแรงเร้า

นั่นคือหน้าที่ เหลือพอห่อกระดูก

กาลเวลาที่กักกินจนเห็นเกรียน

"ลูกรัถย์

มีเสียงปิ่นเป็นเพลงบรรเลงรับ

ป่วนการจะไล่ตามถึงความรัก

ตาที่เหม่อมองเหมือนไม่ใช่ตา

เนื้อจะคุกกินเนื้อให้เหลือซาก

ตัวจะกินตัวเองไปทุกวัน

เจริญรุ่งเรืองจะเอื่อมเอาดาวเคื่อน

มีอำนาจกวาดล้างทั้งล้างบน

ยิ่งสูงส่งสูงสุดยิ่งจุดพลุ

ฟ้าก็รอนดินก็ร้ายแรงไฟสื่อ

จะเป็นเชื้อโซนไฟลามไหม้โลก

เลือดคั่นเลือด เนื้อคั่นเนื้อให้เนืองนอง

"ลูกรัก

คือบัลลังก์ทรหดแสงงดงาม

เราเกิดมาเพื่อสร้างประวัติศาสตร์

วิญญาณของประชาชนนี้พันทวน

เป็นประวัติศาสตร์ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

มนุษย์ไม่เคยเอาเป็นบทเรียน

เจ้าคือลูกของยุคสมัยใกล้จะเปลี่ยน

และมือนเบียนบขยี่จันย่อยยับ

แค่ลืมตาแล้วก็เลยไม่เคยหลับ

ระเบิดซบชวัญปลิววู่วิวฟ้า"

เมื่อความตายทลายพักอยู่ต่อหน้า

สิ้นภาษาสิ้นสำเนียงจะจ่านรจ

เลือดจะซึมคឹมกจากซากนั้น

ซากเฝ้าพันชุนี่ชื่อประชาชน

แต่ป่าเดือนร้าวรกรันหมกขัน

โดยเอาคนต่อคนเป็นเครื่องมือ

ที่ดำไตใหม่ทะลุลงค้ำชื่อ

กระดูกมือล้านมือมารวมกอง

จะล้างความโลโครกที่ขึ้นช่อง

เอาไม่เด็ดผู้ปกครองกระหายสงคราม!

กองกระดูกนี่คือศักดิ์คือโง่งม

จะพาคนผ่าข้ามแดนกันดาร

มนุษยชาติจะต้องอยู่เพื่อภูษาน

เพราะว่าเป็นวิญญาณแห่งเสรี!"

(เขมรกล่อมลูก - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

สยามนิกร ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑๒๕ ๑๔ พ.ย. ๒๒ หน้า ๑

ข้อสังเกต

แนวคิดความคิดที่สะท้อนภาพสงครามในเขมร ความโหดเหี้ยมของผู้ชนะ และ ความทุกข์ยากของประชาชน ได้อย่างชัดเจนที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม ก็วิพากษ์ให้แนวคิดที่สำคัญอีกประการหนึ่งว่า ถึงมนุษย์จะล้มหายตายจากไป แต่วิญญาณประชาชนจะไม่มีวันตาย เพราะเป็นวิญญาณแห่งเสรี

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. การประศกประชันเสียดสีสังคม

มักกล่าวถึงการคอร์รัปชัน นักการเมือง สภาพที่แร้นแค้นของชนบท สภาพของ
 ธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนการมองค่าของคน

ตัวอย่าง

<p>จากใจอันกตัญญูตาศาหะ โลกเจริญเกินหนามานานยาว มันสำคัญแคไหนใครก็รู้ ถ้ามินคิด ... คงพลอยนอยใจเกิน โถ ของดีมีค่าหาว่าต่ำ ไม่อ้อเฮาะเจ็บไขให้เหยียวยา ค่าค่าทอกก็เอาคืนเข้าเปรียบ งานใดถอยค้อยค่าก็ค่าไป เราคืนหน้าหนาวเพราะห่างสุข จงรักมันหมั่นย่างสู่ทางดี ไซ้แคเราคนชั้นปัญญาหยอน เดินขบวนคืนไซ้เข้าป้ายบิน จึงขอเรียนคารวะตั้น "สะอาด" ที่ไม่ข้ามคนล้มข่มคนดี</p>	<p>คารวะตั้นที่มีไว้วากว ก็ด้วยชาวโลกได้ใช้คืนเดิน แต่มีผู้วร้ายให้ซัดเขิน คนประเมินค่าตั้นสิ้นราคา ตั้นคานค่าคั้นคั่นคอกทหน้า ยังไม่เห็นคุณค่าอันน้อยใจ ค่าเปรียบเทียบ "ไอชนตั้น" ยินเสียวได้ ว่าเหมือนไซ้ตั้นทำชำเต็มที ไซ้ตั้นทุกเวลาทำหน้าที่ เสี่ยงชีวิตโดยซื่อค้ายมือตั้น ฟิงสังวร ปัญญาชน คนมีศีล ฝรั่ง จีน แยกเป็นกันเช่นนี้ ที่คานคาคเดินกร่างงานค่ามี และตั้นที่บางกว่าหน้าบางคน (ตั้น - จีนตนา ปั้นเฉลียว)</p>
---	---

ข้อสังเกต

ความคิดที่เยาะหยัน เสียดสีบุคคลที่ชอบยกตนข่มท่าน ได้แสดงออกอย่าง
 สดใ้ใจ เป็นการเปรียบเทียบให้มองเห็นค่าของคน ไม่ว่าจะคนนั้นจะต่ำต้อยสักดี
 เพียงใด

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

๑. แนวคิด

๒. ภาษา

๕. การจรรโลงสังคม

มักกล่าวถึง ความรัก ความกรุณา ความมีน้ำใจ ความละเอียด การรู้จักให้อภัย ตลอดจนความคิดที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น

ตัวอย่าง

ฉันอยู่เพื่อบุคคลที่ฉันรัก	ซึ่งใจซื่อสัตย์สุจริต
และรักฉันมานานปานชีวิต	ในความผิดความหลงปลงอกภัย
ฉันอยู่เพื่อหน้าที่ที่พ้นผูก	เพื่อฝังปลุกความหวังพลังใจ
เป็นทหารรักทนลนพินไป	หลอควงใจแสงรั้นให้ชื่นบาน
ฉันอยู่เพื่อคนควหาสัจจะ	กลางโมหะอาเกียรณเบียดประหาร
เพื่อสื่อแสงแจ้วสว่างพร่างตระการ	กลางวิญญานมีคมคือวิชา
ฉันอยู่เพื่อควงใจที่โรยชาติ	ที่แรนแคนแคลนชาควาสนา
เพื่อรอยยิ้มพร้อมยลปนน้ำตา	บนควงหน้าโศกซ้ำระกำกรม
ฉันอยู่เพื่อเยื่อใยในมนุษย์	บริสุทธ์สอดคนงานณสม
เป็นเกลียวมันขันแกร่งแรงกลืนกลม	พายุร้ายสายลมมิอาจรอน
ฉันอยู่เพื่อความผันอันเพริศแพรว	เมื่อโลกแผ้วหลุกพันคนหลอกหลอน
เมื่ออามีสฤทธิแรงแห่งทองปอนด์	มีอาจคลอนใจคนให้หม่นมัว
ฉันอยู่เพื่อยุคทองของคนยาก	ที่เขาถากทรกรรมซ้ำป็นหัว
เพื่อความถูกที่เขาถมจมหทั้งตัว	เพื่อความกลัวกลับกลับบั้นอาชกรรม
เพื่อโลกใหม่ไค้สะอาดพิลาสเหลือ	เมื่อคนเอื้อไมตรีช่วยไม่ช่วยซ้ำ
เพื่อแสงรักส่องรุ่งพุ่งเป็นลำ	สว่างน่านองพื้มีชัยเอย

(อยู่เพื่ออะไร - อุษเชนี)

ข้อสังเกต

ผู้เขียนกล่าวถึงอุดมคติในการดำรงชีวิต ซึ่งประกอบไปด้วย ความรัก ความมี
น้ำใจ ความซื่อสัตย์ รู้จักหน้าที่ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะช่วยทำให้โลก ให้สังคมมี
ความสุข สบายงามตลอดไป

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๖. การปลุกปลอบใจ

เป็นการปลุกใจให้เกิดความรู้สึก เกิดอารมณ์ร่วมในเรื่องอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือปลอบใจให้เกิดมีพลังใจ ที่จะต่อสู้กับความทุกข์ ความลำบากยากแค้น อุปสรรคในชีวิต

ตัวอย่าง

ดวงใจ	หยุดให้เสียที่เถิดหนา
คูจันทร์รูปเคียวเกี่ยวฟ้า	โลมหล้าด้วยแสงเงินเย็น
เรามีแต่โค้งสะพาน	ต่างบ้านคุ้มหัวไม่เห็น
แต่เข้าถึงคำลำเค็ญ	หลบเรนฝนราวหนาวกาย
ละเมอเวลานั้นสายรุ่ง	ผูกพุงรุ่งเราเฝ้าหมาย
โยงสุขสู้กันมันปลาย	ฝันร้ายรุ่งเฝือเหลือเงา
เพียงโค้งสะพานอันเคิม	ช่วยเสริมความหวังข้างเขลา
แต่คนยากเข็ญเช่นเรา	มีมากมีเบาเจ้าเอย
ถูกเขาขับไล่ไล่ส่ง	คงแต่ใจตรงเปิดเผย
เราชื่อเราโง่ทรามเขย	แต่มีหรือเคยคคิใคร
พราวเดือนเลื่อนดับอับแฝง	หิ่งห้อยยังแจจแสงใส
ความหวังแมคลาดพลาตไป	อาจฟื้นคืนใหม่หนาว
ควยใจแนบเรียงเคียงสนิท	มิ่งมิตรจงหิงออกซ่า
หยดอยู่สู่โลกพลาดา	จนกว่าอรุณรุ่งราง
	(ใต้โค้งสะพาน - อุชเชณี)

ข้อสังเกต

เป็นความคิดที่ปลุกปลอบใจให้มีความหวัง มีพลังยืนหยัดต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

.....

.....

๗. คานปรัชญา

มักกล่าวถึงแง่คิดที่ลึกซึ้ง

ตัวอย่าง

โลกนี้ เล่ห์ห้องสมุคใหญ่

มีเรื่องสนุกทุกใบไม้

จากถอกคืดไว้ในดิน

พระแม่ขรณีใจคือนั้น

น้ำจากร่างบนหินผา

อนิจจามหาสมุทรแห่งกาย

ล้ำค่าทุกขุสึคินทราย

แกวมณีจะมีค่าอะไร

สรรพสิ่งสมคูลย์คุณค่า

โลกและฟ้าท่าแรงถวิล

บางแห่งแจ่มแจ่มสุนทรีย์

ลำน่านาชาลาถีย์

ลับแววตาให้คมกริบ

เรียนภาษาคินน้ำฟ้า

จะพบความหมายชีวิต

ในนฤมิตแวงชีวิต

นั่งเห็นเวลาเนาที่

ก่อเกิดพลังทิพย์มากมาย

อักขระใหม่เก่าอ่านเอาได้

มากมายไต้น้ำฟ้าสารพัน

ในหินล้วนลายสือสวรรค์

สอนทุกสิ่งอันบรรยาย

เล่าประวัติเหล่าชั่วฟ้าสลาย

ฉายแววปรัชญาไว้อาลัย

เทียบได้กับเพชรรุ่งใส

ถ้าหากว่าไรทรายคิน

ซึ่งตราฐู่เท่ากันสิ้น

วิญญูณจินตนาการไป

ซอนภาษากวีวิสุทธิ์ใส

รุ่งทิพย์ไวสุกกระแสงขรา

เพ็ญหทัยปัญญาขลังกล้า

หาปิตินชมรมณีย์

อันลิขิตในมิ่งขวัญนี้

ที่อมตะชนะความตาย

ซึ่งมีมหิตฤทธิ์เหลือหลาย

คุณค่าหายใจไม่สูญเอ๋ย

(จากถอกคืด - อังคาร กัลยาณพงศ์)

ข้อสังเกต

กวีให้แนวคิดที่ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ มีประโยชน์นานาประการ อยู่ที่คนจะ
รู้จักใช้ปัญญาเลือกค้นหาสิ่งที่มีคุณค่า

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒

๑. จากคำหรือภาพต่อไปนี้ นักเรียนคิดถึงอะไร ให้เขียนมาไม่ต่ำกว่า ๕ คำ และ
เลือกคำดังกล่าว มาเรียบเรียงให้เป็นร้อยกรอง ๑ พรรค

ตัวอย่าง

สีแดง

เลือด น้ำตา ไฟ สงคราม ความทุกข์โศก

ไฟสงครามลามโลกโศกหนักหนา

เสียงเพลง

ชลุ่ย ความรัก ความหลัง ความทุกข์ ความสุข

เสียงชลุ่ยพลิ้วหวิวหวนถึงความหลัง

วิมาน ความสุข ความอบอุ่น ความรัก รอยยิ้ม

ในวิมานเรามีความสุข

ฝน

หยกน้ำ ความชุ่มฉ่ำ เย็น หุงนา น้ำท่วม

หยกน้ำจากฟ้าฟาดลงมาแล้ว

๑. เงิน
.....

๒. ไฟฟ้า
.....

๓. เสียงปืน
.....

๔. ความเงียบ
.....

๕.
.....
.....
.....

๖.
.....
.....

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. เขียนบรรยายความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อจากวรรคที่ให้อีก ๑ วรรค

ตัวอย่าง

บ้านใดไม่มีหนังสือ

เปรียบคือบ้านร้างว่างเปล่า

ชีวิตนี้มีค่านานอม

จะมัวครอมครมใจทำไมหนอ

น้ำมันปัญหาใหญ่

ควรรวมใจกันประหยัด

๓.

คืนหนึ่งในฤดูหนาวยาวนานนัก

.....

๔.

ชานาเหน้อยยากตรากตรำ

.....

๕.

น้ำค้างบนใบหญ้า

.....

๑๐.

เราควรรวมใจไมตรี

.....

๑๑.

ความสุขอยู่ที่ไหนในโลกนี้

.....

๑๒.

วันเพ็ญเดือนสิบสอง

.....

๓. บทร้อยกรองต่อไปนี้ชาควรรคที่ ๓ ลองใช้ความคิดจินตนาการเขียนเติมให้สอดคล้อง
กับใจความ

ตัวอย่าง

ฟ้าที่นั้นก็ฟ้าแต่ว่าเศร้า
ฉันแสนเหงาหม่นหมองจนร้องไห้
.....
อยากกลับไปอยู่บ้านวิมานเรา

เฉลย

.....
ความคิดถึงท่วมท้นเต็มหัวใจ

๑๓.

คิดฟังฟ้าฟังฝนฟังคนอื่น
จะราบรินเหมือนใจหวังไค้หรือ
.....
ควรฝึกปรีชวชาญชวนฟังตนเอง

เฉลย

.....

๑๔.

งีบงีบงีบงีบงีบงีบงีบงีบ
ฤๅสะท้านสิ้นไหว

.....
ยังไม่หายหนาวเศร้าจริง

เฉลย

.....

๑๕.

สี่เขียวของต้นไม้
หลอมหัวใจให้ชื่นบาน

.....
อากาศก็มีสุขเอย

เฉลย

.....

๔. บทร้อยกรองต่อไปนี้ยังไม่จบ ลองใช้ความคิดจินตนาการเขียนวรรคสุดท้ายให้สมบูรณ์ตามประเภทของร้อยกรองนั้น ๆ

ตัวอย่าง

พระสติสดานใดอุ้ใจทั่ว
ถึงฟ้ามัวหม่นจำควยน้ำฝน
พระเป็นไฟโชติช่วงในควงมน

.....

เฉลย เป็นชารคคตคัรอนไหญอนคลาย

เสียงเพลงบรรเลงกอง
เขาลองรวมสังสรรค์
เหล้ายาอาหารนั้น

.....

เฉลย เขากินกันไม่เสียดาย

ยายแก่เดินข้ามถนน
อุตุสำหรับจอนไฟเขียว
งกเงินเดินมาคนเดียว

.....

เฉลย รถเลี้ยวเร็วฉันทาย

๑๖.

แมวฉันตายวานนี้
เศร้าเหลือที่จะบรรยาย
มันถูกคนใจร้าย

.....

เฉลย

.....

๑๗.

เทาเป็นเพียงคนกวาดถนน
ที่ยากจนไร้เกียรติถูกเหยียดหยาม
แต่ผู้คิดบางคนสับสนทรมาน

.....

เฉลย

.....

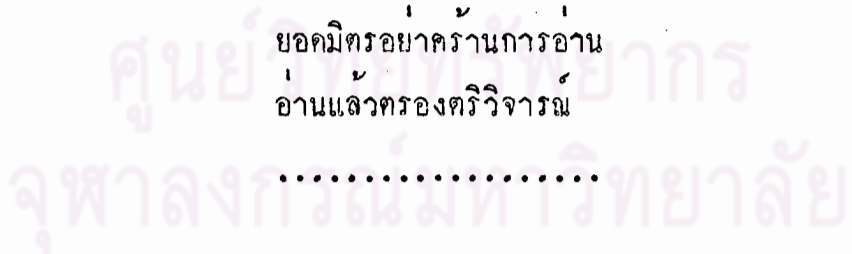
๑๘.

หนังสือสื่อสร้างความคิด
ขอมิตรอยากทราบการอ่าน
อ่านแล้วทรงตรวิวิจารณ์

.....

เฉลย

.....

๕. บทร้อยกรองต่อไปนี้ กำหนดหัวข้อและคำสัมผัสให้แล้ว ลองคิดหาคำมาเติมในช่องว่าง
 ที่ให้ไว้ ตามความคิดจินตนาการของนักเรียนเอง

ตัวอย่าง

ไผ่ร้อนนอนเย็น

					สอน
					ทุกข
					ชววย
					เบียน

	รอน				สุข
	ปลุก				เพียร
	หนาย				เหียน
	เปลี่ยน				ตรม

ภาสิคโบริธาณสอน
 ด้วปากแคะตพนทุกข
 ชยัณคทนชวชววย
 ใฝ่เย็นเช็ญชุกเบียน

ใฝ่ร้อนนอนเย็นเป็นสุข
 ชววยปลุกปลอบใจให้เพียร
 อยาหนายเก็ญจครานหันเหียน
 สุขเปลี่ยนแปรไปใครตรม

๑๘. ชมธรรมชาติยามเช้า

					ฟ้า
					แดง
					กิน
					ใบ

		ยา			แสง
					ไม้
		กิน			ใส

.....

.....

๒๐. คนเดินไปมาบนถนน

					เยียด
					คาม
					วาง
					ที่

	เบียด				หลาม
	ยาม				นี้
	คาง				รี
	มี				

.....

หน่วยที่ ๔

การเขียนบรรยาย

คำอธิบาย

แบบฝึกทักษะการเขียนหน่วยที่ ๔ มี ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑

เป็นแนวคิดและภาพ พร้อมกับบรรยายที่แสดงแนวคิดและภาพนั้น
ให้นักเรียนอ่าน พิจารณาตัวอย่าง แล้วแบ่งกลุ่มทำงาน โดยแบ่งนักเรียน

เป็น ๔ กลุ่ม

กลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๓ เขียนแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นร้อยแก้ว

กลุ่มที่ ๒ และกลุ่มที่ ๔ เขียนบรรยายตามแนวคิดนั้น

ตอนที่ ๒

เป็นแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ ๒ ข้อ

เวลา ๒ ชั่วโมง

แบบฝึกที่ ๘

ตอนที่ ๑

แนวคิด

ความหวังทำให้ชีวิตมีร่างกายและแรงใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรคนานาชนิด ขอเพียง
เราอย่าทอดอโย ยายอมแพ้ มั่นใจอยู่เสมอว่าควยสมอง และสองมือของเรานี้ จะ
สามารถเอาชนะความทุกข์ยากได้

ตัวอย่าง บทร้อยกรอง จากแนวคิดข้างบนนี้

ความหวัง

ความหวัง	ดุจดังโคมฉายพรายแสง
คังซารฟูใส่ไหลแรง	ผังแฝงในความมืดมน
ถึงทุกขรูกด่าอาฆาต	ชีวาत्म์แค้นคัมสับสน
ความหวังยังช่วยอวยคล	ชีพชนมมีแรงแกร่งไกล
ขอเพียงอย่าอทอดอโย	อย่าคอยโชคลาภหลงไหล
อย่าแพ้เคราะห์กรรมโคโค	มั่นในสิ่งที่ตั้งงาม
สมองสองมือมีอยู่	ต่อสู้ทุกขยากขวากหนาม
ความหวังคอยเคื่อนเหมือนยาม	ไล่ความทุกข์ทนนพทนาง

ภาพ

บทร้อยกรอง

วันปีใหม่

เขาจัดงานฉลองขวัญปีใหม่
เห็นอาหารหลายหลากจากแม่ครัว
ต่างกินบ้างเล่นบ้างอย่างสุขสันต์
บ้างร้องเพลงละครเร่เสียงเฮฮา
แต่มุมหนึ่งซึ่งไม่ไกลไปจากนั้น
ไร้เสื่อผ้าอาหารเบิกบานใจ

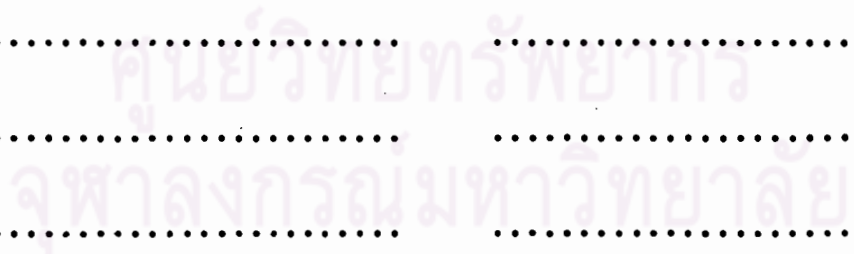
เชิญเพื่อนไปกินดื่มปลื้มกันทั่ว
มิใช่ชั่วของคิตีมีราคา
แดกของขวัญถูกใจทั่วหัวเราะรำ
ตามประสาคนมีเงินเพลินกันไป
คนเหมือนกันช่างแตกต่างห่างไกล
วันปีใหม่ของเขานั้นเหมือนวันวาน

แนวคิด (กลุ่มที่

.....
.....
.....
.....
.....

บทรอยกรอง (กลุ่มที่

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตอนที่ ๒

๑. จากแนวคิดต่อไปนี้ ให้นักเรียนเขียนบรรยายหรือรองตามความถนัด ให้มีความยาวตามที่กำหนดให้ พร้อมกับตั้งชื่อเรื่องด้วย

แนวคิด

สงครามไม่เคยปรานีใคร ในสงครามมีแต่เลือด น้ำตา ความตาย ความทุกข์ยาก โหยหิวนานาประการ เราขอวิงวอนให้สงครามยุติเสียทีเถิด ขอสันติสุขจงเกิด แก่มวลมนุษยชาติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. แต่งเรื่องจากภาพต่อไปนี้ โดยเขียนเป็นบทร้อยกรองตามความนึก
ตั้งชื่อเรื่อง
ควย

.....

..... ศูนย์วิทยบริการ

..... จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค.

ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรียน อาจารย์ พี่นับถือ

ข้าพเจ้า นางนราวลัย พูลพิพัฒน์ เป็นนิสิตปริญญาโทบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ สาขา
การสอนวิชาภาษาไทย กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิง
สร้างสรรค์โดยใช้ทรัพยากรร่วมสมัย ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยม
ศึกษาตอนปลาย"

เนื่องจากท่านเป็นผู้หนึ่ง ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยมาแล้วเป็น
อย่างดี ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความกรุณาเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อช่วยพิจารณา
ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะฯ ซึ่งข้าพเจ้าส่งมาพร้อมกับจดหมายนี้ โดยกรุณา
เขียนความคิดเห็นในแบบสอบถามที่แนบมาด้วยกัน ความคิดเห็นของท่าน ข้าพเจ้าถือว่าเป็น
ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการศึกษาและการจัดการเรียนการ
สอนวิชาภาษาไทยต่อไป

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความร่วมมือจากท่าน และหากท่านจะ
สละเวลารอกแบบสอบถามโดยเร็วที่สุด ก็จะเป็นความกรุณาอย่างสูง ขอขอบพระคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางนราวลัย พูลพิพัฒน์)

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ความเห็นของอาจารย์สมศรี ทักษิ์รัตนศรีณย์ คีษานิเทศก์เขต ๔
จังหวัดเชียงใหม่

๑. เนื้อหาในแบบฝึกทักษะฯ แต่ละหน่วยเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่ เพราะเหตุใด ควรจะตัดหรือเพิ่มเนื้อหาตอนใดบ้าง จึงจะเหมาะสม

เนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว เพราะนักเรียนระดับดังกล่าว ควรมีพื้นฐานเพียงพอที่จะมาฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

แต่ความรู้ทางภาษานั้นยากแก่การที่จะลงความเห็นว่านักเรียนระดับใด ควรมีความรู้แค่ไหน เพียงไร เพราะมีองค์ประกอบหลายประการที่จะทำให้แต่ละคนมีความสนใจ ความถนัด เกิดการเรียนรู้และมีความสามารถแตกต่างกัน เช่น สิ่งแวดล้อมจากครอบครัว ชุมชน ความเอาใจใส่ของครู การได้รับการฝึกฝน การมีสื่ออุปกรณ์ โอกาสและบุคลากรที่เขาจะได้รับ จึงไม่สามารถบอกได้ว่าควรตัดหรือเพิ่มเนื้อหาตอนใดจึงจะเหมาะสม แต่มีความเห็นว่า ควรนำแบบฝึกทักษะฯ ไปทดลองก่อนที่จะนำไปใช้จริง อันเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติ

๒. ท่านคิดว่าแบบฝึกทักษะฯ นี้ จะช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเขียนร้อยกรองได้มากน้อยเพียงใด

ได้พิจารณาแบบฝึกทักษะฯ โดยตลอดแล้ว มีความเห็นว่า เป็นแบบฝึกทักษะฯ ที่จะช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการเขียนร้อยกรองได้เป็นอย่างดี และน่าจะบังเกิดผลดีแก่นักเรียนเป็นอันมาก เพราะมีแบบฝึกที่ไม่ซ้ำกัน จูงใจให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเรียน ใครฝึก ใครทดลองปฏิบัติและมีตัวอย่างให้ศึกษา ได้เห็น ซึ่งนักเรียนสามารถปฏิบัติได้โดยง่าย

๓. ถ้านำแบบฝึกทักษะฯ นี้ไปใช้ในโรงเรียนทั่วไป ท่านคิดว่าจะประสบปัญหาอย่างไรบ้าง มีข้อเสนอแนะในการป้องกันปัญหานั้นอย่างไร

คงจะมีการประสบปัญหาอยู่บ้าง เพราะนักเรียนบางแห่งไม่คุ้นเคยกับวิธีการ
จึงควรเขียนคำชี้แจงให้ชัดเจน และให้ทำแบบฝึกหัดที่ละน้อยตามความเหมาะสมกับพื้นฐานความ
รู้ของนักเรียนและในวงเวลาดำเนินจำกัด ครูผู้สอนก็ควรรู้จักประสงค์ตรงกันกับผู้จัดทำ และ
พร้อมที่จะช่วยคลี่คลายปัญหาถ้าหากมี

๔. กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบฝึกทักษะฯ นี้

จากการศึกษาแบบฝึกทักษะฯ โดยตลอดเท่าที่มีชื่อจำกัดในเรื่องเวลาของตน แต่
เพราะได้จัดทำในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไว้บ้าง จึงลองวิเคราะห์งานโดยสังเขปแล้ว
เห็นว่า แบบฝึก ๒ หน่วยแรกรวม ๔ ตอน มีงานที่ให้นักเรียนต้องทำค่อนข้างมาก น่าจะ
ได้ลดหย่อนลงบ้าง เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้โดยง่าย และในเวลาอัน
รวดเร็ว แล้วค่อย ๆ เพิ่มขึ้น แต่จะให้เหมาะสมมากน้อยเพียงใดนั้น ควรได้ปฏิบัติดัง
ข้อเสนอแนะในข้อ ๑ กล่าวคือ ควรได้วิจัยเชิงปฏิบัติเสียก่อนจึงค่อยนำมาปรับปรุง หรือ
คงไว้เหมือนเดิมเพราะเหมาะสมดีแล้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความเห็นของอาจารย์ชวน เพชรแก้ว อาจารย์สายวิชาภาษาไทย
วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

๑. เนื้อหาในแบบฝึกทักษะฯ แต่ละหน่วยเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่ เพราะเหตุใด ควรจะตัดหรือเพิ่มเนื้อหาตอนใดบ้าง จึงจะเหมาะสม

เนื้อหาในแบบฝึกทักษะฯ แต่ละหน่วยเหมาะสมกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ก็ไม่แน่ใจเรื่องเวลาที่ใช้ฝึกเนื้อหาในแต่ละหน่วย ซึ่งใช้เพียง ๒ ชั่วโมงต่อหน่วย จะเพียงพอหรือเปล่า อีกประการหนึ่งการกำหนดคุณลักษณะเพียง ๓ ชนิดนั้นน่าจะแคบเกินไป ควรจะกำหนดให้มากกว่านี้ แต่เน้นเพียง ๓ แบบตามที่ต้องการ หรือให้ผู้เรียนเลือกคามที่พอใจจะมีดีกว่าหรือ นอกจากนี้การนำตัวอย่างบทร้อยกรองเฉพาะของ อุชเชณี, อังคาร, เนาวรัตน์ และจินตนา มาเป็นแนวเพียง ๔ คนนั้นน่าจะแคบเกินไป ผู้เรียนควรมองหาค้นหาได้มากกว่านี้ นะครับ ส่วนการนำสัญลักษณ์มาใช้ก็เป็นข้อที่จะต้องพิจารณาให้มาก ถ้าเพียงแคเป็นการเล่นลูกดิ่งให้พอเป็นแนวก็พอจะกระทำได้ แต่ถ้าจะให้เขียนโดยใช้สัญลักษณ์ ผู้เรียนในวัยนี้ยังไม่กว้างในเรื่องนี้ กิจกรรมในหน่วยที่ ๔ น่าจะมีน้อยเกินไป ควรจะมีให้ผู้ฝึกเลือกใช้ตามพอใจมากกว่านี้

๒. ท่านคิดว่าแบบฝึกทักษะฯ นี้ จะช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเขียนร้อยกรองได้มากน้อยเพียงใด

แบบฝึกทักษะฯ นี้ จะช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ดีมาก แต่ก็คงคิดที่รูปแบบที่น้อยไป ดังที่กล่าวแล้วในข้อ ๑ ส่วนแนวคิดซึ่งเสนอไว้แม้จะมีมากพอและคงส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ผู้เรียนได้ดีแล้วก็จริง แต่ควรจะขยายให้กว้างไกลและให้เป็นปัจจุบันมากขึ้น เพราะผู้เรียนจะได้ขยายแนวคิดของตนออกได้กว้างกว่านี้

๓. ถ้านำแบบฝึกทักษะฯ นี้ไปใช้ในโรงเรียนทั่วไป ท่านคิดว่าจะประสบปัญหาอย่างไรบ้าง มีข้อเสนอแนะในการป้องกันปัญหานั้นอย่างไร

ถ้านำแบบฝึกทักษะฯ นี้ไปใช้ในโรงเรียนทั่วไป คงจะมีปัญหาบ้างแต่คงจะเป็นเรื่องเล็กน้อยที่ผู้สอนไม่ควรจะวิตกให้มาก คือ คุณครูหัวเก่าทั้งหลายคงจะไม่ยอมรับวิธีการสอนแบบนี้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคงจะไม่เห็นด้วยกับการเสนอแนวคิดทางการเมือง สังคม และการประชูประชนสังคม ข้อนี้ผู้สอนพึงระมัดระวังให้มาก เพราะมักจะถูกกล่าวหาว่าปลุกฝังความคิดที่ไม่ดีแก่ผู้เรียน อีกประการหนึ่งผู้เรียนในวัยนี้เป็นวัยที่เราเรา รวดเร็วต่อการตัดสินใจ การปลุกฝังความคิดดังกล่าวบางทีจะเป็นลักษณะยั่วยุจนทำให้ผู้เรียนมองเห็นความถูกต้องเพียงด้านเดียวก็มี นอกจากนี้หนังสือร้อยกรองสมัยใหม่ตามหอสมุดต่าง ๆ ในหัวเมืองยังมีน้อยมาก อีกทั้งราคาก็แพง การฝึกต้องอาศัยหนังสือดังกล่าวมากพอสมควร ผู้สอนควรที่จะเลือกบทร้อยกรองของหลาย ๆ คนเขียนมารวมพิมพ์ (โรเนียว) เพื่อเป็นแนวทางบ้างก็คงจะกระทำได้

๔. กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบฝึกทักษะฯ นี้

ได้กล่าวมาแล้วว่าแบบฝึกทักษะฯ นี้จะมีปัญหาเรื่องเวลา จึงน่าจะขยายเวลาเพิ่มขึ้นอีกสัก ๒ ชั่วโมง และควรจะนำตัวอย่างบทร้อยกรองสมัยใหม่หลายคนเขียนหลายรูปแบบ หลายแนวคิดมาเป็นแนวทางให้มากกว่านี้ อีกทั้งควรจะมีกิจกรรมในหน่วยที่ ๕ ใหม่มากกว่านี้ โดยจัดเป็นหลาย ๆ แบบให้เลือก ซึ่งน่าจะดีกว่ากำหนดตายตัว

ความเห็นของอาจารย์วิระ ประมศิริ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย
โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่

๑. เนื้อหาในแบบฝึกทักษะฯ แต่ละหน่วยเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่ เพราะเหตุใด ควรจะตัดหรือเพิ่มเนื้อหาตอนใดบ้าง จึงจะเหมาะสม

เนื้อหานั้นมีคุณค่าน้อย สำหรับระดับมัธยม เพราะเนื้อหาขนาดนี้เหมาะสมกับผู้ที่เข้าใจและสามารถแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ได้ดี คือ มีพื้นฐานการแต่งมาดีแล้ว แบบฝึกหัดนี้ ควรนำมาแทรกไว้กับเนื้อหาวิชาที่กระทรวงกำหนดจะเหมาะสมกว่า

๒. ท่านคิดว่าแบบฝึกทักษะฯ นี้ จะช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเขียนร้อยกรองได้มากน้อยเพียงใด

ถ้านักเรียนเข้าใจพื้นฐานการประพันธ์ชนิดต่าง ๆ มาดีแล้ว แบบฝึกหัดนี้จะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ได้มาก

๓. ถ้านำแบบฝึกทักษะฯ นี้ไปใช้ในโรงเรียนทั่วไป ท่านคิดว่าจะประสบปัญหาอย่างไรบ้าง มีข้อเสนอแนะในการป้องกันปัญหานั้นอย่างไร

๑. ปัญหาของผู้สอน แบบฝึกหัดเป็นบทร้อยกรองสมัยใหม่ ซึ่งผู้สอนจะเห็นว่าการใช้ภาษา ตลอดจนความคิดที่ค่อนข้างใหม่จะเป็นอุปสรรคในการยอมรับไปสอนในชั้นมัธยม

๒. ปัญหาของนักเรียน นักเรียนจะสับสนวุ่นวายกับรูปแบบของฉันทลักษณ์ และการใช้ภาษาแสดง ซึ่งแตกต่างจากทฤษฎี

๔. กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบฝึกทักษะฯ นี้

ควรปรับปรุงโดยใช้ร้อยกรองสมัยเก่าเข้าไปเป็นแบบ หรือหลักเกณฑ์ที่แน่นอนเสียก่อน แบบฝึกหัดนี้ควรเป็นแค่เพียงส่วนเสริมเข้าไปหรือแทรกเข้าไปเป็นตอน ๆ เท่านั้น เพื่อจะได้รักษาเอกลักษณ์ของภาษาไทยไว้ เมื่อนักเรียนสามารถเข้าใจลักษณะของฉันทลักษณ์จนสามารถแต่งได้ตามหลักเกณฑ์แล้ว จึงใช้แบบฝึกหัดทักษะชุดนี้ประกอบความคิดสร้างสรรค์

ความเห็นของอาจารย์มยุรี อนุกรมล อาจารย์สายวิชาภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๑. เนื้อหาในแบบฝึกทักษะฯ แต่ละหน่วยเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่ เพราะเหตุใด ควรจะตัดหรือเพิ่มเนื้อหาตอนใดบ้าง จึงจะเหมาะสม

เนื้อหาในแบบฝึกทักษะฯ แต่ละหน่วยเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว เพราะเป็นเนื้อหาที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสังเกต และคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์

แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เหมาะสม คือ ในตัวอย่างของแต่ละหน่วยนั้น บางหน่วยยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง เช่น

แบบฝึกที่ ๑ ตอนที่ ๑ "พีจะจากฉมนิมปั๋วไสว" น่าจะเป็นกลอนพาไปมากกว่า เพราะให้ภาพพจน์ที่ออกจะขบถก ฉมนิมปั๋วไสวกับสายลมได้ แต่ฉมนิมปั๋วไสวคงไม่ได้ ตามความเห็นของข้าพเจ้า ถ้าจะสอนให้คนคิดควรคิดทั้งแง่บวกและแง่ลบ

"วิภัททะเล" ไม่ควรจัดเป็นกาพย์ยานี น่าจะเป็น "กลอนร่วมสมัย" มากกว่า ถ้าจะเพิ่มเติมเนื้อหาก็น่าจะนำของ "วรรณคดี และ พระมหาเสฐียรพงษ์" มาใช้ด้วยอีกแนวหนึ่ง

๒. ท่านคิดว่าแบบฝึกทักษะนี้ จะช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเขียนร้อยกรองได้มากน้อยเพียงใด

ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกทักษะนี้ จะช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเขียนร้อยกรองได้พอสมควร เพราะเริ่มจากค่อย ๆ ปูพื้นฐานการเขียนให้ โดยให้รู้จักสังเกต แล้วคิด และฝึกเขียนไปที่ละน้อย ๆ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเขียนร้อยกรองนั้นมิได้ยากเย็นจนเกินความสามารถ ข้อสำคัญอยู่ที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงว่าเราฝึกเด็กเขียนร้อยกรองไม่ใช่สอบเด็ก เมื่อมีข้อบกพร่อง หรือข้อผิดพลาดอะไรต้องชี้แนะให้เขาเห็น เพื่อแก้ไข

๓. ถ้านำแบบฝึกทักษะฯ นี้ไปใช้ในโรงเรียนทั่วไป ท่านคิดว่าจะประสบปัญหาอย่างไรบ้าง มีข้อเสนอแนะในการป้องกันปัญหานั้นอย่างไร

ถ้านำแบบฝึกทักษะฯ นี้ไปใช้ในโรงเรียนทั่วไป ปัญหาที่น่าจะประสบก็คือ การให้นักเรียนทำงานกลุ่ม นักเรียนบางคนในกลุ่มอาจจะถูกละเลยโดยเพื่อนร่วมงาน หรือนักเรียนที่ไม่สนใจเรื่องร้อยกรองก็จะนั่งเฉย ๆ ไม่ช่วยเพื่อนทำงาน (กลุ่มขาดประสิทธิภาพ)

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขก็คือ จัดงานรายคนกับงานกลุ่มคละกันไป อะไรที่เป็นเรื่องของการปูพื้นฐาน หรือการฝึกความคิดสร้างสรรค์ ให้ทำเป็นรายบุคคล สิ่งที่เป็นเรื่องของการคิดหาเหตุผล จึงจะทำงานกลุ่ม ทั้งนี้อาจจะช่วยจูงใจให้คนไม่ชอบร้อยกรองเกิดขึ้นนะ แล้ววิริยะ กับ จิตตะ ก็จะตามมา เพราะตามความคิดของข้าพเจ้า ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ควรจะต้องฝึกให้เกิดในทุกคน แล้วอย่าลืมว่าครูจะมีบทบาทมากในการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียน หรือจะสกัดกั้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียน

๔. กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบฝึกทักษะฯ นี้

ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในข้อ ๑ บ้างแล้ว และอยากจะเน้นถึงนักเขียนร่วมสมัย ควรจะมีมากกว่า ๔ ท่าน และการฝึกให้คิดอย่างมีเหตุผล ควรคิดทั้งแง่บวกและแง่ลบ งานเขียนของกวีส่วนใหญ่คือจริง แต่ก็อาจจะมีบางส่วนที่บกพร่อง ให้นักเรียนได้แลเห็น แนวแบบนี้จะช่วยให้เขาารู้สึกว่า การเขียนร้อยกรองนั้นไม่ใช่เรื่องสลับปัญญา ไม่ใช่เรื่องที่ยากเกินความสามารถ แต่ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนและประสบการณ์จากการอ่านมาก ฟังมาก ได้เห็นตัวอย่างมาก ๆ

สำหรับเรื่อง "วักทะเล" นั้น ควรเป็นกลอนมากกว่ากาพย์ เพราะลักษณะคำคล้องจอง และจะสังเกตเห็นว่า "กลอน" ของ อังคาร กัลยาณพงศ์ จะไม่จำกัดจำนวนคำ อาจมีตั้งแต่ ๔ - ๕ คำ ไปจนถึง ๘ - ๑๐ คำ และเวลาอ่านแต่ละวรรค จะมี ๒ จังหวะบ้าง ๓ จังหวะบ้าง เช่น "สูเป็นไฟเราเป็นไม้" ก็จะแบ่งได้แค่ ๒ จังหวะจึงจะไพเราะ เป็นต้น

ภาคผนวก ง.

ตัวอย่างผลงานของนักเรียนจากแบบฝึกทักษะและจากแบบสอบ

แม่

แม่หรือคือผู้	ปกป้องเลี้ยงดู	ลูกน้อยกลอยใจ
ลำบากยากเข็ญ	ลำบากเพียงใด	ได้สุขทุกครา
เริ่มแต่ตั้งครรภ์	ฟูมฟักลูกให้	ด้วยความศรัทธา
ลูกชายหรือหญิง	แม่วิ่งวอนมา	พบเหตุเภทภัย
เมื่อคลอดลูกน้อย	อย่าให้ลูกยา	แม้อยังครวญใคร
เฝ้าปัดพัดวี	ตัวกระจ่ายรอย	มิให้กล้ากราบ
ในยามดึกคืน	ยุงเหสีอมวันไร	เพราะลูกฟูมฟาย
ลูกหิวหรือเจ็บ	แม้อยังต้องตื่น	หาใดหลับนอน
ยามลูกเจ็บไข้	หรือเหน็ดหนาวกาย	ให้ใจตรมตรอม
ถ้าอาจเจ็บแทน	แม่อุ้มลูกไว้	ก็จะยอมทน
รักนั้นยิ่งใหญ่	บอกแม่ไม่ได้	แม่มิเคยบน
ถึงลูกไม่งาม	ร่างกายผ่ายผอม	สืบสายเลือดมา
	ลูกเป็นอย่างไร	
	ลูกคือดวงมณ	
	ทำซ้ำพิกล	

ฉัตรเพชร

โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

เมื่อไร

ใครหนอใครช่างคิดหาหาาศิลป์
มาเปรียบเทียบเปรียบเทียบฟ้าว่าไกลแสน
เปรียบนรกเปรียบสวรรค์ชั้นเมืองแมน
เปรียบเทียบเงินแสนจนเงินร้อยค้อยราคา

มีช่องว่างพรางตา คำชีวิต
รวมทั้งสิทธิ์การกระทำที่พรำหา
เพราะเหตุใดคนยากถูกพรากมา
พบคำว่า เคนกากซากสังคัม

คนมีเงินทุจริตคิมิชอบ
เลวตกขบคือธรรมกรรมสาสม
หาได้รับความผิดกลับชิตชม
ก็เพราะลมเงินตราพาสุขกาย

อีกเมื่อไรในสังคัมของมนุษย์
จะกิดจุดความดียังมีสาย
ยกจิตใจพวกหลงตัวมีวสบาย
ให้กระหายอยากทำแต่ความดี

ได้รับเกียรติใช้คำล้ำเลิศหรู
ว่าทุกผู้มี ธรรมะ สง่าศรี
ช่วยกันลดของว่างลงราศี
ให้คนมีเท่าคนจนคนเหมือนกัน

อภिरตี อภิชาตบุตร
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

เด็กน้อย

เจ้าทะโกนหาอะไรเล่าเด็กน้อย
เจ้ารอกอยอะไรในโลกนี้
มนุษย์ธรรมทั้งหลายเกือบไม่มี
และแล้วนี่เจ้ายังโหยหาสิ่งใด

เจ้ายังเด็กเกินกว่าจะรู้อะไร
จะรู้ถึงความจริงในโลกได้
บัดนี้คนไม่เหลือแม่เยื่อใย
เพราะหัวใจมนุษย์ชาติถูกฟาดฟัน

เจ้าเห็นไหมเขาเคียนถ่านแล้วมองเฉย
ไม่เห็นเลยความทุกข์ของเจ้านั้น
คิดแต่เพียงตัวเองไปวันวัน
ทั้งพยายามหยันคนจนคนไร้แรง

ทำไมหนอมมนุษย์เป็นเช่นนั้น
ความปรานีหายหมดหมดทุกแห่ง
เขาชูตรีศดเลือกเนื้อเถื่อนที่มึงแทง
แล้วยังแกล้งกคขี่เอากำไร

เจ้าทะโกนหาอะไรเล่าเด็กน้อย
เจ้าต้องคอยรอโชคในโลกใหม่
โลกที่มีมนุษย์ธรรมและน้ำใจ
เจ้าโหยไห้ในโลกนี้ไม่มีทาง

อัษฎรศรี ศิริบุญมา
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ปัญหา

กูเกิดเจ้าเด็กตัวน้อย
 ไยเจ้าเศร้าสรวยหงอยเหงา
 ปัญหาเจ้ามีหรือเยาว์
 บั้นหน้าทุกข์เศร้าเหงาทรวง

เหตุใดไม่มองผู้อื่น
 เขาชื่นมื่นอยู่หรือเจ้า
 มากทุกขสุขน้อยกว่าเรา
 ยังเฝ้าทอสูรคอ

ปัญหาจีวรศักดิ์นัย
 ทำเศร้าทำสรวยหงอยเหงา
 เจากอเจ้าแก่ทำเนา
 มีทำใครเศร้าเบาใจ

ลอบดูปัญหาส่วนใหญ่
 น่าทิ้งซึ่งใจหนักหนา
 ทั้งข้าว น้ำมัน ขึ้นราคา
 คุช่าจะบ้าซิมเซา

อย่าโศกเศร้าเลยหนูน้อย
 โลกเจ้าจะพลอยหงอยเหงา
 ปัญหาภายนอกไม่เบา
 ขอเจ้าเฝ้ารอคอไป

เบญจรงค์ ใจใส
 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ชีวิต

ชีวิตเกิดมาอาภัพ

ชีวิตตกอับทำไม

ชีวิตปวดร้าวเศร้าใจ

ชีวิตของใครเหมือนเรา

ลำบากลำบากทนทุกข์
ไร้สุขมีแต่ความเศร้า
เงียบเหงาเปลี่ยวใจไม่เบา
ใครเล่าจะช่วยเอาใจ

พลัดพรากจากถิ่นที่รัก

ไร้ที่พำนักอาศัย

ไร้ญาติขาดมิตรห่างไกล

สุขเศร้าหัวใจทุกวัน

ต้องการเพียงที่พักผ่อน
ซุกซ่อนความเศร้าโศกศัลย์
สองคนแม่ลูกผูกพัน
บากบั่นรับกรรมทำมา

คิดว่าถิ่นไทยคงมี

น้ำใจอารีหนักหนา

ช่วยเหลือเนื้อแม่เมตตา

ให้ซาและลูกพักพิง

ณวีรวัฒน์ ไชยสังการณ์
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

สงคราม

สงครามเป็นเช่นนี้
 ไม่มีที่จะอาศัย
 ทองทนทุกซัณฑ์
 ในดวงใจให้ระทม

ผู้คนที่พลัดพราก
 ทองจรจากเศราระทม
 สุขขึ้นและสุขชม
 มันเป็นไปชีวิตเรา

ไรที่ซุกหัวนอน
 เคนเรวอนเลี้ยงควงเอา
 คอยรอเมตตาเขา
 พอทำเนาชีพดำรง

พ่อแม่ก็ไม่มี
 ร้ายเหลือที่สุดจะปลง
 ชีวิตที่อยู่คง
 เปรียบเหมือนคังไม้ไผ่ตาย

น้ำตาของรินรด
 และไหลหยดลงทุกราย
 หัวใจแตกสลาย
 นี้แหละภัยของสงคราม

ชราทิพย์
 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ทางใหม่

เธอจำ

อย่าเลยหนาย่าร้องไห้ให้ใจหมอง
ก็เท่านั้นแหละชีวิตตามครรลอง
ก็จะต้องมีพลัดพรากจากผูกพัน

เธอจำ

ลองแหงนหน้ามองไกลแล้วไผ่ฝัน
คูสีจะ เคือนดาวพราวอนันต์
พอกกลางวันเคือนคัมภีร์เลยไกล

ครั้นราตรีเคือนก็จะทอแสง
จรัสแจ้ววาววับกลับมาใหม่
จับเปรียบเทียบเป็นเช่นชีวิตหากคิดไป
อย่าเสียใจวันหน้าอาจรื่นรมย์

เข็ดน้ำตาเกิดจะเพื่อนของฉัน

มาคิดกันดวงทางสู่โลกสุขสม
รวมก้าวเดินอย่ามัวท้อรอพระพรหม
สร้างสังคมที่เสรีไม่บีบตา

โลกของเรา"โลกที่สาม"งามพริ้งเพริศ

เชิญร่วมเกิดนะจะ...นะเธอจำ

โลกวันนี้ยุ่งกันสุดพรรณา

ทางข้างหน้าหนทางใหม่ไม่ไกลเลย

สุนิศา ชัยวิทย์

โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

จุดหนึ่ง

มันเป็นจุดหนึ่งของความเจ็บ
 เพราะเขาแนมเห็นว่าคำต้อย
 โธ... ก็ฉันแค่เด็กตัวน้อยน้อย
 จะลอยเลิศหรืออยู่ใต้อย่างไรกัน

ฉันไม่มีแม่แม่พอ
 เป่ล่านะ... ไม่ใช่พอ ไซ้ฉันหัว
 ชีวิตของฉันแต่ละวัน
 แสนสุขสันต์ "อยู่กับความตรม"

เขามองฉันด้วยความเกลียด
 เชิญ... เชิญเหยียดไซ้ฉันจะชื่นชม
 คำพูดเห็นแนมที่แหลมคม
 นั้น... สายลม ช่วยพัดบัคมันไป

ฉันจมอยู่กับกองขยะ
 เขาเรียก "เด็กสวะ เด็กเหลวไหล"
 กูสิ ตัวฉันล้วนเหงื่อไคล
 โธ... ก็ฉันไรลูกคนรวย

ฉัน... ไม่ใช่ลูกผู้ดี
 ฉัน... ไม่มีเสื้อผ้าสวย
 ร่างกาย... นับวันจะร่วงโรย
 ความทิวโหย นะสิ... ตัวการ

มันเป็นจุดหนึ่งของความแค้น
 ที่ฝังแน่นมาเนิ่นนาน
 ความเจ็บ... ช่วยประสาน
 ให้ดวงมาน... กลายเป็นสีหมึพ

ชาคา เวศตัน
 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

เราจน

โรคภัยไข้เจ็บเห็บหนาว
 ทุกคราวคนจนหมนไทม์
 ไม่มีที่ซึ่งปัจจัย
 หากใครช่วยเหลือเจือจุน

คนรวยรวยสนทนฟ้า
 เมตตา เอื้อเฟื้อเกื้อหนุน
 นึกว่าช่วยเหลือเอาบุญ
 การุณยอย่าเทรวน

ลูกเจ็บคราใดใจหาย
 อยากจะร้องไห้โหยหวน
 เจ็บปวดครวคร่าทั้งมวล
 ลูกครวญแม่เจ็บเห็นใจ

อุมลुकซ์เซเรวอน
 พاجرไปที่ไหนไหน
 หากคนที่เขาเข้าใจ
 โอ้ใครซำเท่าเราหนอ

เที่ยวขอทานไปทุกหน
 บางคนเมตตาเมื่อ
 ให้ทานควยน้ำคาคลอ
 เราก็กลิ้งกล้าน้ำตา

มยุรี สุรินทร์
 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

ชีวิตฉัน

ชีวิต วัยเด็ก ของฉัน
 คูนัน สง่า สมราศี
 อบอุน จากมารดา ทุกนาที
 ไม่มี ขุ่นข้อง หมองใจ

โตขึ้น เมื่อรู้ เคียงสา
 น้ำตา ฉันต้อง หลังไหล
 เมื่อจำ ต้องจาก แม่ไป
 เพื่อหา ก้าวไร ชีวิต

จากบ้าน มาเพื่อ ศึกษา
 หรมา หมั่นไหม้ ในจิต
 คิดว่า นี่คือ ชีวิต
 ที่คิด ไม่ได้ ตั้งใจตัว

พยายาม หมั่นเรียน เพียรขยัน
 มุ่งมั่น ไม่เป็น คนชั่ว
 อุปสรรค ชักขวาง ไม่กลัว
 เพื่อตัว ดีได้ ตั้งใจจง

แล้วไป ทดแทน คุณแม่
 เทียงแท้ ค่วยใจ ประสงค์
 มั่นหมาย ไตรัม ไตรรงค์
 นีนชง ชาติไทย ใจเดียว

เกษศิริ กันทาอินทร์
 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

สงคราม

แสนเหนื่อยเพราะจนคนแค่น ละแค้นถิ่นเกิดเกิดึกหนา
 อยู่ไปมิไคน้ำพา ลูกจ่าอย่าไค้อาวรณ์

จะทุกข์เท่าไรไม่ว่า
 เกิดมามีกรรมปางก่อน
 ไส้หน้ชาตินี้ศักรอน
 จำจรเพราะชีพจะวาย

คืนรนเพื่อความรอดอยู่ จะสู้อุปสรรคทั้งหลาย
 เพื่อสูงจะได้สุขกาย มีวายชีพก่อนชอน

อนาถจิตจ้งครั้งนี้
 กอนคิมิเคยชัคสน
 ชีวิตเหลือเพียงสองคน
 แม่ลูกฤสุชกายา

พ่อเจ้าเขามีสุขแล้ว จากแก้วมิเคยห่วงหา
 ไปแล้วไปลับไม่มา น้ำตาลันทวมดวงใจ

เพราะเกิดสงครามเป็นเหตุ
 สมเพศจนทนไม่ไหว
 ครอบครวัก็พรากจากไป
 ดวงใจแทบชาครอนรอน

จำเนียร แก้ววิเศษ
 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

มนุษย์

หยาดน้ำคารินหลังประทังออก
 เป็นสิ่งบอกให้รู้หลอนสับสน
 เป็นเสี้ยวหนึ่งจากชีวิตหลายคน
 มันเป็นผลที่ได้จากสงคราม

หลายชีวิตพลัดพรากจากถิ่นที่
 พากันหนีให้พ้นด้วยเกรงขาม
 เป็นเพราะเกิดกสิยศั่งเอียนนาม
 ช่างหยาบหยามทรมานเหลือเจ้าพิฆภัย

ใครก่อเกิดสงครามใครถามนัก
 เขาไม่รักเพื่อนมนุษย์ดาโนน
 ชีวิตแล้วชีวิตเล่าสมตายไป
 สิ่งสอนใจนั้นหรือคือซากคน

มนุษย์ทนมนุษย์สุดสังเวช
 มักก่อเหตุแรงร้ายได้ทุกหน
 หลงกิเลสเมาคัมภีร์พามีคมน
 แล้วยกตนอวดแรงแฉดศักดิ์กา

หากโลกนี้ไร้มนุษย์สุดจะสุข
 หวังความทุกข์ลำบากจะหา
 เมื่อไรหนอสุขเช่นนี้จะมีมา
 รอกพหนาอาจจะพบสบสุขเอย

ชิตารัตน์ เทพอำพันธ์
 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชีวิตคน

ชีวิตคนเกิดมาในหล้าโลก
 ชีวิตคนเกิดได้ไม่เหมือนกัน
 บ้างก็สุขเหลือเกินกับสินทรัพย์
 บ้างก็จนทนทุกข์อยู่กว่าผู้ใด
 บ้างหาเช่ากินค่าไม่พรวามัน
 บ้างก็เที่ยวร่อนเร่พเนจร
 บ้างก็ร้องรำให้ไร่พ่อแม่
 บ้างก็แสนซอกซำจำใจทน
 บ้างก็เป็นโอบยานาสมเพช
 บ้างทำคว่เหลวเหลกนาแปลกใจ
 นี่แหละคือชีวิตคนบนพื้นโลก
 ทั้งชีวิตมีจนคนจนตาล

มีสุขโศกปนเศร้าเคล้าขบขัน
 สารพันมีอยู่ทุกหมู่ไป
 บ้างก็ศบใจไม่มีที่อาศัย
 บ้างก็ไรที่กินถิ่นสัญจร
 บ้างก็ทนหางานการสลดอน
 บ้างก็นอนมือก่ายหน้าว่าข้าจน
 บ้างก็ท้อแท้ใจให้ฉงน
 บ้างก็ถูกคนที่รักแปรพักตร์ไป
 บ้างก็กอดเหตุมากล้าทำใจจน
 บ้างก็ไฝ่สาส์อนนอนประจាន
 มีสุขโศกปนเศร้าเคล้าประสาน
 เขียนให้อ่านตามความจริงทุกสิ่งเลย

กรองจิตต์ เมืองจุฑิ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรา...ยังดีกว่า

เขาค้าเขาวาซางเกิด
เขาตะเพิดเขายามเขามีน
เขาเหยียดเรากำคังกิน
เราฉินหน้าหนีมียล

ใจค่านใจสามิเจ็บ
ถึงเห็นถึงว่าไม่สน
ความกรานความหนาหน้าท
พอกกมลจนสิ้นความอาย

แม่แรกก็ปวดก็เจ็บ
คำเห็นคำเยยตรมหลาย
ต่อมาคิดไคหากอาย
อย่าหมายขามือต่อไป

ขอทานเขากินสิ้นศักดิ์
ผยอนักท่องกิวหัวไส้
หน้าคานอิมทองผยอไบ
ทิ้งไปเจิดเกียรติที่คำคอ

ถึงเราไร้ซึ่งศักดิ์ศรี
ยังดีกว่าคนหลายหนอ
เสียแข่งเสียชาพนอ
สอพลอเพื่อเกียรติและเงิน

บุษบา คิวะสมบุรณ์
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลูกรัก

ลูกรัก
กระจอยรอยสกลไสรไต้เคียงสา
แวงพิสุทธิ์สว่างไหวในวงศา
ราวจะพาโลกสดชื่นขึ้นทันใจ

เสียงหัวเราะร้องไห้และรอยยิ้ม
ปากจิ้มลิ้มเอ่ยฉะอ้อนวอนเสียงใส
เจ้าเป็นมิ่งขวัญจิตและขวัญใจ
แม่มอบให้รักลูกผูกชีวิต

บุคคลมัยเปลี่ยนไปแม่ใจหาย
ความสุขคลายความสบายเร่งผายผัน
ศึกสงครามปวงประชาเข้ามาพัน
เพื่อแข่งขันความเป็นใหญ่ในโลก

ทุกชีวิตปลิดปลิวไปเช่นใบไม้
เสียงร้องไห้คร่ำครวญและหวนหา
ทั้งชีวิตเลือดเนื้อและน้ำตา
ปริเทวนาครวญทั่วทุกตัวคน

ลูกรัก
แวงเลื่อนลอยในตาเจ้าหมองเศร้าหม่น
กรรมปางก่อนทอบสนองของทุกขหน
มารับผลเภทภัยเหตุใดกัน

ศศิยาวดี พจนปกรณ์
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เห็นได้ในดวงตา

เจ้าคิดอะไรอยู่หรือ
 สองมือสอดคอบสานกันไว้
 รวมความวุ่นว่าเหวใจ
 สุมในกมลลนฤดี

แลเหลี่ยมรอบข้างอ้างว้าง
 รกร้างเปล่าเปลี่ยวเดี๋ยวนี้
 ความร้อนแผดเผาชีวิ
 ทุกที่ทุกหนจนตาย

แม่จ่านำหายไปหมก
 ทุกหยดน้ำแห่งเหือดหาย
 ความทิว้างทวามากกราย
 ฝันร้ายเหยียบย่ำซ้ำเติม

ได้โปรดร่วมมือช่วยเหลือ
 โอบเอื้ออุดหนุนส่งเสริม
 ลบภาพความทุกข์ยุคเดิม
 แล้วเริ่มต้นกันวันใหม่

ความหวังของเจ้าวันหน้า
 ชีวาทรงเริ่มสกลไส
 สลัดสิ่งทุกข์ทรมานใจ
 ปลดปล่อยให้ไปดับกับซาร

นิธินา ศรีประเสริฐ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ความจนกับความอู้อวด

ความจนกับความอู้อวด
 เหมือนมอดกักไม้แฉนหนา
 เหมือนวัวหลงฝูงทุ่งนา
 เหมือนฟ้าสีเศร้าเขาเย็น

ความจนกับช่องที่ว่าง
 เคว้งคว้างกลางทุกซอกซอกเข็ญ
 เป็นอยู่ลึกล้ำค่าเค็ญ
 ไม่เห็นคาวเค็ญสุรียน

ความจนกับความสิ้นหวัง
 เหมือนคังตันข้าวรอน
 เมื่อไร เข็มฟ้ามายด
 ออกทนจนแดงแห้งตาย

ความจนนี้ไครลืขิต
 ชีวิตเกิดมาหลากหลาย
 ไม่เห็นเปล่าเปลี่ยวเค็ญวคาย
 และร้ายกาจเกินกว่านี้

ความจนกับความอู้อวด
 ไม่วอควายไปทุกที
 ยังคงเหมือนเริ่มเค็ญที่
 โลกนี้ที่เราเนา

ชัยวุฒิ พวงสุวรรณ
 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลูกลอย

ลูกลอย คำนี้มีสุข
แม่ปลุกปลอบใจให้กล้า
ลูกลอย เจ้าใจใก้เกิดมา
ลืมตาคุณโลกแสงงาม

ลูกลอย.. แม่แม่จะจน

จะทนและพยายาม
จะทุกข์เพียงไหนก็ตาม
อย่าท้ออย่าหวงแม่เลย

ลูกลอย.. ลูกรักของแม่
รักแท้ยากเหลือจะเอ๋ย
ถอยคำสุดน่าภิเษย
ลูกลอยจงอย่างอแง

ลูกลอย.. แม่เฝ้าฟูมฟัก
แม่ลูกจกมีแต่แม่
พอเขาไม่มาเหลือวแล
แต่แม่ยังเฝ้าเลี้ยงดู

ลูกลอย.. เรายังมีหวัง
พลังของแม่มีอยู่
ชีพเราแม่ไม่สวหยุด
ก็จะสู้โลกต่อไป

พัชรินทร์ ชัยวงศ์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เสียดาย

เข้าแล้ว.....
 กังมึนกรึคึกเฉือนซ้ายอำอุรา
 เห็นลูกนอนตัวงอเพราะความหนาว
 เกลียคแสบ เกลียคชิงชังนักกับความจน
 สายนัยหน้าถึงเวลาทำนาไร
 สิทธิเพียงจอมองยอดข้าวราวหัวใจ
 เรามีเพียงสองมือที่หยาบกร้าน
 แปลกก็จริงบางคนเขาพูดเอาบุญ
 คำแล้ว.....
 เสียด "ขวา..ขวา" บอกควายตามรอยไป

เสียดไก่ขันเจ็ยแจวกกลางแนวป่า
 กลืนน้ำตากลิ้นมันไว้ในกมล
 ข้างปวศราวสารพัดจะซัดสน
 หลีกไม่พ้นจำทนอยู่สู้อไป
 ทั้งหวานไฉช่วยกันอย่างชวักไขว่
 ทำเพื่อใคร เพื่อพวกมันชั้นนายทุน
 หากอาจหาญकिनรนไปไว้คนหนุน
 จงการุณย์"กระตุกสันหลัง"ของชาติไทย
 ณ หนึ่งแนวผืนนาเก่าเขาเคยไถ
 คิดหวนไถนาเสียดาย"ซ้าย"ไม่เป็น

พรพนิต พวงภิญโญ
 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ผู้หญิง

สายลมเฉื่อยเรื่อยริ้วพริ้วใบ้อ
 พัดใบ้อเอนไหวลู่ไปมา
 เปรียบใบ้อเป็นหญิงนั้นจริงหรือ
 ยามเมื่อลมพัดมาพาแกว่งไกว
 แต่ความจริงที่รู้คงคู่ฟ้า
 ความกรุณาหาได้ในทั่วแดน

ลมหยอกล้อร้ายกาจหาวคั่นก้นา
 เหมือนจะพาให้ยับสูญดับไป
 ที่สองมือโอบซ่อนความอ่อนไหว
 ควงฤทธิ์โอนอ่อนให้คลอนแคลน
 ความเมตตาจากใจไม่หวังแทน
 ไม่แร้นแค้นจากใจในนารี

นิธินา, พิลาสจิต
 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คนเดิน ไปมาบนถนน

คนเดินแออัดยัดเยียด
ต่างอีกอดิไปตามตาม
ถนนไม่มีที่ว่าง
ชนนิตคากันทันที

เดินเบียดเสียดจนล้นหลาม
ในยามค่ำเย็นเช่นนี้
คนต่างรีบเดินเร็ววี
ไม่มีน้ำจิตคิดคอย

นิชิโนะ ศรีประเสริฐ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เข้ามาที่ตองยัดเยียด
เข่าแก่เด็กเล็กก็ตาม
รถเมล์ถึงแม่ไม่ว่าง
ซึกซายิ่งไม่เข้าที่

เดินเบียดคูดคนล้นหลาม
ทุกยามตองรีบเช่นนี้
เราต่างรีบขึ้นเร็ววี
ตองมีมานะออกทน

วิรากร มโนจิตต์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สังคมแออัดยัดเยียด
รีบเร่งแทบตองวิ่งตาม
คนมากไม่มีที่ว่าง
แย่งกันเมื่อเห็นได้ที

ถูกเบียดจากคนล้นหลาม
แมยามเดินกันเช่นนี้
เขาต่างรีบเร่งเร็ววี
ไม่มีเอื้อเฟื้อกันเอย

ชิคารัตน์ เทพอำพันธุ์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เสียงจากป่า

ณ พงไพรโรซึ่งอารยะ
 ทนต่อทุกข์เขารุมล้อมกายใจ
 ทั้งอดีตอนาคตมิเคยคิด
 แม้นสิ้นชีพหามีใครไปพะวง
 คนศิวิไลโยไม่คิดครองคูบ้าง
 คนเหมือนกันโยทางชั้นกันลึบตา

อุตสาทะกัมหน้าท่านาไร
 สู่วิทยาลัยให้ชีวิตมิปลื้ดปลง
 เหมือนไรสิทธิ์เป็นไพร่ไซ้พวกหงส์
 พวกเขาคงยังชีพเหมือนเคยมา
 เขาอ้างว่างแต่ทวนสุขหนักหนา
 เราผู้กล้าชอร่องสิทธิ์สักนึคเอย

ชิตารัตน์ เทพอำพันฐ์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คนไทย

หนาวเนื้อห่มเนื้อไม่หายหนาว
 สิ้นระริกกระเส้าตัวทั่วตนไป
 ยามลมหนาวพราวพัดเพียงแผ่วพริ้ว
 คนในกรุงนุ่งเสื้อเหลืองสบาย
 สนบหนาวคอนสะท้อนอก
 ผ้าหมซาดเสื้อเก่ามิวซ่างหวัมน
 อนิจจาในแคว้นแผ่นดินนี้
 คนร่ำรวบแสนสบายไม่ล้ำเค็ญ

ยั้งถึงคราวลมพัดระบคไหว
 ประเทศไทยหลายล้านสะท้านกาย
 เย็นระริ้วระลอกมาเวลาสาย
 แฉมวุ่นวายแข่งขันประชันกัน
 วุ่นวิตกกกลัวหนาวตายหายสุขสันต์
 ให้พอกันความหนาวคราวจำเป็น
 คนไม่มีแสนทุกข์ยากลำบากเข็ญ
 ชี้ให้เห็นช่องว่างคนห่างไกล

ศศิยาวดี พจนปกรณ์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ไฟ

คำว่าไฟความหมายมากมายนัก
ไฟโลกีย์ขี้จิตคิดอยากลอง
ไฟโมหะโทะสะเข้าล้างผลาญ
ไฟในร่างร้อนเราเผาชีวิต
หากมีไฟที่ยากจะมอดไหม้
ลุกแรงจ้ามมากกว่าไฟโคโค

เช่นไฟรักสุขุมทรวงโชติช่วงส่อง
ไฟโลกจ้องตะครุบของทุกสิ่งอัน
มอดเป็นถ่านไฟไหม้เชื้อเหลือเพียงฝัน
ที่ทุกคนสารพันคิดกันไป
ต่างจากไฟทุกอย่างคุณแปลกใหม่
มันคือไฟสร้างสรรคจรรโลงเอย

พรพนิต พ่วงภิญโญ
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

เสียงร่ำฟังจากป่า

ไกลออกไปกลางคองพงเขาป่า
มีแต่หิ่งห้อยระยมาฟ้าพร่างพราว
ตั้งวงล้อมผิงไฟไซ้เท่านั้น
สำหรับเราก็แค่ "พวกชวานา"
พวกเขาที่มีเงินทองกองเต็มบ้าน
หาว่าสร้าง"สถานการณ์" โช! คนจน

ไม่มีบาร์ในท์คลับกับแก้มสาว
พร้อมลมหนาวจนสะท้านชานวิญญา
เราไม่มีผ้าหมกกายผืนหนาหนา
สุดจะหาอะไรไซ้ยอนปรน
มองแล้ววานเลยไปเขาไม่สน
ขึ้นทูนมากเข้าเขาว่า "คอมมา"

สุพนิตา ชัยวิทย์
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

สายน้ำสีเลือด

สงครามทำลายสิ้น
ที่โคเคยชุ่มฉ่ำ
สายน้ำเคยไหลเย็น
เลือดไหลแผ่กระจาย
วันโคสายนที
วันนั้นคงรื่นรมย์

ทั่วแผ่นดินทั้งในน้ำ
ถูกกระหน่ำฆ่าทำลาย
บัดนี้เห็นสีแดงฉาด
ทุกถิ่นไซ้ทุกซักระหม
กลับแปรสีเป็นสุขสม
ทั่วนิคมปลื้มเปรมปรีดิ์

ทองดิग्ษณ์ เกษกัญจน์
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

หนาวนี้

ลมหนาวกราวเย็นเยียบ
ชีวิตเคยสุขสันต์
พืชผลปลูกไค่นอย
ตกค่าต้องนิงไฟ
ยึดเตือนเป็นเพื่อนจิต
ให้ถึงจุดหมายอัน

เริ่มย่างเหยียบสู่หมันต์
กลับมีอันผันแปรไป
ทั้งไม่คอยพอยาได้
ก็เพราะไร้ยามพัน
นำชีวิตและความฝัน
เรามุ่งมั่นบากบั่นมา

ฉัตรเพชร คำรงค์กิจเกษตร
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

หยุด

วันนี้ฟ้าสีเลือด
 ผู้คนต่างล้มตาย
 สงครามลามลุกลาม
 แผ่นดินล้วนสีแสด
 หยุดเด็ก หยุดเสียที
 มากัน ประโยชน์ไร

แผ่นดินเคียดมิเหือกหาย
 พวกกระหายความรุนแรง
 มีแต่โศกที่ระแหง
 เป็นความสุขของผู้ใด
 สามีคึกกันเข้าไว้
 โปรคอย่าใช่ แต่อารมณ์

สุพินดา ชัยวิทย์
 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

สงคราม

สายเลือดรินหยกรคหลัง
 บ้านเรือนถูกเผาไหม้เกรียม
 น้ำตาอาบนองสองแก้ม
 โหยหิวรำหา ปรานี
 เถอะนะ ขวอน ขอไหว้
 ขออน ขวอน เทวา

ฉันหวังสิ้นสุขทุกข์เยี่ยม
 โทคเห็นมหารุณสันติ
 เลือดแค้นแดงไว้ทุกที
 นองพีโปรดไค้เมตตา
 โปรคไค้ ยุติ เกิดหนา
 มูชาหานควยความตาย

ชาดา เวศตัน
 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ปริญญาอันสำคัญใจ

ปริญญาที่ไม่ได้ฝัน	ต้องมากมันเพื่อไค้มา
สุดทางการศึกษา	นี่คือซ้ำ "ปริญญาชน"
ทุกคนต้องพากเพียร	ตั้งใจเรียนหมั่นฝึกฝน
ตามเจตน์จำนงตน	ที่คั่นคั้นมาแรมปี
แต่หากจะวัดคน	ด้วยเหตุผลเพียงเท่านี้
วัดค่าของชีวิต	มิได้มีแคปริญญา
กระดากเพียงหนึ่งใบ	มิเพื่อไขว้เสาะหา
ความรู้นอกตำรา	ซึ่งมีค่ากว่าเงินทอง

สุนิสา, พิมพ์กา, อภิศิ, ชัยศรี, ชุมพล, ฉัตรเพชร

ความทุกข์เป็นพื้นฐานนำไปสู่ความสำเร็จ

ทนลำบากเสียแต่นี้จะดีกว่า	ที่จะมาทุกข์ใจในภายหลัง
ความยากเข็ญช่วยเติมเสริมพลัง	ความพลาดพลั้งเหมือนครูผู้ชี้ทาง
ยามเป็นเด็กต้องหมั่นเพียร เรียนหนังสือ	และฝึกปรีวิชาอย่างเมินหมาง
พอทำงานอย่าเลยละหรือผละวาง	เพียรสรรคสร้างอย่ามัวพอรอพระพรหม
เป็นของเรา, ชีวิตลิขิตได้	อย่าปล่อยใจไว้ตามความชื่นชม
วันนี้อาจทุกข์ทนจนระทม	อย่ามัวตรมตรอมใจไม่ได้การ
มัวแต่ฝันแต่คิดถึงความสุข	ความสนุกวันนี้สีประหาร
ทุกข์เสียบ้างต่อไปได้พบพาน	ลืมนรหวนชีวิตรื่นแล้วชื่นใจ

สุนิตา, สุรภี, ปรีดา, เบญจางค์, เพียงจิต, ศุภกิจ, สุรีย์

การรอคอย

คืนแค้นแห่งนี้
 รัฐบาลข้างทางเห็น
 เมื่อย่างเขานาหนาว
 เมศคาอยู่ที่ไหน
 คืนแค้นแห่งนี้
 ดวงตาก็เหมอลอย

ไม่มีความเจริญ
 เหมือนส่วนเกินของชาวไทย
 ปวดร้าวถึงหัวใจ
 เจารู้ไหมใครเขาคอย
 ทุกชีวิตรวนเศร้าสร้อย
 คอยหาเมศคาธรรม

ชาคา เวศคัน
 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

หนาว

หนาวน้ำค้างพร่างพรหมซำลมพัด
 เย็นเยียบเข้าถึงอุรยามราตรี
 คนอยู่กรุงเขาสบายมีผ้าห่ม
 ก็ได้แต่ดิ้งไฟพ้ออุ่นทรวง
 แม่หนาวลมเขาบอกให้หม่นผา
 แต่หนาวใจใครเล่าช่วยเจือจุน

โบทสะบักทำให้ไผ่เสียดสี
 สุกเหลืองที่เห็นบนทาวร้าวรานทรวง
 แต่เราครมสุดหนาวเศร้าใหญ่หลวง
 จนเดือนดวงลับฟ้าคราอรุณ
 พ้อหนาวฟ้าดิ้งไฟให้พ้ออุ่น
 เชอการุณคงไม่หนาวร้าวรานใจ

ทองดิษณ์ เกษกัญจน์
 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ชมธรรมชาติยามเช้า

แหงนมองดูบนฟ้า
ท้องฟ้าเรือสีแดง
ฝูงนกออกหากิน
ต้นไม้ชูดอกไม้

สุริยาเริ่มทอแสง
คูกจะแข่งสีดอกไม้
ทั่วทุกถิ่นแสนสดใส
งามวิไลทั่วดินแดน

ทองลักษณะ เกษกาญจน์
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

อรุณฤกษ์เบิกฟ้า
ดูดวงดาศาสีแดง
นกกาออกหากิน
ลมพัดระบัดใบ

สุริยาส่องแสง
ส่องสีแข่งมวลหมู่ไม้
ทั่วทั้งถิ่นส่งเสียงใส
ทั้งป่าไม้ไม่วังเวง

ศศิยาวดี พจนปกรณ์
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

แสงทองจับท้องฟ้า
โน้นแน่ะ ดอกเอื้องแดง
น้ำท่าคูนากิน
พืชผักเป็นพุ่มใบ

สุริยาเริ่มทอแสง
เพ็งบานคลี่ที่คอบไม้
ทั่วท้องดินสะอาดใส
ปลุกบนแปลงแข่งกันโชว์

ชัยวุฒิ พ่วงสุวรรณ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คนเดินไปมาบนถนน

คนมาเบียดเสียดเบียดคยัค
ไม่ว่าที่ไหนก็ตาม
มองไปที่ไหนไม่ว่าง
พบใหม่ไหนว่างบอกที่

แทรกเบียดบนถนนล้นหลาม
ทุกยามเป็นไปเช่นนี้
คงต่างรีบเร่งเร็ววี
ยังมีที่ว่างไหมเอ๋ย

พันธิณี โปธิสุนทร
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ผู้คนแออัดยัดเยียด
มองเขามองเราเศร้าตาม
อย่าปล่อยให้เวลาให้ว่าง
ทุกวันเวลานาที

เดินเบียดกันจนล้นหลาม
ทุกยามเร่งรีบชี้นี้
เราต่างต้องรีบเร็ววี
ล้วนมีคุณค่าอารอ

สุพินดา ชัยวิทย์
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ผู้คนแออัดยัดเยียด
ผู้คนหลังไหลไปตาม
เมื่อยามรมมีที่ว่าง
มิได้จวนรรจ์พาที่

เดินเบียดเสียดจนล้นหลาม
ทุกยามหลังไปทางนี้
บ้างต่างวิ่งเข้าเร็ววี
ต่างมีธุระปะปัง

สนชยา บรรณวัฒน์
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

ตัวอย่างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประเภทร้อยกรอง จากนิตยสาร สตรีสาร^๑

บ้านของฉัน

บ้านของฉันเป็นกระท่อมอยู่กลางนา
จับปูปลาหากินไม่ขัดสน
ถึงแม่มันจะเป็นคนจน
ไม่ขัดสนเรื่องเงินทองแม่แค่น้อย
บ้านของฉันนี่น่าอยู่จริงจริง
มีทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็น
ถึงแม่มันจะเป็นคนจนล้นลำเค็ญ
แต่บ้านฉันเป็นบ้านที่มีความสุขเอย

จันทร์สม มุลหาล้า

โรงเรียนชุมชนบ้านพอน ลำปาง

บ้านของฉันตั้งอยู่ในสลัม
มีน้ำคร่ำลอมอยู่รอบบ้าน
เสียงอีกทีกคำทอพร่ำคาญ
อยากย้ายบ้านหนีไปให้ไกลเอย

ฉันทิ ลิริสุขสุวรรณ

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

กรุงเทพฯ

^๑"แฉกวี," สตรีสารภาคพิเศษ ๓๒(๒๑ ตุลาคม ๒๕๒๒), หน้า ๑๑.

ตัวอย่างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทร้อยแก้ว แต่งเรื่องจากภาพ จาก
นิตยสารลลนา ๑

เรื่อง น้องของฉัน

น้องของฉัน น้องของฉันชื่อเบบี เขาเป็นคนที่น่ารักมาก บางทีเขาจะวิ่งนอน
เขาก็ก้อมาก แต่ถ้าน้องซนมาเขาก็แย่งซนฉัน ถ้าเวลาที่เขาทำการบ้าน ใครดูเขา
เขาก็ฉีกสมุดการบ้าน แล้วก็เอาไปเล่น ถ้าเวลาที่เขาเป็นคนน่ารัก ฉันรักเขามาก

ศิริพรรณ ทองเทพโรจน์

โรงเรียนเซนโยเซฟคอนแวนต์ กรุงเทพฯ

เรื่อง ทองเที่ยว

ข้าวไปเที่ยวปักษ์ใต้ตอนปีคเหอม แล้วข้าวไปเที่ยวทะเลชอม จังหวัดนคร-
ศรีธรรมราช ข้าวพบแมงกะพรุน แมงกะพรุนตัวเหมือนวันจับไม่ได้ เพราะมันคัน
ข้าวนอนที่บ้านคุณยาย บ้านคุณยายอยู่ใกล้ทะเล ตอนคึกคึกพอกับคุณลุงไปตกปลาที่ริมทะเล
ได้ปลาไม่ค่อยมากนัก เป็นปลาตัวยาว ๆ ปากแหลม พันสั้นน่ากลัวมากคะ

ศิศิรรา สโมสร

โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น ขอนแก่น

ภาคผนวก จ.

ตารางที่ ๓ ระดับความยาก (P) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบ
สอบ ๓๐ ข้อ จากตารางวิเคราะห์หลักสูตร ของ จุฬ เท พาน

ข้อที่	ระดับความยาก (P)	อำนาจจำแนก (r)
๑	.๔๓	.๒๑
๒	.๘๘	.๓๓
๓	.๗๖	.๔๓
๔	.๘๘	.๓๓
๕	.๘๑	.๗๒
๖.	.๕๕	.๕๑
๗.	.๗๔	.๗๔
๘	.๘๔	.๖๘
๙	.๖๐	.๖๗
๑๐	.๕๓	.๒๑
๑๑	.๘๘	.๓๓
๑๒	.๕๐	.๕๗
๑๓	.๕๕	.๒๔
๑๔	.๑๔	.๓๗
๑๕	.๒๔	.๕๑
๑๖	.๓๗	.๒๗
๑๗	.๖๔	.๕๖
๑๘	.๗๑	.๓๐
๑๙	.๖๓	.๕๕

ตารางที่ ๓ กอ ๑

ข้อ	ระดับความยาก (P)	อำนาจจำแนก (r)
๒๐	.๖๓	.๔๕
๒๑	.๕๓	.๒๑
๒๒	.๑๘	.๓๓
๒๓	.๕๔	.๕๓
๒๔	.๕๔	.๕๓
๒๕	.๘๑	.๗๒
๒๖	.๘๔	.๖๘
๒๗	.๕๔	.๕๓
๒๘	.๒๓	.๔๔
๒๙	.๗๖	.๕๓
๓๐	.๒๘	.๓๐

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ การแจกแจงคะแนนของนักเรียนจำนวน ๔๕ คน ในการทำแบบสอบ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบชุดที่ ๑ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทร้อยกรอง

x	f	fx	fx ²
๒๔	๓	๗๒	๑๗๒๘
๒๓	๓	๖๙	๑๕๘๗
๒๒	๓	๖๖	๑๔๕๒
๒๑	๔	๘๔	๑๗๖๔
๒๐	๖	๑๒๐	๒๔๐๐
๑๙	๓	๕๗	๑๐๘๓
๑๘	๓	๕๔	๙๗๒
๑๗	๕	๘๕	๑๔๔๕
๑๖	๕	๘๐	๑๒๘๐
๑๕	๕	๗๕	๑๑๒๕
๑๔	๒	๒๘	๓๙๒
๑๓	๒	๒๖	๓๓๘
๑๑	๑	๑๑	๑๒๑
n = ๔๕			fx ² = ๑๕๖๘๗

๑. คำนวณหาค่ามัธยฐานเลขคณิต

$$\begin{aligned}\bar{x} &= \frac{\sum fx}{N} \\ &= \frac{๘๒๓}{๕๕} \\ &= ๑๘.๗๗๘\end{aligned}$$

๒. คำนวณหาสถาปัตยกรรมเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\begin{aligned}\text{S.D.} &= \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2} \\ &= \sqrt{\frac{๑๕๖๘๓}{๕๕} - \left(\frac{๘๒๓}{๕๕}\right)^2} \\ &= \sqrt{๓๕๘.๖ - ๓๓๓.๗๕๒} \\ &= \sqrt{๑๐.๘๕๘}\end{aligned}$$

$$\text{S.D.}^2 = ๑๐.๘๕๘$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกอบ กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐), หน้า ๕๐.
๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๑.

๓. หาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของแบบสอบ โดยใช้สูตร คูคเคอร์ ริชาร์ดสัน
๒๑ (Kuder Richardson 21) *

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\bar{x}(n-\bar{x})}{nS^2} \right\}$$

$$r_{tt} = \frac{\text{ความเชื่อมั่นของแบบสอบ}}{n}$$

$$n = \text{จำนวนข้อของแบบสอบ}$$

$$\bar{x} = \text{ค่าคะแนนเฉลี่ยในการสอบ}$$

$$S^2 = \text{ค่าของความแปรปรวนของคะแนนสอบ}$$

$$r_{tt} = \frac{30}{30-1} \left\{ 1 - \frac{14.374 (30 - 14.374)}{30 \times 10.444} \right\}$$

$$= \frac{30}{29} \left\{ 1 - \frac{213.444}{325.74} \right\}$$

$$= \left(\frac{30}{29} \right) \left(\frac{112.296}{325.74} \right)$$

$$= \frac{3364.53}{2966.76}$$

$$= 0.366$$

$$= 0.36$$

* ล้วน สายยศ และอังคณา คันธิรัตนานนท์, สถิติวิทยาทางการศึกษา
(พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๕), หน้า ๑๓๘.

ตารางที่ ๕ การแจกแจงคะแนนของนักเรียนจำนวน ๔๕ คน ในการทำแบบสอบชุดที่ ๒ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ในการตรวจ

นักเรียนคนที่	x	y	x^2	y^2	xy
๑	๓๕	๔๑	๑๒๒๕	๑๖๘๑	๑๔๓๕
๒	๔๔	๓๓	๑๙๓๖	๑๐๘๙	๑๔๖๔
๓	๔๒	๓๙	๑๗๖๔	๑๕๒๑	๑๖๓๘
๔	๒๘	๓๓	๗๘๔	๑๐๘๙	๙๒๘
๕	๒๘	๒๔	๕๗๖	๕๗๖	๕๗๖
๖	๒๕	๓๑	๖๒๕	๙๖๑	๗๗๕
๗	๔๓	๔๔	๑๘๔๙	๑๙๓๖	๑๘๙๒
๘	๓๔	๓๓	๑๑๕๖	๑๐๘๙	๑๑๒๒
๙	๓๐	๓๔	๙๐๐	๑๑๕๖	๑๐๒๐
๑๐	๓๓	๓๙	๑๐๘๙	๑๕๒๑	๑๔๔๓
๑๑	๒๓	๒๒	๕๒๙	๔๘๔	๕๐๖
๑๒	๒๓	๒๒	๕๒๙	๔๘๔	๕๐๖
๑๓	๓๒	๓๘	๑๐๒๔	๑๔๔๔	๑๒๑๖
๑๔	๒๓	๑๘	๕๒๙	๓๒๔	๔๑๔
๑๕	๒๑	๒๒	๔๔๑	๔๘๔	๔๖๒
๑๖	๒๒	๒๓	๔๘๔	๕๒๙	๕๐๖
๑๗	๒๕	๓๓	๖๒๕	๑๐๘๙	๘๒๕
๑๘	๒๐	๑๘	๔๐๐	๓๒๔	๓๖๐
๑๙	๔๐	๔๑	๑๖๐๐	๑๖๘๑	๑๖๔๐
๒๐	๒๕	๓๒	๖๒๕	๑๐๒๔	๘๐๐
๒๑	๒๐	๑๙	๔๐๐	๓๖๑	๓๘๐

ตารางที่ ๕ ต่อ

นักเรียนคนที่	x	y	x^2	y^2	xy
๒๒	๓๕	๓๓	๑๒๒๕	๑๐๘๙	๑๑๕๕
๒๓	๓๕	๓๑	๑๒๒๕	๙๖๑	๑๐๕๕
๒๔	๓๑	๒๙	๙๖๑	๘๔๑	๘๙๙
๒๕	๓๐	๒๘	๙๐๐	๗๘๔	๘๔๐
๒๖	๒๐	๓๐	๔๐๐	๙๐๐	๖๐๐
๒๗	๓๑	๓๗	๙๖๑	๑๓๖๙	๑๑๕๗
๒๘	๓๓	๓๑	๑๐๘๙	๙๖๑	๑๐๒๓
๒๙	๓๗	๓๖	๑๓๖๙	๑๒๙๖	๑๓๓๒
๓๐	๔๒	๔๔	๑๗๖๔	๑๙๓๖	๑๘๖๘
๓๑	๓๕	๓๕	๑๒๒๕	๑๒๒๕	๑๒๒๕
๓๒	๓๑	๓๓	๙๖๑	๑๐๘๙	๑๐๒๓
๓๓	๓๕	๓๗	๑๒๒๕	๑๓๖๙	๑๒๙๕
๓๔	๓๒	๓๕	๑๐๒๔	๑๒๒๕	๑๐๘๘
๓๕	๓๕	๓๕	๑๒๒๕	๑๒๒๕	๑๒๒๕
๓๖	๓๕	๓๗	๑๒๒๕	๑๓๖๙	๑๒๙๕
๓๗	๓๒	๓๕	๑๐๒๔	๑๒๒๕	๑๐๘๘
๓๘	๓๕	๓๙	๑๒๒๕	๑๕๒๑	๑๓๖๕
๓๙	๓๓	๓๑	๑๐๘๙	๙๖๑	๑๐๒๓
๔๐	๓๘	๓๕	๑๔๔๔	๑๒๒๕	๑๓๓๐
๔๑	๒๙	๓๑	๘๔๑	๙๖๑	๘๙๙
๔๒	๓๒	๔๑	๑๐๒๔	๑๖๘๑	๑๓๑๒
๔๓	๓๐	๓๐	๙๐๐	๙๐๐	๙๐๐

ตารางที่ ๕ ต่อ

นักเรียนคนที่	x	y	x ²	y ²	xy
๔๔	๔๖	๔๘	๒๑๑๖	๒๓๐๔	๒๒๐๘
๔๕	๔๒	๔๖	๑๗๖๔	๒๑๑๖	๑๙๓๒
Σ =	๑๔๓๑	๑๔๘๑	๓๘๘๖๐	๔๔๑๖๐	๔๑๒๖๖

หาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของการตรวจ โดยใช้สูตรหาค่าสหสัมพันธ์ของ เปียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient of Correlation)

$$\begin{aligned}
 r_{xy} &= \frac{N \Sigma xy - \Sigma x \Sigma y}{\sqrt{[N \Sigma x^2 - (\Sigma x)^2] [N \Sigma y^2 - (\Sigma y)^2]}} \\
 &= \frac{๔๕ \times ๔๑๒๖๖ - ๑๔๓๑ \times ๑๔๘๑}{\sqrt{[๔๕ \times ๓๘๘๖๐ - (๑๔๓๑)^2] [๔๕ \times ๔๔๑๖๐ - (๑๔๘๑)^2]}} \\
 &= \frac{๒๒๕๖๐๓๐ - ๒๑๑๓๖๒๑}{\sqrt{(๒๑๕๐๖๐๕ - ๒๐๔๓๖๖๑) (๒๒๒๔๔๘๕ - ๒๑๙๒๓๐๘๑)}} \\
 &= \frac{๑๔๒๓๙}{\sqrt{๑๐๖๗๐๔ \times ๑๐๓๑๑๗}}
 \end{aligned}$$

ประกอบ กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพมหานคร :
 ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐), หน้า ๑๐๘.

$$\begin{aligned}r_{xy} &= \frac{๘๒๔๔๘}{๓๐๔.๓ \times ๓๑๘.๒} \\ &= \frac{๘๒๔๔๘}{๙๖๙๕๕.๕๘} \\ &= ๐.๘๕๐๘ \\ &= ๐.๘๕\end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ ความแตกต่างของคะแนนก่อน และหลังการเรียนแบบฝึกทักษะ
 ชุดที่ ๑ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยกรอง (ปรนัย)

คนที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน(I)	คะแนนสอบ หลังเรียน(F)	คะแนนความ ก้าวหน้า(d=F-I)	d ²
๑	๒๕	๒๔	-๑	๑
๒	๑๙	๒๐	๑	๑
๓	๑๘	๒๔	๖	๓๖
๔	๒๖	๒๗	๑	๑
๕	๒๐	๒๒	๒	๔
๖	๒๑	๒๑	๐	๐
๗	๒๔	๒๗	๓	๙
๘	๒๔	๒๔	๐	๐
๙	๒๘	๒๘	๐	๐
๑๐	๒๘	๒๙	๑	๑
๑๑	๒๗	๒๗	๐	๐
๑๒	๒๐	๒๓	๓	๙
๑๓	๒๑	๑๘	-๓	๙
๑๔	๒๕	๒๗	๒	๔
๑๕	๒๓	๒๔	๑	๑
๑๖	๒๐	๒๑	๑	๑
๑๗	๒๖	๒๗	๑	๑
๑๘	๒๓	๒๔	๑	๑
๑๙	๒๒	๒๕	๓	๙
๒๐	๑๙	๒๕	๖	๓๖

ตารางที่ ๖ ต่อ

คนที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน(I)	คะแนนสอบ หลังเรียน(F)	คะแนนความ ก้าวหน้า(d=F-I)	d ²
๒๑	๒๑	๒๑	๐	๐
๒๒	๑๘	๒๒	๔	๑๖
๒๓	๒๔	๒๗	๓	๙
๒๔	๒๑	๒๑	๐	๐
๒๕	๑๕	๒๑	๖	๓๖
๒๖	๒๗	๒๖	-๑	๑
๒๗	๒๖	๒๖	๐	๐
๒๘	๑๙	๒๔	๕	๒๕
๒๙	๒๕	๒๘	๓	๙
๓๐	๒๘	๒๙	๑	๑
๓๑	๒๐	๒๖	๖	๓๖
๓๒	๒๐	๒๑	๑	๑
๓๓	๑๙	๒๔	๕	๒๕
๓๔	๑๙	๒๔	๕	๒๕
๓๕	๒๒	๒๘	๖	๓๖
๓๖	๑๗	๒๔	๗	๔๙
๓๗	๒๗	๒๕	-๒	๔
๓๘	๒๕	๒๔	-๑	๑
๓๙	๒๔	๒๒	-๒	๔
๔๐	๒๓	๒๐	-๓	๙

$$\Sigma = ๘๙๙$$

$$\Sigma = ๙๗๐$$

$$\Sigma d = ๗๑ \quad \Sigma d^2 = ๔๑๑$$

\bar{x} = ๒๒.๔๓๕	\bar{x} = ๒๔.๒๕	\bar{x} = ๑.๓๓๕	\bar{x} = ๑๐.๒๓๕
คะแนนเฉลี่ย			
คิดเป็นร้อยละ	๓๔.๙๒	๔๐.๘๓	๕.๙๒

ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างระหว่างคะแนนก่อน และหลังการเวียนแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๑ เรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทร้อยกรอง

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 \quad (\text{ระดับความมีนัยสำคัญ : } 0.05)$$

๑. คำนวณ \bar{d} ;

$$\begin{aligned} \bar{d} &= \frac{\sum d}{N} \\ &= \frac{๓๑}{๕๐} \\ &= ๑.๓๓๕ \end{aligned}$$

๒. คำนวณ S.D._d

$$\begin{aligned} \text{S.D.}_d &= \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left(\frac{\sum d}{N}\right)^2} \\ &= \sqrt{\frac{๕๑๑}{๕๐} - \left(\frac{๓๑}{๕๐}\right)^2} \\ &= \sqrt{๑๐.๒๓๕ - ๓.๑๕๑} \\ &= \sqrt{๗.๐๘๔} \\ &= ๒.๖๗ \end{aligned}$$

๓. ค่ารวม $\sigma_{\bar{d}}$

$$\begin{aligned}\sigma_{\bar{d}} &= \frac{S.D._d}{\sqrt{N-1}} \\ &= \frac{๒.๖๓}{\sqrt{๓๔}} \\ &= \frac{๒.๖๓}{๖.๒๔} \\ &= ๐.๔๒๔\end{aligned}$$

๔. ค่ารวมหาอัตราส่วนวิกฤต

$$\begin{aligned}z &= \frac{\bar{d}}{\sigma_{\bar{d}}} \\ &= \frac{๑.๓๓๕}{๐.๔๒๔} \\ &= ๔.๑๔๓\end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๑ จากตารางมาตรฐาน z มีค่า = ๒.๓๑
 z ที่คำนวณได้ = ๔.๑๔๓ > ค่า z ที่เปิดจากตาราง = ๒.๓๑
 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบแบบปรนัยก่อนเรียนและหลังเรียน
 แบบฝึกทักษะต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๑

ตารางที่ ๗ ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการเรียนแบบฝึกทักษะ
ชุดที่ ๒ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (อักษณัย)

คนที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน(I)	คะแนนสอบ หลังเรียน(F)	คะแนนความ ก้าวหน้า(d=F-I)	d ²
๑	๔๓	๔๔	๕	๒๕
๒	๓๕	๓๘	๓	๙
๓	๔๐	๓๖	-๔	๑๖
๔	๔๔	๔๕	-๑	๑
๕	๓๑	๓๔	๓	๙
๖	๓๔	๓๔	๐	๐
๗	๓๔	๓๙	๕	๒๕
๘	๓๘	๓๕	-๑	๑
๙	๔๓	๔๕	๒	๔
๑๐	๓๒	๔๓	๑๑	๑๒๑
๑๑	๓๑	๔๔	๑๓	๑๖๙
๑๒	๔๐	๓๓	-๑	๑
๑๓	๓๓	๔๐	๗	๔๙
๑๔	๓๙	๔๖	๗	๔๙
๑๕	๓๓	๔๐	๗	๔๙
๑๖	๓๐	๓๘	๘	๖๔
๑๗	๔๐	๔๕	๕	๒๕
๑๘	๓๔	๔๓	๙	๘๑
๑๙	๓๑	๓๘	๗	๔๙
๒๐	๓๐	๓๕	๕	๒๕

ตารางที่ ๗ กอ

คนที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน(I)	คะแนนสอบ หลังเรียน(F)	คะแนนความ ก้าวหน้า(d=F-I)	d ²
๒๑	๓๒	๓๙	๗	๔๙
๒๒	๒๐	๓๖	๑๖	๒๕๖
๒๓	๓๘	๔๔	๖	๓๖
๒๔	๓๕	๓๕	๐	๐
๒๕	๓๑	๓๖	๕	๒๕
๒๖	๓๓	๔๖	๙	๘๑
๒๗	๓๑	๔๖	๑๕	๒๒๕
๒๘	๓๔	๓๘	๔	๑๖
๒๙	๓๖	๔๓	๗	๔๙
๓๐	๔๕	๔๕	๐	๐
๓๑	๓๓	๓๕	๒	๔
๓๒	๓๓	๓๖	๓	๙
๓๓	๓๔	๓๖	๒	๔
๓๔	๓๕	๓๘	๓	๙
๓๕	๓๑	๓๘	๗	๔๙
๓๖	๓๑	๔๐	๙	๘๑
๓๗	๔๔	๔๕	๑	๑
๓๘	๓๔	๓๙	๕	๒๕
๓๙	๓๙	๔๓	๔	๑๖
๔๐	๓๓	๔๑	๘	๖๔
Σ	= ๑๔๑๓	= ๑๖๒๓	Σd = ๒๐๖	Σd^2 = ๒๑๐๒

$\bar{x} = 35.625$	$\bar{x} = 60.575$	$\bar{x} = 5.95$	$\bar{x} = 52.55$
คะแนนเฉลี่ย			
คิดเป็นร้อยละ	๓๐.๘๕	๘๑.๑๕	๑๐.๓

ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการเรียนแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๒ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 \quad (\text{ระดับความมีนัยสำคัญ } 0.01)$$

๑. คำนวณ \bar{d}

$$\begin{aligned} \bar{d} &= \frac{\sum d}{N} \\ &= \frac{206}{40} \\ &= 5.15 \end{aligned}$$

๒. คำนวณ S.D._d

$$\begin{aligned} S.D._d &= \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left(\frac{\sum d}{N}\right)^2} \\ &= \sqrt{\frac{2902}{40} - \left(\frac{206}{40}\right)^2} \\ &= \sqrt{52.55 - 26.52} \\ &= \sqrt{26.03} \\ &= 5.1 \end{aligned}$$

๓. ค่าความ $\sigma_{\bar{d}}$

$$\begin{aligned}\sigma_{\bar{d}} &= \frac{S.D. d}{\sqrt{N-1}} \\ &= \frac{๕.๑}{\sqrt{๓๘}} \\ &= \frac{๕.๑}{๖.๒๔} \\ &= ๐.๘๑๓\end{aligned}$$

๔. ค่าความหาอัตราส่วนวิกฤต

$$\begin{aligned}Z &= \frac{\bar{d}}{\sigma_{\bar{d}}} \\ &= \frac{๕.๑๕}{๐.๘๑๓} \\ &= ๖.๓๐๑\end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๑ จากตารางมาตรฐาน Z มีค่า = ๒.๓๑
 Z ที่คำนวณได้ = ๖.๓๐๑ > ค่า Z ที่เปิดจากตาราง = ๒.๓๑

แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบแบบอันทันทีก่อนเรียนและหลังเรียน
 แบบฝึกทักษะต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑

ตารางที่ ๘ แสดงคะแนนแต่ละหน่วยของแบบฝึกทักษะ

คนที่	หน่วยที่ ๑ ๒๐	หน่วยที่ ๒ ๒๐	หน่วยที่ ๓ ๔๐	หน่วยที่ ๔ ๒๐	รวม ๑๐๐
๑	๑๙	๑๘	๓๘	๑๘	๙๓
๒	๑๖	๑๓	๓๐	๑๖	๗๕
๓	๑๖	๑๕	๒๙	๑๓	๗๓
๔	๒๐	๑๙	๓๘	๑๘	๙๕
๕	๑๖	๑๓	๓๒	๑๓	๘๒
๖	๑๖	๑๔	๒๘	๑๓	๗๑
๗	๑๘	๑๖	๓๕	๑๓	๘๒
๘	๑๙	๑๖	๓๑	๑๓	๗๙
๙	๒๐	๑๙	๔๐	๒๐	๙๙
๑๐	๑๘	๑๔	๓๖	๑๘	๘๖
๑๑	๑๙	๑๘	๓๘	๒๐	๙๕
๑๒	๑๖	๑๓	๒๕	๑๓	๖๗
๑๓	๑๕	๑๓	๓๔	๑๕	๘๑
๑๔	๑๙	๑๙	๓๘	๑๘	๙๔
๑๕	๑๙	๑๘	๓๓	๑๓	๙๑
๑๖	๑๓	๑๔	๓๒	๑๔	๗๓
๑๗	๒๐	๒๐	๓๙	๑๙	๙๘
๑๘	๑๓	๑๖	๓๖	๑๓	๘๖
๑๙	๑๔	๑๕	๒๓	๑๔	๗๐
๒๐	๑๕	๑๕	๓๔	๑๖	๘๐
๒๑	๑๕	๑๑	๓๒	๑๖	๗๔
๒๒	๑๓	๑๔	๓๕	๑๓	๗๕

ตารางที่ ๔ กอ

คนที่	หน่วยที่ ๑ ๒๐	หน่วยที่ ๒ ๒๐	หน่วยที่ ๓ ๔๐	หน่วยที่ ๔ ๒๐	รวม ๑๐๐
๒๓	๑๙	๑๓	๓๓	๑๘	๙๑
๒๔	๑๖	๑๔	๒๖	๑๑	๖๓
๒๕	๑๔	๑๕	๓๐	๑๔	๗๓
๒๖	๑๓	๑๖	๓๕	๑๘	๘๒
๒๗	๑๙	๑๓	๓๓	๑๙	๙๒
๒๘	๑๖	๑๒	๓๔	๑๓	๗๕
๒๙	๑๙	๑๙	๓๘	๑๘	๙๔
๓๐	๒๐	๑๙	๔๐	๒๐	๙๙
๓๑	๑๖	๑๘	๓๖	๑๘	๘๘
๓๒	๑๖	๑๔	๒๖	๑๕	๗๑
๓๓	๑๓	๑๕	๓๒	๑๘	๘๒
๓๔	๑๓	๑๕	๓๕	๑๓	๘๖
๓๕	๑๖	๑๔	๓๒	๑๖	๗๘
๓๖	๑๕	๑๔	๓๐	๑๒	๗๑
๓๗	๑๙	๑๙	๓๙	๑๘	๙๕
๓๘	๑๙	๑๒	๒๙	๑๕	๗๕
๓๙	๑๘	๑๓	๓๔	๑๓	๘๖
๔๐	๑๙	๑๔	๓๑	๑๕	๗๙

ตารางที่ ๕ แสดงคะแนนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

คนที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน	คะแนนสอบ หลังเรียน	คะแนน แบบฝึกทักษะ
๑	๖๘	๗๒	๙๓
๒	๕๔	๕๘	๗๙
๓	๕๘	๖๐	๗๗
๔	๗๔	๗๕	๙๕
๕	๕๑	๕๖	๘๒
๖	๕๕	๕๕	๗๑
๗	๕๘	๖๖	๘๖
๘	๖๒	๕๙	๗๙
๙	๗๑	๗๓	๙๙
๑๐	๖๐	๗๖	๘๖
๑๑	๕๘	๗๖	๙๕
๑๒	๖๐	๖๐	๖๗
๑๓	๕๔	๕๘	๘๑
๑๔	๖๔	๗๓	๙๔
๑๕	๖๐	๖๔	๙๑
๑๖	๕๐	๕๙	๗๗
๑๗	๖๖	๗๒	๙๘
๑๘	๕๗	๖๗	๘๖
๑๙	๕๓	๖๓	๗๐
๒๐	๔๙	๖๐	๘๐
๒๑	๕๓	๖๐	๗๔

ตารางที่ ๙ ต่อ

คนที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน	คะแนนสอบ หลังเรียน	คะแนน แบบฝึกทักษะ
๒๒	๕๖	๕๘	๗๘
๒๓	๖๒	๗๑	๘๑
๒๔	๕๖	๕๖	๖๗
๒๕	๔๖	๕๗	๗๓
๒๖	๖๔	๗๒	๘๖
๒๗	๕๗	๗๒	๘๒
๒๘	๕๓	๖๒	๗๘
๒๙	๖๑	๗๕	๘๔
๓๐	๗๓	๗๘	๘๘
๓๑	๕๗	๖๑	๘๘
๓๒	๕๓	๕๗	๗๑
๓๓	๕๓	๖๐	๘๒
๓๔	๕๔	๖๒	๘๔
๓๕	๕๓	๖๖	๗๘
๓๖	๔๘	๖๔	๗๑
๓๗	๗๕	๗๔	๘๕
๓๘	๕๘	๖๓	๗๕
๓๙	๖๓	๖๕	๘๖
๔๐	๕๖	๖๑	๗๘
$\Sigma =$	๒๓๑๖	๒๕๙๓	๓๓๒๙

$$\bar{x} = ๕๗.๘$$

$$\bar{x} = ๖๔.๘๒๕$$

$$\bar{x} = ๘๓.๒๒๕$$

คะแนนเฉลี่ย

คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๓๗๕

๘๑.๐๓๑

๘๓.๒๒๕

แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ

๘๓.๒๓/๘๑.๐๓

ประวัติผู้เขียน

นางนราวัลย์ พูลพิพัฒน์ เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๔๘๙ ที่จังหวัด
เชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) จากคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา ๒๕๑๔

สถานที่ทำงาน โรงเรียนสาขิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย